

Анти- корупционни институции 2025: Демокрация на прицел

Антикорупционни институции 2025: Демокрация на прицел

София, юни 2026

Публикуването на Годишния мониторингов доклад на Антикорупционния фонд за 2025 г. е подкрепено от Програма „Върховенство на правото за Югоизточна Европа“ на Фондация „Конрад Аденауер“ и от Програма „Благоприятна бизнес среда“ на Фондация „Америка за България“.

Съдържанието на Годишния мониторингов доклад отразява единствено позицията на неговите автори и не отразява непременно становището на Фондация „Конрад Аденауер“ или на Фондация „Америка за България“.

Съдържание

Резюме	4
	10
Увод	
12	Наказателно преследване на корупцията 2025
36	Комисия за противодействие на корупцията и Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество
61	Приложение 1 Резултати от наказателно преследване на корупция по високите етажи на властта
123	Приложение 2 Резултати от наказателно преследване на корупция в местната власт

Съкращения

АКФ	Фондация „Антикорупционен фонд“
АППК	Агенция за публични предприятия и контрол
АС	Апелативен съд
АСНС (АСпНС)	Апелативен специализиран наказателен съд
АСП	Апелативна специализирана прокуратура
БАИ	Българска агенция за инвестиции
ВКП	Върховна касационна прокуратура
ВКС	Върховен касационен съд
ВСС	Висш съдебен съвет
ГДБОП	Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“
ГДНП	Главна дирекция „Национална полиция“
ГЕРБ	Партия „Граждани за европейско развитие на България“
ДАНС	Държавна агенция „Национална сигурност“
ДБ	Коалиция „Демократична България“
ДКК	Държавна консолидационна компания
ДПС	Партия „Движение за права и свободи“
ЕК	Европейска комисия
ЕП	Европейска прокуратура
ЕКПЧ	Европейска конвенция за защита правата на човека и основните свободи
ЗДОИ	Закон за достъп до обществена информация
ЗДСл	Закон за държавния служител
ЗМСМА	Закон за местното самоуправление и местната администрация
ЗОП	Закон за обществените поръчки
ЗПКОНПИ	Закон за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество
ЗСВ	Закон за съдебната власт
ЗОНПИ	Закон за отнемане на незаконно придобитото имущество
ИТН	Партия „Има такъв народ“

КОНПИ	Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество
КПК	Комисия за противодействие на корупцията
КПКОНПИ	Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество
КС	Конституционен съд
МСП	Механизъм за сътрудничество и проверка
МП	Министерство на правосъдието
НАП	Национална агенция за приходите
НБКРС	Национално бюро за контрол на специалните разузнавателни средства
НК	Наказателен кодекс
НПК	Наказателно-процесуален кодекс
НСАП	Национален съвет по антикорупционни политики
НРС	Национална разузнавателна служба
ОИСР	Организация за икономическо сътрудничество и развитие
ОП	Окръжна прокуратура
ОПГ	Организирана престъпна група
ПВУ / НПВУ	План за възстановяване и устойчивост / Национален план за възстановяване и устойчивост, зашото съдържа и двете аббревиатури
ПК	Прокурорска колегия на Висшия съдебен съвет
ПП	Партия „Продължаваме промяната“
ПП-ДБ	Коалиция „Продължаваме промяната – Демократична България“
ПРБ	Прокуратура на Република България
СВОП	Военно-окръжна прокуратура – София
СГП	Софийска градска прокуратура
СГС	Софийски градски съд
СНС	Специализиран наказателен съд
СП	Специализирана прокуратура
СРС	Специални разузнавателни средства

Резюме

1/ Наказателно преследване на корупцията 2025

Настоящият анализ е вече осми поред от осъществяването от Антикорупционния фонд (АКФ) ежегодно независимо гражданско наблюдение на наказателно преследване на корупция в България, като в последните седем години докладът включва анализ на конкретни наказателни производства на предполагаемо корупционно поведение по високите етажи на властта.

В публикуваното през 2020 г. изследване „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“ разгледахме 40 наказателни казуса в периода 2014-2019 г. Следващите пет – „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, „Антикорупционни институции: нулева година“, „Антикорупционни институции 2022: широко затворени очи“, „Антикорупционни институции 2023: точка на замръзване“ и „Антикорупционни институции 2024: Ново начало“ добавиха двадесет и шест нови случаи в периода 2020 г. – 2024 г. Сега допълваме с още пет нови казуса от 2025 г., добили много широк обществен отзвук и проследяваме развитието на неприключилите от предишните години.

В шесто поредно издание продължаваме с мониторинга на наказателните производства и по високите етажи на местната власт – основно срещу кметове на общини и общински съветници, които не показват по-различна картина от тази на централно ниво.

2025 г. се характеризира с множество наказателни производства срещу кметове и общински съветници от опозиционната политическа партия „Продължаваме Промяната“. Те са описани и анализирани в края на доклада като нови казуси в местната власт с номера 32-39 (Приложение 2 – Казуси от местната власт). Това са казусите на Благомир Коцев – кмет на Варна, Йордан Кателиев и Николай Стефанов – общински съветници в Общински Съвет – Варна, Никола Барбутов, зам.-кмет на Столична община,

Росица Пандова – Йовкова, зам.-кмет на район „Люлин“ на Столична община. Останалите казуси в местната власт са тези на Хасан Азис, кмет на Кърджали до 2023 г., Методи Петков, бивш общински съветник в Общински съвет – Плевен и Ради Минчев, кмет на община Перушица.

В доклада за 2025 г. за първи път се включва информация за пет наказателни производства за корупция, започнали преди 2025 г. Казусите са на съдия от окръжен съд, двама депутати, кмет и общински съветник и не са приключили окончателно до май 2026 г. Тези казуси са с номера 69, 70 и 71 по списъка на делата за корупция по високите етажи на властта (Приложение 1) и номера 38 и 39 от наказателните производства за корупция в местната власт (Приложение 2).

От проследяваните казуси само един е приключил окончателно на съдебна фаза с влязла в сила присъда към момента. На 24.03.2026 г. **СГС постанови оправдателна присъда по казус № 37 от Приложение 1 – на председателя на управителния съвет на Агенцията за пътна инфраструктура Лазар Лазаров. СГП не подаде протест и присъдата влезе в сила.**

Постановена е **още една оправдателна присъда – по казус № 11 от Приложение 2 – на кмета на община Септември Марин Рачев, но тя не е влязла в законна сила**, защото е протестирана от СГП. Наказателното производство не е приключило. Предстои проверка на присъдата във въззивно съдебно производство пред САС.

Продължава **доминацията на крайните оправдателни съдебни актове, които стават седемнадесет срещу едва четири осъдителни**. С включените за проследяване като нови случаи стари дела се променя съотношението на осъдителни и оправдателни присъди за корупция, с уговорката, че осъдителните присъди по новопроследяваните

дела не са влезли в сила и подлежат на инстанционен контрол. По три от въпросните казуси има постановени осъдителни присъди (казуси с № 69, 70, 71 от Приложение 1) и така общо осъдителните присъди по проследявани дела са седем. В настоящия доклад е включена и информация за прекратяване от прокуратурата на наказателни производства, които досега са имали неясна съдба. **Запазва се тенденцията на увеличаване на прекратените от самата прокуратура казуси.**

Наблюдава се **тенденция към прекомерна продължителност на наказателните производства**. Примери за такива са казуси № 70, № 71 (Приложение 1) и № 38 (Приложение 2) – с обвинения за деяния, извършени през и около 2012 г., които не са приключили към 2026 г. Примери са и казус № 42 и казус № 43 от Приложение 1 – наказателно обвинение и по двете е повдигнато през 2020 г., а през 2026 г. делата са все още пред първата съдебна инстанция (от възможни три), като събирането на доказателства пред съда е в начален етап.

През 2025 продължава активността на прокуратурата, която ударно започва поредица от наказателни преследвания срещу (или свързани със) знакови фигури от ПП-ДБ. 2025 година може да се характеризира с разследвания на корупция в местната власт на кметове и общински съветници от ПП.

Едва през 2026 г. стана ясно, че през 2025 г. прокуратурата е започнала досъдебно производство за подкуп срещу българския европейски прокурор Теодора Георгиева, след като през август 2024 г. стана известен първият казус на българския офис на Европейската прокуратура за корупция от голяма важност на национално ниво, касаещ разширяването на газохранилището в Чирен.

Безпрецедентното временно отстраняване на самата Георгиева от колегията на ЕП през 2025 г., докато се проверяват нейни потенциални нарушения именно по делото „Чирен“, беше последвано от огласяването на констатации на ЕП за тежко нарушение (конкретика не е известна) и предприети действия, които могат да доведат до освобождаването ѝ като европрокурор. Покрай препозиционирането на Георгиева като критик на институционалното, политически мотивирано саботиране дейността на ЕП в България, през

март 2025 г. бяха публикувани тайни записи от предполагаема неотречена от нея среща с лидера на осветената от АКФ криминална мрежа за паралелно правосъдие „Осемте джуджета“ Петьо Петров – Еврото. На срещата се коментира съдействие от Еврото за назначаването ѝ на поста европейски прокурор. Това провокира ЕП да иска информация от и. ф. главен прокурор за наказателно разследване срещу Теодора Георгиева. Какъвто и да е изходът от дисциплинарните действия на ЕП срещу Георгиева, може да се заяви, че изтеклата информация свидетелства за изключително грозната реалност на назначенията по върховете на правосъдието в България и подкопава доверието на гражданите в начина, по който българският офис на ЕП е оперирал за цялото време на съществуването си.

През 2025 г. изтече мандатът на Даниела Талева, първият прокурор по действащия от 2023 г. специален механизъм за независимо разследване на главния прокурор и неговите заместници. Към 2025 г. е имало два неразгледани от Талева сигнала, че и. ф. главен прокурор Сарафов е извършил престъпление по служба, както и престъпление срещу правосъдието. По тази причина беше избран нов специален прокурор – Антон Урумов. Твърденията са, че след като на 18.09.2025 г. Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС прие, че правомощията на Сарафов като изпълняващ функциите главен прокурор се прекратяват по силата на закона след 21 юли 2025 г., редица негови действия като главен прокурор са престъпления. Законът за съдебната власт регламентира, че изпълняващият функциите главен прокурор трябва да се сменя на всеки 6 месеца. Сарафов заема поста от юни 2023 г., но шестте месеца от влизането в сила на правилото за Сарафов изтекоха на 21 юли 2025 г. Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет прие, че Сарафов е в заварено положение, законът не важи за него, а ще важи за следващия изпълняващ функциите. ВКС и КС в съдебни актове приемат, че Борислав Сарафов не може да осъществява правомощията на и. ф. главен прокурор и приемат негови искания за недопустими по закон. През март 2026 г. новият специален прокурор Антон Урумов е постановил отказ да разгледа сигнали за престъпления, извършени от Сарафов след изтичането на шестмесечен срок от 21.07.2025 г., с аргумент, че Даниела Талева се е произнесла по сигнал с такова съдържание и отказът ѝ е потвърден от две съдебни инстанции.¹

1. https://www.segabg.com/hot/category-bulgaria/noviyat-specprokuror-otkaza-da-razsledva-sarafov?utm_

През 2025 г. продължава безвремието, касаещо институциите на наказателното правосъдие – няма промяна, независимо дали нормативна или персонална. През цялата година Борислав Сарафов заема поста временен главен прокурор, а съставът на ВСС, с отдавна изтекъл мандат, продължава да управлява съдебната система. **Единственото изключение е свързано с Комисията за противодействие на корупцията (КПК). Темата за закриване на разследващата КПК се повдига в средата на 2025 г.** във връзка с твърденията на свидетели и обвиняеми за оказан им натиск за лъжесвидетелстване от нейни служители (виж казуси № 32 и № 33 – нови казуси в Приложение 2). Макар такива престъпления да не са разследвани и разкрити, поне досега, в резултат от определянето на КПК като „бухалка“ се консолидира политиче-

ска воля за закриване на комисията. **През януари 2026 г. КПК беше закрыта, което обаче постави в риск получаването на средства по Плана за възстановяване и устойчивост** заради неизпълнението на поетите от българската страна ангажменти за антикорупционна реформа. Един от тези ангажменти е именно създаването на такава разследваща комисия.

Въпреки появилите се през годината множество сведения за магистрати, свързани с криминалните организации на изчезналия Петьо Петров – Евро-то и убития Мартин Божанов – Нотариуса, нито съдебната, нито политическата власт предприемат каквито и да е адекватни действия, насочени към прочистване на правосъдието.

2/ Комисия за противодействие на корупцията и Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество

Във втората част на доклада са анализирани проблемите при производствата по конфликт на интереси и несъвместимост, извършвани от Комисията за противодействие на корупцията, и съдебните производства за отнемане на имущество, инициирани от Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество. Селекцията на представените казуси от практиката по конфликт на интереси е извършена на основата на няколко критерия: 1) водещ е засегнатият обществен интерес/материално изражение на вредите при упражнените правомощия по служба; 2) случаят е привлякъл публичното внимание; 3) случаят илюстрира тенденциите в практиката на комисията.

През януари 2026 г. е закрыта създадената през октомври 2023 г. Комисия за противодействие на корупцията (КПК). Новото законодателно решение прехвърля нейните правомощия в три отделни институции – Сметната палата, ГДБОП към МВР и следствените органи. Озадачаващо, архивът е предаден на четвърта – ДАНС. Липсва анализ на резултатите от дейността на комисията, остава неясно на каква основа е направена преценката, че целите при създаването на КПК не са постигнати. Тези законодателни промени не засягат КОНПИ, тя не се споменава и като орган в системата за противодействие на корупцията, нито се коментира дали са постигнати целите, с които тя е създадена. За пореден път чисто технически е сменена институцията, на която е възложено да извършва противодействие на корупцията, без да са направени промени по същество на начина, по

който тя функционира, въпреки че в мотивите за закриването ѝ вносителите сочат липса на добавена стойност от нейната работа.

Решенията на КПК през 2025 г. за пореден път² не свидетелстват за висока ефективност при установяване на конфликт на интереси. Докладът за дейността на КПК за 2025 г. не е публикуван след нейното закриване, включително от другите институции, които поемат функциите ѝ. От анализ на публикуваните решения обаче може да се направи извод, че комисията е разгледала по същество 148 решения, от които **в 22 решения е установен конфликт на интереси, а в 126 решения – не е.** Общият брой на проверките за несъвместимост, разгледани от комисията, е 45, като в нито един случай не е установена несъвместимост.

Анализът показва, че комисията продължава да разглежда производствата по конфликт на интереси по формалистичен начин. Проверките не разкриват застрашен ли е общественият интерес, възникват ли съмнения за безпристрастното и обективно упражняване на правомощията по служба поради наличие на частен интерес, какви са скритите отношения и зависимости, поставящи определени лица в привилегировано положение. Тези резултати водят до оценката, че липсва воля за обективно изобличаване на корупционното поведение и санкциониране на извършителите.

Анализ на съдебната практика от 2025 г. показва, че **при делата на КОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество стойността на**

2. вж. А. Янкулов, А. Кашъмов, „Антикорупционни институции: Нулева година“, София 2022, АКФ, с. 38; вж. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2022 : Широко затворени очи, с. 36; вж. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2023: Точка на замръзване, с. 36; вж. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2024: Ново начало, с. 35.

отхвърлените от съда искове и тези, от които комисията сама се е отказала (248 млн. лв.), представлява 95 % от общата стойност на претенциите по приключилите през 2025 г. съдебни дела (262 млн. лв.). Уважените искове по приключилите през 2025 г. дела (14 млн. лв.) са 5.5 % от

общата стойност на исковете, а от тях влезлите в сила (6.5 млн. лв.) представляват 2.5 % от общата стойност на исковете по делата. Разноските, които КОНПИ е осъдена да плати, са в размер на над 12 млн. лв.

Увод

Андрей Янкулов

Тежката системна криза на върховенството на правото и институционалната среда в България през последните десетилетия превърна дейността на антикорупционните органи от средство за борба срещу корупцията в инструмент, използван от упражняващите реалната власт върху тези институции едновременно за атаки чрез държавно регулирана репресия срещу техните политически и икономически опоненти, от една страна, и за прикриване на собствените им противоправни действия, от друга.

Още през 2024 г. се наблюдаваше увеличаване на такива институционални атаки, тенденция, която се задълбочи през 2025 г. Антикорупционните органи започнаха произволни наказателни производства срещу няколко опозиционни политически фигури с явно намерение да преформатират политическия пейзаж чрез средствата на наказателното правосъдие. Лишаването от свобода под формата на мярка за неотклонение задържане под стража беше активно използвано по някои от тези производства, разкриващи наличие на индикатори за наказателни дела тип „димна завеса“, по които с привидно законови средства се постигат извънзаконови цели. Същевременно през 2025 г. не беше образувано нито едно знаково разследване за предполагаема властова корупция срещу който и да е представител на тогавашното управляващо политическо мнозинство.

През годината видяхме и друго сериозно проявление на тежката криза на правовата държава, изразило се в управление на прокуратурата от незаконен временен главен прокурор след 21 юли, когато изпълняването на функциите на главен прокурор от Борислав Сарафов беше преустановено по силата на закона, но нито той самият, нито Висшият съдебен съвет се съобразиха с този факт. Това делегитимира и лиши от обществено и професионално доверие не само тази най-важна антикорупционна институция в частност, но и правосъдието в България въобще.

Сходна съдба на обществена и професионална делегитимация сполетя и друг важен антикоруп-

ционен орган – Комисията за противодействие на корупцията, която попадна в околото на обществената буря покрай фактически провежданите от нея, макар и под ръководството на прокуратурата, произволни акции срещу политическите противници на тогавашната власт. Впоследствие това доведе до поредното прекрояване на институционалната антикорупционна рамка със закриването на тази комисия в началото на следващата година.

През 2025 г. Антикорупционен фонд публикува мащабно разследване в три части за една от най-добре пазените тайни на енергийния сектор в България: неформален енергиен картел на име „Орион“, съставен от над 150 компании с привидно несвързани собственици от няколко юрисдикции³. Незаконни финансови стимули за държавни служители, шестцифрени заеми за политици, многомилионни данъчни и социалноосигурителни измами, измами с въглеродни квоти и изтичане на информация за предстоящи действия по разследване на Европейската прокуратура — това бяха само част от разкритията на АКФ. До момента институциите, в това число и Европейската прокуратура, не са предприели адекватни действия за проверка на информацията и за привличане на виновните към отговорност.

В края на годината станахме свидетели на най-масовите антиправителствени протести в цялата страна за последните десетилетия, една от темите на които беше и съществуващият модел на ненаказана системна властова корупция, докато същевременно антикорупционните органи са използвани като „бухгалка“ срещу неудобни. Протестите доведоха до падането от власт на правителството, подкрепяно от парламентарно мнозинство, сформирано около политическите лидери Бойко Борисов и Делян Пеевски, идентифицирани от значителна част от протестиращите като създатели на въпросния модел.

Дали обаче той ще бъде променен, което неминуемо ще намери проявление и в промяна в начина на действие на антикорупционните институции, предстои да видим.

3. <https://acf.bg/bg/holdingat-na-chichko-trevichko-razsl/>

Наказателно преследване на корупцията 2025

Златка Стефанова

Методология

С настоящото изследване се продължава осъществяването от АКФ ежегодно независимо гражданско наблюдение на развитието (респективно приключването) на най-значимите случаи на наказателноправна реакция от призваните за това държавни органи на извършени по високите етажи на властта корупционни престъпления или само твърдения за такива. По-нататък в текста, когато се говори за „корупционни престъпления“, трябва да се има предвид, че с това понятие ще се обозначават не само доказаните с влязла в сила присъда извършени деяния, а и твърденията, че такива са били извършени, но наказателно производство въобще не е било образувано, било е прекратено, още не е завършило или лицето е било признато за невиновно с окончателен съдебен акт.

Целта на ежегодното наблюдение е да систематизира вече публично известната информация за тези случаи и, където е възможно, да я обогати с аналитична част – основно по приключилите казуси. По този начин наблюдението цели да даде обективна картина на борбата с корупцията по високите етажи на властта, включително местната власт, основана не само на статистически показатели, характерни за годишните отчети на държавните институции, но и на развитието и крайните или междинните резултати от конкретни наказателни производства или предварителни проверки.

Изследването е продължение на анализите на АКФ „Антикорупционни институции: Активност без видими резултати“⁴, „Антикорупционни институции: Проблемите се задълбочават“⁵, „Антикорупционни институции: Нулева година“⁶, „Антикорупционни институции 2022: Широко затворени очи“⁷, „Антикорупционни институции 2023: Точка на замръзване“⁸ и „Антикорупционни институции 2024: Ново начало“⁹. В тях е проследено развитието и са обобщени крайните резултати (където има такива) на най-значимите разследвания за корупционни престъпления по високите етажи на властта, както и в местната власт, в

периода 2014 – 2024 г. Изследванията използват широкото понятие за корупционни престъпления, което включва не само подкуп, а и присвояване, измама, безстопанственост, кредитни престъпления, изпиране на пари, данъчна измама, престъпления по служба, против реда на управлението, против правосъдието, документни престъпления и всички други, от конкретните обстоятелства на извършването на които може да се извлече корупционен елемент.

Критериите, които са използвани за подбор на казусите, са следните (като основен е първият, а другите два са спомагателни):

1/ (лицето, за което се твърди, че е) извършител е длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение в значими органи на законодателната, изпълнителната или съдебната власт, а деянието е извършено при или по повод изпълнението на служебните му задължения, независимо от причинените вреди;

или

2/ от (твърдяното) престъпление са възникнали необичайно тежки последици за важни публични интереси или са сериозно засегнати публични фондове с важно обществено предназначение, дори ако длъжностното лице не заема отговорно служебно положение;

или

3/ (твърдяното) престъпно поведение, свързано със службата, е особено морално укоримо предвид начина на извършване, въвлечените лица, пряко или косвено засегнатите уязвими групи от населението, престъпните цели и др., поради което е привлякло сериозен интерес у нас или в чужбина.

В настоящия анализ са използвани същите критерии, за да бъдат добавени пет нововъзникнали през 2025 г. случаи по високите етажи на властта, като

4. А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020: https://acf.bg/wp-content/uploads/2020/06/ACF_BG_2020-1.pdf

5. А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: Проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021: https://acf.bg/wp-content/uploads/2021/07/ACF_BG_Online_Jul15.pdf

6. А. Янкулов, А. Кашъмов, „Антикорупционни институции: Нулева година“, София: АКФ, 2022: https://acf.bg/wp-content/uploads/2022/07/ACF_Report_BG_2022_interactive-2.pdf

7. А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции 2022: Широко затворени очи“, София, АКФ, 2023: https://acf.bg/wp-content/uploads/2023/05/ACF_Report2023_BG_web.pdf

8. А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции 2023: Точка на замръзване“, София, АКФ, 2024: https://acf.bg/wp-content/uploads/2024/06/ACF_Report2024_BG_web.pdf

9. А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции 2024: Ново начало“, София, АКФ, 2025: <https://acf.bg/bg/antikorupcionni-institutsii-2024-novo-na/>

същевременно е проследено и развитието на неприключилите от изминалия период.

С настоящия доклад за шести път се осъществява мониторинг и на разследванията за корупционни престъпления в местната власт. За селекцията на казуси отново са използвани критерии като положение на твърдения извършител и важност на засегнатите интереси, за да бъде анализирана представителна извадка на най-значимите случаи на разследвано предполагаемо корупционно поведение по високите етажи на управлението в общините и областите – основно кметове на общини, общински съветници и областни управители.

В настоящото изследване е проследено развитието на неприключилите казуси в местната власт, като са добавени осем нови от 2025 г.

Добавени са и общо пет случая, започнали преди 2025 г., които започват да се наблюдават за първи път сега.

Обобщен анализ на изследваните случаи

0.1 Приключили казуси на корупция по високите етажи на властта

През 2025 г. има само един нов краен съдебен акт, постановен по следените от нас казуси.

На 24.03.2026 г. СГС постанови оправдателна присъда за Лазар Лазаров (председател на УС на АПИ в периода 2014 г. – 2015 г.) поради несъставомерност на деянието (казус № 37 от Приложение 1). Присъдата е влязла в законна сила и е станала окончателна преди изготвянето на мотивите, защото прокуратурата не е подала протест.

Така, **общото съотношение на влезлите в сила осъдителни към оправдателни присъди** по случаите, отнасящи се единствено до високите етажи на властта, става **четири осъдителни към седемнадесет оправдателни**.

Четири от следените от нас казуси от предходните години са **завършили с прекратяване на досъдебната фаза от прокуратурата**. Информацията за прекратяване на досъдебното производство по казус № 10 – на министъра на икономиката и енергетиката Петър Димитров, липсваше, но в предходни доклади е било направено предположение за такъв финал на разследването. Вече със сигурност отбелязваме, че наказателното производство е прекратено от прокуратурата още на 10.05.2022 г. поради липса на престъпление (несъставомерност). Още три казуса (№ 50, 51 и 52) са завършили през 2024 г. с прекратяване на досъдебното производство от прокуратурата. Обвиненията по тях са на бившия министър на енергетиката Александър Николов, зам.-министъра на енергетиката Данаил Николов и на изпълнителния директор на „Булгаргаз“ ЕАД Людмил Йоцов. Основание за прекратяването е липсата на състав на престъпленията безstopанственост, неизгодна сделка и престъпление по служба (несъставомерност).

Двете дела срещу директора на НРС Кирчо Киров¹⁰, по които той е бил осъден с невлезли в сила присъди, са прекратени от съда поради здравословното състояние на подсъдимия. Така делата са приключили окончателно.

Крайните изводи относно приключилите случаи могат да бъдат обобщени така:

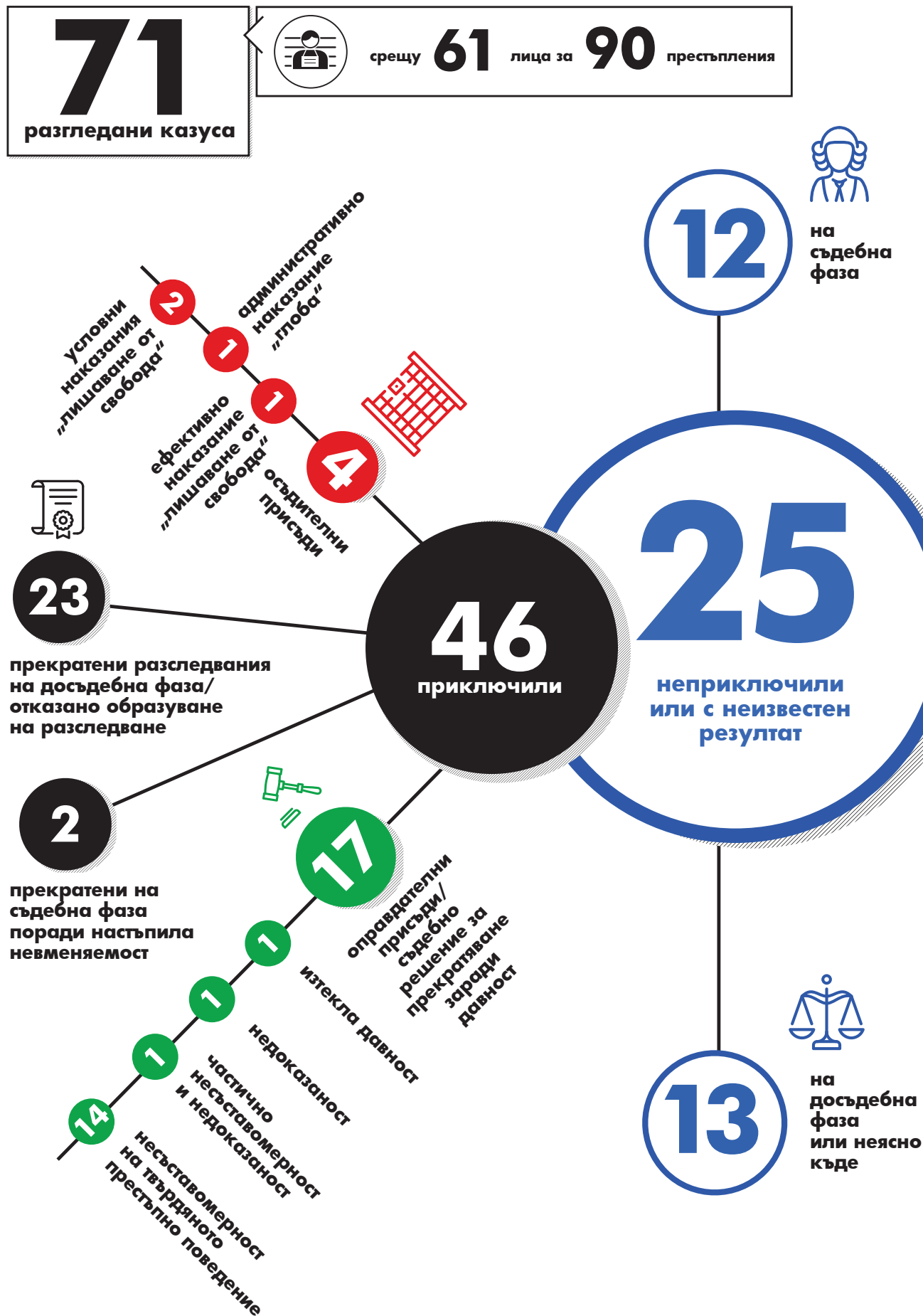
- **делът на осъдителните присъди е нисък – и спрямо общия брой завършили случаи (4 от 46), но и съпоставен само спрямо окончателните присъди (4 от 21);**
- **има една нова окончателна присъда;**
- **оправдателните присъди са преобладаващо по несъставомерни обвинения – 14 от 17;**
- **продължава да се увеличава броят на прекратените случаи от самата прокуратура – вече 23.**

10. Казуси с номера 28 и 29 (Приложение 1)

Резултати от наказателно преследване на корупция по високите етажи на властта

#	Име	Длъжност	Статус на обвинението
1 2	Христо Бисеров – А Христо Бисеров – Б	зам.-председател на НС, 2009 – 2013	А – Наказателното производство е прекратено от прокуратурата Б – Производството е приключило с оправдателна присъда
3	Симеон Дянков	вицепремиер и министър на финансите, 2009 – 2013	Производството е приключило с оправдателна присъда
4	Трайчо Трайков	министър на икономиката, енергетиката и туризма, 2009 – 2012	Производството е приключило с оправдателна присъда
5 6	Цветан Цветанов – А Цветан Цветанов – Б	вицепремиер и министър на вътрешните работи, 2009 – 2013	А – Производството е приключило с оправдателна присъда Б – Производството е приключило с оправдателна присъда
7	Мирослав Найденов	министър на земеделието и храните, 2009 – 2013	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
8	Делян Добрев	министър на икономиката, енергетиката и туризма, 2012 – 2013	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
9	Румен Овчаров – А	министър на икономиката и енергетиката, 2005 – 2007	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
10	Петър Димитров	министър на енергетиката, 2007 – 2009	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
11 12	Николай Ненчев – А Николай Ненчев – Б	министър на отбраната, 2014 – 2017	А- Производството е приключило с оправдателна присъда Б – Производството е приключило с оправдателна присъда
13	Даниел Митов	министър на външните работи, 2014 – 2017	Производството е приключило с оправдателна присъда
14 15	Христо Ангеличин – А Христо Ангеличин – Б	Заместник-министър на външните работи, 2014 – 2017	А – Производството е приключило с оправдателна присъда Б – Производството е приключило с оправдателна присъда
16	Петър Москов	министър на здравеопазването, 2014 – 2017	Производството се намира на съдебна фаза
17	Адам Персенски	зам.-министър на здравеопазването, 2014 – 2017	Производството се намира на съдебна фаза
18	Румен Овчаров – Б	министър на икономиката и енергетиката, 2005 – 2007	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
19	Анна Янева	зам.-министър на икономиката и енергетиката, 2005 – 2007	Производството е приключило с оправдателна присъда
20	Владислав Горанов – А	министър на финансите, 2014 – 2017	Отказано е образуване на наказателно производство
21	Веселин Пенгезов	председател на Военно-апелативния съд, 2004 – 2009	Производството е приключило с оправдателна присъда
22	Петко Петков	председател на Военно-апелативния съд, 2009 – 2014	Производството е приключило с оправдателна присъда
23	Владимира Янева	председател на Софийски градски съд, 2011 – 2015	Производството е приключило с осъдителна присъда
24	Росен Желязков	гл. секретар на МС, 2009 – 2013	Производството е приключило с оправдателна присъда
25	Ангел Семерджиев	председател на ДКЕВР, 2009 – 2013	Производството е приключило с оправдателна присъда
26	Светла Тодорова	председател на ДКЕВР, 2014 – 2015	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
27	Станимир Флоров	директор на ГДБОП, 2009 – 2013	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
28 29	Кирчо Киров – А Кирчо Киров – Б	директор на НРС, 2003 – 2012	Производството е прекратено на съдебна фаза Производството е прекратено на съдебна фаза
30	Филип Златанов	председател на КПКОНПИ, 2011 – 2013	Производството е приключило с осъдителна присъда
31	Любомир Велков	Главен изпълнителен директор на НЕК, 2005 – 2009	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
32	Мардик Папазян	Главен изпълнителен директор на НЕК, 2005 – 2009	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
33	Румен Симеонов	подуправител на БНБ по направление „Банков надзор“, 2007 – 2013	Производството се намира на съдебна фаза
34	Цветан Гунев	подуправител на БНБ по направление „Банков надзор“, 2013 – 2014	Производството се намира на съдебна фаза
35	Тодор Костадинов	директор на дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР, 2013 – 2014	Производството е приключило с осъдителна присъда
36	Павел Александров	директор на Фонда за лечение на деца в чужбина, 2010 – 2015	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
37	Лазар Лазаров	председател на УС на АПИ, 2014 – 2015	Производството е приключило с оправдателна присъда
38	Десислава Иванчева	кмет на район „Младост“ – СО, 2016 – 2018	Производството е приключило с осъдителна присъда

#	Име	Длъжност	Статус на обвинението
39	Петър Харалампиев	председател на Агенцията за българите в чужбина, 2017 – 2018	Производството се намира на съдебна фаза
40	Антон Гинев	Директор на НК „ЖИ“, 2007 – 2009	Съдебно решение за прекратяване поради изтекла давност
41	Бойко Борисов – А	Министър-председател, 2017 – 2021	Отказано е образуване на наказателно производство
42	Нено Димов	Министър на околната среда и водите, 2017 – 2020	Производството се намира на съдебна фаза
43	Красимир Живков	Заместник-министър на околната среда и водите, 2017 – 2020	Производството се намира на съдебна фаза
44	Пламен Узунов	Секретар на президента по правни въпроси и антикорупция, 2017 – 2026	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
45	Илия Милушев	Съветник на президента по въпросите на сигурността и отбраната, 2017 – 2026	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
46	Иван Гешев	Главен прокурор, 2019 – юни 2023, към момента на твърдяното деяние – прокурор в СГП	Отказано е образуване на наказателно производство
47	Делян Пеевски	Народен представител, 2009 – до момента	Отказано е образуване на наказателно производство
48	Илко Желязков	Зам.-председател на Бюрото за контрол на спец. разузнавателни средства, 2018 – 2021	Отказано е образуване на наказателно производство
49	Христо Терзийски	Главен директор на ГДНП-МВР, 2015 – 2020	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
50	Александър Николов	министър на енергетиката, 2021 – 2022	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
51	Данаил Николов	зам.-министър на енергетиката, 2021 – 2022	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
52	Людмил Йоцов	изпълнителен директор на „Булгаргаз“ ЕАД, 2022	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
53	Бойко Борисов – Б	министър-председател, 2017 – 2021	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
54	Владислав Горанов – Б	министър на финансите, 2017 – 2021	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
55	Менда Стоянова	председател на парламентарната бюджетна комисия, 2017 – 2021	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
56	Асен Василев	вицепремиер и министър на финансите, 2021 – 2022	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
57	Борислав Сарафов	заместник-главен прокурор, 2013 – 2023, оттогава и.ф. главен прокурор	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
58	Кирил Петков А	министър-председател, 2021 – 2022	Производството се намира на съдебна фаза
59	Божидар Божанов	министър на електронното управление 2021 – 2022	Производството се намира на съдебна фаза
60	Кирил Петков Б	народен представител, 2023 – до момента	Производството се намира на съдебна фаза
61	Джейхан Ибрямов	народен представител, 2014 – до момента	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
62	Марио Рангелов А	народен представител, 2021 – до момента	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
63	Петя Банкова	директор на Агенция „Митници“, 2024	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
64	Живко Коцев	гл. секретар на МВР, 2023 – 2024	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
65	Стоян Мавродиев	главен изп. директор на държавната Българска банка за развитие (ББР), 2017 – 2020	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
66	Владимир Малинов	изп. директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД, 2018 – 2024	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
67	Теодора Георгиева	европейски прокурор от България от 2020 г. досега. Временно отстранена от длъжност през март 2025 г. досега	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
68	Росен Христов	министър на енергетиката в служебното правителство на Гълъб Донеv, 2022 – 2023 г.	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
69	Мирослав Митев	съдия в Окръжен съд – Търговище	Производството се намира на съдебна фаза
70	Димитър Аврамов	бивш депутат от ГЕРБ, впоследствие депутат от ДПС в 41-то, 44-то, 45-то, 46-то, 47-то, 48-то, 49-то, 50-то и 51-то НС	Производството се намира на съдебна фаза
71	Марио Рангелов Б	народен представител в 49-то, 50-то и 51-то НС	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде

0.2 Неприклучили казуси на корупцията по високите етажи на властта, намиращи се на съдебна фаза

През 2025г. с обвинителен акт в съда беше внесено едно дело по два наблюдавани от нас казуса – срещу Кирил Петков за опит за принуда (казус № 60 от Приложение 1) и Божидар Божанов за престъпление по служба (казус № 59 от Приложение 1) – н. о. х. д. № 6195/2025 г. на СГС. Обвинителният акт е с гриф „секретно“, което предполага делото да се разглежда при закрити врати.

Разглежданите казуси, намиращи се на съдебна фаза към момента на приключване на настоящото изследване, са дванадесет. Добавени са два казуса от преди 2025 г., които до този момент не са били проследявани, но към 2025 г. са висящи с неокончателни осъдителни присъди. Това са казус № 69 – на съдията Мирослав Митев и казус № 70 – на депутата Димитър Аврамов (Приложение 1).

Делото срещу здравния министър Петър Москов¹¹ и неговия заместник Адам Персенски¹² за бартера за ваксини с Турция, приключило на първа инстанция с оправдателни присъди и за двамата през октомври 2021 г., приключи и на втората инстанция през 2025 г., но към март 2026 г. съдът не е постановил решение.

Без присъда на първа инстанция все още са казусите за фалита на КТБ срещу двама от подуправителите ѝ (и много други лица),¹³ срещу председателя на Агенцията за българите в чужбина Петър Харалампиев¹⁴ и срещу министъра на околната среда и водите Нено Димов¹⁵. През 2025 г. на първа инстанция започна процесът срещу заместник-министъра на околната среда и водите Красимир Живков¹⁶, като предстои разпит на над 200 свидетели и вещи лица.

11. Казус с номер 16 (Приложение 1)

12. Казус с номер 17 (Приложение 1)

13. Казуси с номера 33 и 34 (Приложение 1)

14. Казус с номер 39 (Приложение 1)

15. Казус с номер 42 (Приложение 1)

16. Казус с номер 43 (Приложение 1)

0.3 Неприклучили казуси, намиращи се на досъдебна фаза или с неясно развитие

Тринадесет са към момента казусите, които се намират на досъдебна фаза или са с неизвестно развитие.

Казусът за корупция на изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД **Владимир Малинов**¹⁷ за неизвестно престъпление, свързано с проекта за разширяване на газохранилището „Чирен“, който през 2024 г. беше съпроводен с безпрецедентното административно разследване на българския европейски прокурор от колегията на Европейската прокуратура и временното ѝ отстраняване от поста, няма известно развитие сам по себе си. През март 2026 г. прокуратурата разкри, че от април 2025 г. разследва самата **Теодора Георгиева**¹⁸ за това, че е използвала служебното си положение на длъжностно лице – съдия в Административен съд София-град и европейски прокурор в Европейската прокуратура, за набавяне на противозаконна облага – парични суми. Към приключването на доклада няма друга информация за разследването.

Едва през 2025 г. прокуратурата съобщи, че от 2024 г. води досъдебно производство срещу **Росен Христов**¹⁹, министър на енергетиката в служебното правителство на Гълъб Донев, между 2022 и 2023 г., във връзка с обстоятелствата по сключването на договора, сключен между „Булгаргаз“ и турската енергийна компания „Боташ“. Въпреки извършеното по неотложност претърсване от КПК в дома на Росен Христов през лятото на 2025 г., по повод на което се разбра за воденото производство, към момента няма никакви данни за резултат от него.

Акцията на КПК се случи в момент на засилена активност на комисията и СГП. В същата седмица в техни акции бяха арестувани последователно зам.-кметът на София **Никола Барбутов**²⁰ и кметът на Варна **Благомир Коцев**²¹, и двамата - излъчени от опозиционната коалиция ПП-ДБ.

Вече е известно със сигурност, че делото „АЕЦ Белене“ срещу всички обвиняеми - министри на енергетиката и главни изпълнителни директори на НЕК,²² е прекратено поради липса на престъпление още през 2022 г. **Така мега-делото „АЕЦ Белене“, започнато срещу трима министри и двама главни изпълнителни директори на НЕК, и с твърдени щети за бюджета от общо над половин милиард лева, претърпя пълен провал.**

През 2022 г. започна друго дело за предполагаеми злоупотреби в енергетиката – срещу **Александър Николов** (министър на енергетиката), **Данаил Николов** (зам.-министър на енергетиката) и **Людмил Йоцов** (изпълнителен директор на „Булгаргаз“ ЕАД)²³ за твърдяно ощетяване на „Булгаргаз“ след преустановяване на доставките на газ по договора с „Газпром“. Както е посочено и по-горе, това наказателно производство е прекратено на досъдебната фаза от прокуратурата на 22.02.2024 г. Основание за прекратяването е липсата на състав на престъпление: безостановитост, неизгодна сделка и престъпление по служба (несъставомерност).

Наказателното производство от вече далечната 2016 г. срещу бившия изпълнителен директор на Фонда за лечение на деца в чужбина **Павел Александров**²⁴ продължава да се намира на досъдебната си фаза без никакво известно развитие.

Продължава да няма яснота по резултата от станалата известна разработка на дирекция „Вътрешна сигурност“ в МВР от 2020 г., достигнала до данни за участие на по това време директора на ГДНП (а по-късно вътрешен министър и депутат) **Христо Терзийски**²⁵, заедно с други ръководни служители от ГДНП, в организирана престъпна група.

17. Казус с номер 66 (Приложение 1); Вж. и разследването на АКФ за проекта „Чирен: поръчки с удобен наклон“ – <https://acf.bg/bg/razsledvane-na-akf-darzhavata-se-e-otka/>

18. Казус с номер 67 (Приложение 1)

19. Казус с номер 68 (Приложение 1)

20. Казус с номер 32 (Приложение 2)

21. Казус с номер 34 (Приложение 2)

22. Казуси с номера 8, 9, 10, 31, 32 (Приложение 1)

23. Казуси с номера 50-52 (Приложение 1)

24. Казус с номер 36 (Приложение 1)

25. Казус с номер 49 (Приложение 1)

Корупция по високите етажи на властта, статистика

Обобщен анализ на изследваните случаи в местната власт

През 2025 г. бяха идентифицирани осем нови казуса за предполагаемо корупционно поведение по високите етажи на местната власт, развитието на които ще бъде проследявано **занапред**. Започнати са шест нови наказателни производства срещу кметовете на Варна и Кърджали, зам.-кметовете на София, кмета на район „Люлин” – Столична община и на двама общински съветници от Варна.

През 2025 г. се наблюдава изключителна активност на прокуратурата срещу политици от опозиционната политическа партия „Продължаваме промяната”, заемащи управленски постове в местната власт. Пет фигури, свързани с ПП, са станали обвиняеми през 2025 г. и подсъдими в началото на 2026 г. в две наказателни производства – Никола Барбутов – зам.-кмет на София, Росица Пандова – Йовкова – зам.-кмет на район „Люлин” – Столична община (казуси № 32 и № 33 в Приложение 2) и Благомир Коцев – кмет на Варна, Йордан Кателиев – общински съветник в Общински съвет – Варна и Николай Стефанов – общински съветник в Общински съвет – Варна (казуси № 34, 35 и 36 в Приложение 2).

Разследванията срещу всички тях са водени от Комисията за противодействие на корупцията (КПК) под надзора на Софийската градска прокуратура. По повод начина на водене на разследванията при съмнение в подбуждане и принуда на свидетели към лъжесвидетелстване в началото на 2026 г. КПК е закрыта от Народното събрание.

Четирима от петимата обвиняеми са били **задържани под стража необичайно дълго време** за обвиненията, които им са им повдигнати – за ненасилствени престъпления, без обвиняемите да са имали негативи в съдебното си минало. Съдебните заседания във връзка със задържането

под стража на обвиняемите по двете дела са съпроводени от масови протести в София, Варна и други градове заради съмненията за политическа мотивираност на обвиненията на членове на опозиционна партия. Мотивите на съдебните състави за оставянето им в ареста са приемани за спорни от юридическата общност. В съдебните състави са участвали съдии от закритите специализирани съдилища. Широко е коментирана вероятна пристрастност на съдии, които са изразявали становища против закриването на специализираното правосъдие в дебатите в Народното събрание, предвид факта, че ПП е инициатор на закриването на специализираното правосъдие и решаващите гласове за закриването му са на тази политическа партия.

И при двете наказателни производства (пет от проследяваните казуси) досъдебната фаза е приключила и делата са внесени с обвинителен акт в съда. По делото на Барбутов и Пандова съдът е върнал делото на прокуратурата заради неясни обвинения. По делото на Коцев, Кателиев и Стефанов съдът е спрял делото поради кандидат-депутатския имунитет на част от подсъдимите.

Ново обвинение е повдигнато и на **Хасан Азис**²⁶ в качеството му на кмет на Кърджали. През 2025 г. е внесен обвинителен акт за безстопанственост и длъжностно присвояване в големи размери. Към април 2026 г. делото е в съдебна фаза.

От тази година започва и проследяването на два казуса, които са започнали отдавна, но все още не са приключили.

Казус № 38 (Приложение 2) е на общинския съветник от Плевен **Методи Петков**, на когото през 2012 г. е повдигнато обвинение за търговия с влияние. С осъдителна присъда, потвърдена от САС през 2025 г., на Петков е наложено ефек-

26. Казус с номер 37 (Приложение 2)

тивно наказание лишаване от свобода. Присъдата не е влязла в сила, като към април 2026 г. делото е висящо пред Върховния касационен съд. Голяма е вероятността да изтече давността за наказателно преследване.

Казус № 39 (Приложение 2) е на кмета на община Перущица **Ради Минчев**. Той е обвинен през 2016 г. в длъжностно присвояване, документно престъпление, представяне на неверни сведения, за да получи средства от Европейския съюз по програма за развитие на селските райони и за сключване на неизгодна сделка. Към 2026 г. делото се разглежда пред Окръжния съд – Пловдив като първа съдебна инстанция.

Проследяването на две значими наказателни производства срещу лидери от фракцията на Ахмед Доган в разцепилото се ДПС – **Хасан Азис и Мюмюн Искендер**, започна през 2024 г. Производства са свързани с твърдения за корупция по време на мандатите им като кметове съответно на Кърджали и Минерални бани (Хасково). Наказателните преследвания срещу тях могат да се обвържат със съществено събитие в политическия живот на страната – разрива в партия ДПС между Ахмед Доган и Делян Пеевски, който става видим в началото на юли 2024 г. Във времето след това започва поредица от наказателни преследвания срещу знакови лица от фракцията на ДПС, подкрепяща Доган в конфликта му с Пеевски, както и срещу свързани с Доган бизнесмени. Към 2026 г. наказателните производства срещу Хасан Азис – А (казус № 29 в Приложение 2) и срещу Мюмюн Искендер (казус № 30 в Приложение 2) са в досъдебната фаза.

Има нова информация по изследваните неприключили случаи от предходни години за постановени присъди, някои влезли в законна сила, други – не.

На 30.11.2021 г. е влязла в сила оправдателна присъда по казус № 2 от Приложение 2 – на Веселин Пенев, областен управител на Област София.

Кметът на община Ловеч **Минчо Казанджиев** е оправдан от ОС Ловеч през февруари 2026 г., като присъдата не е влязла в сила (казус № 7 от Приложение 2).

Кметът на община Септември **Марин Рачев** е оправдан от СпНС (закрит) през януари 2026 г.,

като присъдата не е влязла в сила (казус № 11 от Приложение 2).

По делото срещу районния кмет в Пловдив **Ральо Ралев**²⁷ е постановена невлязла в сила осъдителна присъда, потвърдена от Апелативния съд – Пловдив през 2026 г. с условно наказание лишаване от свобода.

По двата казуса срещу кметовете на Перник **Илинка Никифорова** и **Иван Иванов** (с номера 5 и 6 от Приложение 2) прокуратурата е внесла последователно два обвинителни акта – през септември 2025 г. и през януари 2026 г., като съдът и двата пъти е прекратявал съдебното производство и връщал делото на прокуратурата поради допуснати съществени процесуални нарушения. Към май 2026 г. делото се намира на досъдебното производство.

Делото по първия казус на кмета на Варна **Иван Портних – А** (казус № 21 от Приложение 2) беше върнато от съда на прокуратурата за отстраняване на процесуални нарушения, след което – прекратено от нея. Прекратяването обаче беше отменено от ОС Варна. През септември 2025 г. Окръжният съд – Варна отново отмени постановление на прокуратурата, с което наказателното производство срещу Портних беше прекратено. Към май 2026 г. делото най-вероятно е висящо на досъдебното производство.

През октомври 2024 г. ЕП внесе обвинителен акт в Софийския градски съд по втория казус (№ 26 от Приложение 2) на кмета на Варна **Иван Портних**. По делото обвиняем е и Стоян Пасев – областен управител на Варна (казус № 27 от Приложение 2). Делото се намира в съдебната фаза.

Разследването продължава по казуса на кмета на Стамболийски **Георги Мараджиев**²⁸. По информация от Окръжна прокуратура – Пловдив към 30.04.2026 г. делото се намира на досъдебното производство.

По казуса на кмета на Омуртаг **Ешреф Ешрефов** (с номер 22 от Приложение 2) разследването продължава, без да е известна никаква нова информация.

По казус № 31 на **Светлин Сретениев** (Приложение 2) делото продължава да е на досъдебната фаза.

27. Казус с номер 18 (Приложение 2)

28. Казус с номер 19 (Приложение 2)

Наказателното производство срещу кмета на Несебър **Николай Димитров**²⁹ е прекратено от прокуратурата в края на 2024 г. Прекратяването е потвърдено от съд, като е изменено основаниято от недоказаност на несъстамерност. Прекратяването е окончателно.

С напълно неизвестна процесуална съдба остава разследването срещу кмета на Божурище **Георги Димов**³⁰, за което отговор отново не беше получен от ОП София.

На съдебна фаза продължават да се намират делото срещу кмета на Перник **Севдалина Ковачева**³¹, която е **подсъдима заедно с министъра на околната среда и водите Нено Димов** за водната криза в Перник.

Делото срещу кмета на Неделино **Стоян Беширов**³² също е в съдебната фаза. То е спряно от съда поради продължително разстройство на съзнанието на подсъдимия, като състоянието е необратимо.

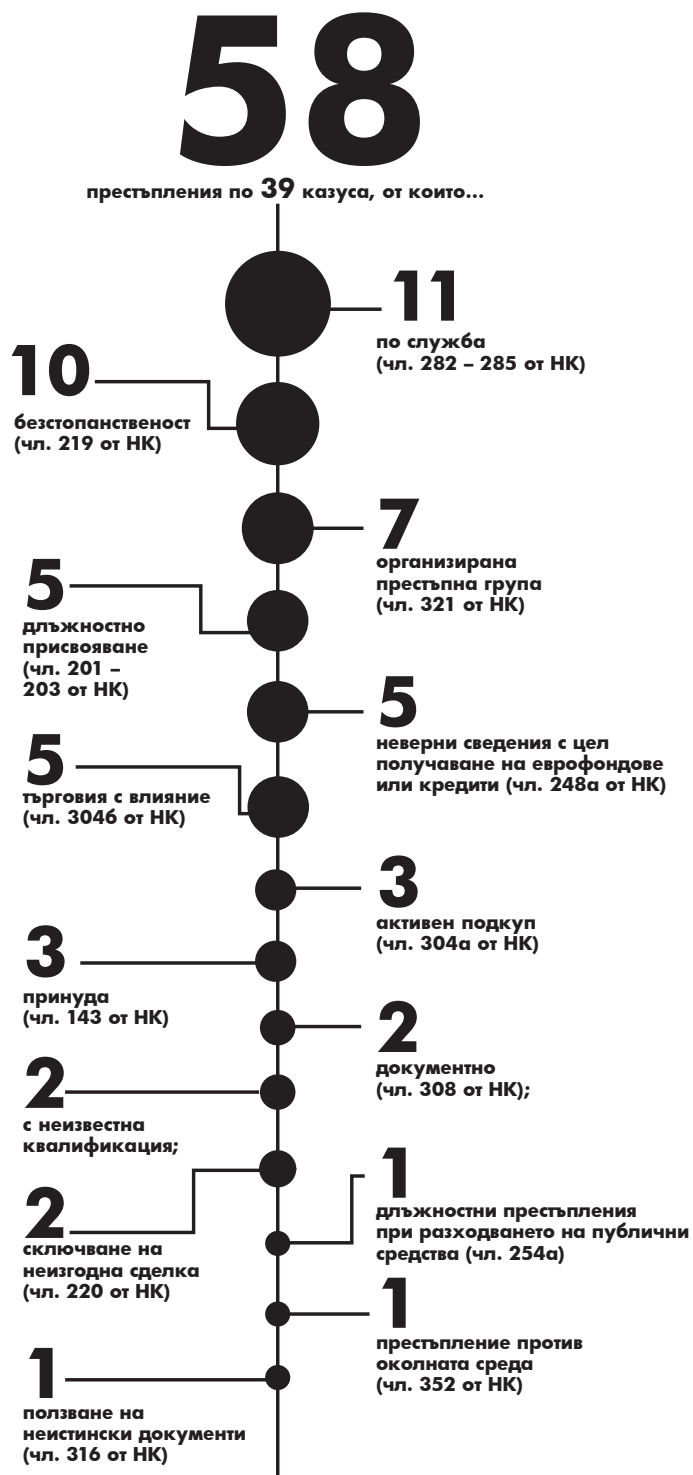
29. Казус с номер 9 (Приложение 2)

30. Казус с номер 13 (Приложение 2)

31. Казус с номер 4 (Приложение 2)

32. Казус с номер 16 (Приложение 2)

Корупция в местната власт, статистика

Резултати от наказателно преследване на корупция в местната власт

#	Име	Длъжност	Статус на обвинението
1	Динчер Хаджиев	Областен управител на Област Добрич	Производството е приключило с осъдителна присъда
2	Веселин Пенев	областен управител на Област София, ноември 2013 – септември 2016	Производството е приключило с оправдателна присъда
3	Иван Тотев	кмет на община Пловдив, 30 октомври 2011 – 11 ноември 2019	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
4	Севделина Ковачева	кмет на община Перник, 25 септември – 12 ноември 2019	Производството се намира на съдебна фаза
5 6	Илинка Никифорова и Иван Иванов	кметове на община Перник, 1 ноември 2014 – 31 октомври 2015	Производството се намира на досъдебна фаза
7	Минчо Казанджиев	кмет на община Ловеч, октомври 2003 – октомври 2015	Производството се намира на съдебна фаза
8	Панайот Рейзи	кмет на община Созопол, октомври 2007 – март 2019	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
9	Николай Димитров	кмет на община Несебър, октомври 2007 – до момента	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
10	Емил Кабаиванов	кмет на община Карлово, 2003-2007, 2011 – до момента	Производството е приключило с осъдителна присъда
11	Марин Рачев	кмет на община Септември, 2015 – март 2020	Производството се намира на съдебна фаза
12	Данаил Вълков	кмет на община Карлово, 2003-2007, 2011 – до момента	Производството е приключило частично с оправдателна присъда и частично с освобождаване от наказателна отговорност и налагане на адм. глоба
13	Георги Димов	кмет на община Божурище, октомври 2015 – до момента	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
14	Алекси Кесяков	кмет на община Чelopeч, октомври 2003 – до момента	Производството е приключило с оправдателна присъда
15	Радостин Радев	кмет на община Костенец, октомври 2015 – октомври 2019	Производството е приключило с оправдателна присъда
16	Стоян Беширов	кмет на община Неделино, октомври 2011 – април 2015	Производството се намира на съдебна фаза
17	Евгени Крушев	зам.-кмет на Столична община, 2016 – декември 2018	Производството е приключило с оправдателна присъда
18	Ральо Ралев	кмет на район „Северен“, Пловдив, септември 2011 – май 2019	Производството се намира на съдебна фаза
19	Георги Мараджиев,	кмет на община Стамболийски, 2015 – ноември 2023	Производството се намира на досъдебна фаза
20	Борис Николов	кмет на община Белоградчик, 2011 – ноември 2023	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
21	Иван Портних – А	кмет на община Варна, 2013 – 2023	Производството се намира на досъдебна фаза
22	Ешреф Ешрефов	кмет на община Омуртаг, 2015 – март 2024	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
23	Георги Кенов	кмет на община Сунгурларе, 2007 – 2015, 2019 – 2023	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
24	Иван Портних – Б	кмет на община Варна, 2013 – 2023	Наказателното производство е прекратено от прокуратурата
25	Валентин Димитров	кмет на община Генерал Тошево, 2015 – до момента	Производството се намира на досъдебна фаза или неясно къде
26	Иван Портних – В	кмет на община Варна, 2013 – 2023	Производството се намира на съдебна фаза
27	Стоян Пасев	областен управител на Варна, 2014 – 2021	Производството се намира на съдебна фаза
28	Димитър Бръчков	кмет на община Петрич, 2015 – до момента	Производството се намира на досъдебна фаза
29	Хасан Азис – А	кмет на Община Кърджали, 2003 – 2023	Производството се намира на досъдебна фаза
30	Мюмюн Искендер	кмет на община Минерални бани, 2011 – до момента	Производството се намира на досъдебна фаза
31	Светлин Сретениев	кмет на община Бойчиновци, 2011 – до момента	Производството се намира на досъдебна фаза

#	Име	Длъжност	Статус на обвинението
32	Никола Барбутов	заместник-кмет на София, ноември 2023 – юни 2025	Производството се намира на съдебна фаза
33	Росица Пандова – Йовкова	зам. кмет на район Люлин – Столична община, юли 2024 – април 2025	Производството се намира на съдебна фаза
34, 35, 36	Благомир Коцев	кмет на Варна от 2023 г. досега	Производството се намира на съдебна фаза
	Йордан Кателиев	общински съветник в Общинския съвет Варна от 2023 г. досега	Производството се намира на съдебна фаза
	Никола Стефанов	общински съветник в Общинския съвет Варна, от 2023 г. досега	Производството се намира на съдебна фаза
37	Хасан Азис – Б	кмет на Община Кърджали, 2003 – 2023	Производството се намира на съдебна фаза
38	Методи Петков	общински съветник в ОбС. Плевен, 2007-2017	Производството се намира на съдебна фаза
39	Ради Минчев	кмет на Община Перушица 2011-2019	Производството се намира на съдебна фаза

0.4 Изводи

Запазва се ниската ефективност на наказателното преследване на корупция по високите етажи на властта. Ниска ефективност се наблюдава и при проследяваните случаи на наказателното преследване на корупция в местната власт

Констатираната в предходните шест годишни изследвания на АКФ „Антикорупционни институции: Активност без видими резултати“³³, „Антикорупционни институции: Проблемите се задълбочават“³⁴, „Антикорупционни институции: Нулева година“³⁵, „Антикорупционни институции 2022: Широко затворени очи“³⁶, „Антикорупционни институции 2023: Точка на замръзване“³⁷ и „Антикорупционни институции 2024: Ново начало“³⁸ ниска ефективност на наказателното преследване на корупцията по високите етажи остава непроменена през 2025 г. За първи път в аналитичната част на доклада се включват и изводи, направени на база наблюдаваните казуси в местната власт. Те потвърждават наблюденията, правени досега само въз основа на казусите за корупция по високите етажи. Съотношението осъдителни спрямо оправдателни съдебни актове във високите етажи е 4 осъдителни към 17 оправдателни (вкл. при прекратяване по давност) присъди. Съотношението в местната власт е две осъдителни към пет оправдателни присъди. Значителна е доминацията на крайните оправдателни съдебни актове, които общо са двадесет и два срещу едва шест осъдителни. Нещо повече, на база на развитието досега на неприключилите следени от нас наказателни производства, които се намират на съдебна фаза, не може да се прогнозира промяна в това съотношение и след бъдещото им завършване.

Реалната картина на корупцията по високите етажи на властта и в местната власт остава скрита

Ключовият ни вече устойчив извод от предходните мониторингови доклади остава непроменен и след включването в анализа на изводи от 39 казуса от местната власт. Тези констатирани резултати показват ясно, че реалната картина на корупцията по високите етажи на властта остава скрита. Очевидно водените наказателни дела не отразяват същинското състояние на корумпираност на публичния сектор на високо ниво, защото ако се съди по тях, се оказва, че виновни в извършването на корупционни престъпления сред най-високопоставените длъжностни лица просто няма.

Затвърждаване на тенденцията към увеличаване на дела на прекратените от прокуратурата казуси

Тенденцията от 2023 г. и 2024 г. към увеличаване на прекратените от самата прокуратура казуси, които въобще не достигат съда, се затвърди и през 2025 г. Този извод се налага и от новосъбраната информация за прекратяване на дела, за които преди това е правено само предположение, че са приключили още на досъдебното производство.

Всички финализирани окончателно следени от нас казуси за корупция по високите етажи на властта са **четиридесет и шест**, като **двадесет и три от тях са прекратени (или е отказано образуване на наказателно производство)**.

При казусите за корупция в местната власт от окончателно приключилите **тринадесет, шест са прекратени от прокуратурата на досъдебното производство**.

Така прекратените от прокуратурата производства са половината от всички образувани дела за корупция в централната и местната власт.

Сам по себе си фактът на прекратяване на едно наказателно производство от прокуратурата не може да идентифицира какъвто и да е проблем. Няма никакво съмнение, че е в интерес и на конкретно разследваните лица, и в обществен интерес,

33. А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020: https://acf.bg/wp-content/uploads/2020/06/ACF_BG_2020-1.pdf

34. А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021: https://acf.bg/wp-content/uploads/2021/07/ACF_BG_Online_Jul15.pdf

35. А. Янкулов, А. Капъмов, „Антикорупционни институции: нулева година“, София: АКФ, 2022: https://acf.bg/wp-content/uploads/2022/07/ACF_Report_BG_2022_interactive-2.pdf

36. А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: широко затворени очи“, София: АКФ, 2023: https://acf.bg/wp-content/uploads/2023/05/ACF_Report2023_BG_web.pdf

37. А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: точка на замръзване“, София: АКФ, 2024: https://acf.bg/wp-content/uploads/2024/06/ACF_Report2024_BG_web.pdf

38. А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции 2024: Ново начало“, София: АКФ, 2025: <https://acf.bg/bg/antikorrupsionni-institutsii-2024-novo-na/>

ако прокуратурата установи изначална липса на престъпление или не може да събере достатъчно доказателства, сама да затвори случая и да не повдига обвинение пред съда. Защото иначе се влиза в също доста често срещания сценарий по следените от нас наказателни производства на оправдателни присъди по изначално несъставомерни или недоказани обвинения, но след години съдебна сага. Кое то води до причиняване на повече вреди на неоснователно обвинените лица, които пък впоследствие обществото трябва да компенсира през механизмите за търсене на отговорност от държавата за незаконни обвинения.

Ново начало на активността на прокуратурата да иницира кампанийно наказателни производства за корупция

2023 г. може да бъде най-кратко и точно характеризирана като година на **абсолютно нежелание на прокуратурата да разследва корупция по високите етажи на властта**. Политическата корупция е буквално забравена като тема до края на 2023 г., а редица наказателни производства, в това число и избирателно активирани в края на предсрочно преустановения мандат на Гешев, касаещи пряко или косвено политически фигури от (или свързани с) мнозинството, са или прекратени, или потъват в обичайната забрава.³⁹

През 2024 г. обаче две събития с голям магнитуд разтърсват политическия живот и прокуратурата коренно променя поведението си.

Първото е развалянето на управляващото мнозинство ПП-ДБ – ГЕРБ (подкрепяно и от ДПС), което е белязано от подаването на оставка на правителството „Денков“ и непостигане на съгласие между съставните части на доскорошната неясна коалиция за избиране на ново правителство.

Второто е вътрешният конфликт в партия ДПС, в резултат на който се обособяват две противостоящи си фракции на доскорошните съмишленици Делян Пеевски и Ахмед Доган.

Тези събития изиграват ролята на команда „дръж“ за държавното обвинение. С дейната помощ на недореформираната от доскорошното

мнозинство Антикорупционна комисия то ударно започва поредица от наказателни преследвания срещу (или свързани със) знакови фигури от ПП-ДБ и фракцията на Ахмед Доган в разцепилото се ДПС. Стартират **цели осем високопрофилни казуса от основната категория на анализирани в настоящото изследване и два, касаещи местната власт**, по които обвиняемите неизменно се оказват политически противници (или свързани с такива) на лидера на ДПС – Ново начало Делян Пеевски.⁴⁰ Тези казуси заемат на практика цялото внимание на българските правоохранителни органи що се касае до случаи от висок интерес с корупционен елемент.

Повечето от производства следват сходен шаблон, според който наказателното преследване се използва за политически и медийни атаки, за което пък способства и обилният теч към медиите на доказателства по много от визираните разследвания. Това е поредно доказателство за основната цел на кампанийното водене на такива наказателни преследвания – публично заклеяване на конкретните опоненти, засегнати от процесуалните действия, и държане в зависимост на останалите, които трябва да имат едно наум какво поведение трябва да следват, за да не се окажат в ролята на първите.

Историята на проследяваните и чрез предишните издания на изследването казуси демонстрира, че това конюнктурно повдигане на обвинения, което може да бъде свързано със събития от политическия живот, в миналото не е довело до положителни процесуални резултати. Такъв нагледен пример са наказателните производства, стартирали от края на 2016 г. до средата на 2017 г. срещу куп министри и зам.-министри на разпадалия се Реформаторски блок, или министри, тогава свързани с медийния опонент на Делян Пеевски Иво Прокопиев.⁴¹ По всички от тях отдавна вече са постановени влезли в сила оправдателни присъди с изключение на делото срещу Петър Москов и Адам Персенски, където оправдателните присъди все още не са окончателни. Причината за оправдаване на подсъдимите е изначална несъставомерност на деянията, предмет на обвиненията. С този извод на съда по някои от делата на определен етап от производството се е съгласила дори и самата прокуратура.

Така, предвид явната външна прилика между случаите и вече ясната съдба на първата група от тях, трудно може да се очаква по втората някога след години,

39. Детайлно по темата вж. А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: точка на замръзване“, София, АКФ, 2024: https://acf.bg/wp-content/uploads/2024/06/ACF_Report2024_BG_web.pdf – стр. 23-25.

40. Казуси с номера 58-65 (Приложение 1), както и 29-30 (Приложение 2).

когато вече отдавна няма да са интересни с оглед моментната политическа конфигурация, да настъпи различен краен резултат. Понеже и никой никога не понася никаква отговорност за краха на делата, няма как да се очаква, че прокуратурата от само себе си би започнала да действа по различен начин.

И през 2025 г. на прицел на прокуратурата са политици от опозицията. През юни и юли 2025 г. прокуратурата повдига обвинения на кметове и общински съветници от ПП. **Пет нови казуса влизат в наблюдаваните от нас случаи по високите етажи на централната власт. Осем са новите казуси в местната власт, като пет от тях са срещу опозиционни кметове и общински съветници.**

Наличие на признаци на злоупотреба с наказателното производство за политически цели

Наказателните производства срещу Благомир Коцев, Йордан Кателиев, Никола Стефанов и Никола Барбутов от ПП съдържат белези на дела с политически характер, по които се преследват членове на опозиционна политическа партия. Политическа мотивираност на наказателно производство има, когато то е образувано не за да се разследва действително извършено престъпление, а за да се постигнат различни цели от това да бъде разкрито престъпление и да бъде наказан виновният. Когато обвинението е за деяние, чийто престъпен характер на пръв поглед е спорен, и срещу политик от опозиционна партия, като едновременно с това спрямо обвиняемия се реализира сериозна репресия, е възможно да се постигне негативен ефект за партията, включително отлив от електорална подкрепа. Забраната за прилагане на репресия с различна от предвидената в закона цел се съдържа в чл. 18 от ЕКПЧ.

Образуването на политически мотивирани дела от прокуратурата в България е реалност. При встъпването на Борислав Сарафов като и. ф. главен прокурор на Република България през юни 2023 г. той признава, че в прокуратурата има политическо влияние. Делата срещу кметове и общински съветници на ПП са коментирани широко на плоскостта на овладяване на държавата от ДПС „Ново начало“, оглавявано от Делян Пеевски, с поддържаща роля на лидера

на ПП ГЕРБ, бивш министър председател, Бойко Борисов.

Част от фактите, илюстриращи, че целите на наказателните производства срещу членове на ПП са различни от това те да понесат отговорност за реални престъпления, а са с цел дискредитиране на опозиционна ПП, са:

- В медиите е изтекъл аудиозапис, в който се твърди, че се чува гласът на Никола Барбутов, който обяснява корупционна схема. Записът не е направен по законен начин и не може да послужи като доказателство в наказателно производство, но е внушил на обществеността, че в ПП – партия, известна с антикорупционната си политика, се практикува корупция от политически функционери на най-високо ниво. Записът не е приложен като доказателство по делото. В деня след разпространяването на аудиозаписа (24.06.2025 г.) Кирил Петков е подал оставка като съпредседател на ПП и като депутат – като акт на поемане на отговорност за кадрови грешки във връзка с публичните обвинения за корупционен натиск.
- Юридическият анализ на повдигнатите на Никола Барбутов обвинения води до извод, че престъпният характер на деянията е спорен. Такава е и констатацията на СГС при връщането на обвинителния акт на прокуратурата заради неясно обвинение.
- Включването в обвинението срещу Благомир Коцев на неизвестен народен представител от 51-то Народно събрание е било, за да се постигне непозволена от закона друга цел – да се изберат различни от законоустановените прокуратура и съд. Този извод произтича от факта, че макар да е включила в обвинението „неизвестен“ депутат, прокуратурата до внасяне на делото в съда с обвинителен акт не е привлякла такъв към наказателна отговорност.
- Индикация за политическия характер на делото е провежданата от прокуратурата проверка на организирането на набиране на средства за плащането на паричната гаранция на Благомир Коцев (пр. пр. № 24693/2025 г. на СГП, вх. № 328600-12828/18.02.2026 г. на ГД НП). Организирането на дарителски кампании не е престъпление и проверката

на такава дейност от прокуратурата води до извод, че не се разследва престъпление, а се цели „смразяващ ефект“ и възпиране на съпричастността на хората, възприемащи Благомир Коцев като жертва на политическа репресия.

- Опит за подмяна на вота на гражданите на Варна. По време на задържането на Благомир Коцев в ареста в общинската избирателна комисия са внесени две молби за освобождаването му от кметския пост – на основание „неоснователно“ отсъствие от работа, докато е в ареста. Общинската избирателна комисия (ОИК) е започнала процедура, но не се стига до отстраняването му като кмет на Варна.

Притеснителна тенденция за negliжиране на твърдения за манипулиране на доказателства чрез престъпления, извършвани от разследващите от КПК

Общо обстоятелство за двете дела, започнати през 2025 г. срещу кметове от опозиционната партия ПП – Благомир Коцев и Никола Барбутов, са твърдения за оказан натиск от разследващи от КПК на свидетели за даване на неверни показания и бездействието за събиране на доказателства, които потенциално биха оневинили обвиняемите.

По делото срещу Никола Барбутов обвиняема е и Соня Клисурска. В жалба до съда тя сочи, че спрямо нея е оказан натиск чрез заплахата, че ако не лъжесвидетелства като свидетел по делото срещу Барбутов ще ѝ бъдат повдигнати обвинения. След отказ да лъжесвидетелства тя е привлечена като обвиняема. По нейната жалба срещу размера на паричната гаранция съдът е приел, че действията, за които е обвинена, не са престъпни. Не е известно да започнала проверка или разследване по твърденията на Соня Клисурска за подбуждане към лъжесвидетелстване и принуда, осъществени от служители на КПК.

По делото срещу кмета на Варна Благомир Коцев свидетелят Деян Иванов е твърдял, че е дал лъжливи свидетелски показания под заплахата, отправена към него лично от председателя на КПК - Антон Славчев. След публичните изявления, че поради

принуда е дал неверни показания, Иванов е подал молба да бъде разпитан отново. Няколко месеца прокуратурата е игнорира молбата му и е продължила да се позовава на показанията, дадени под натиск, без да проведе нов разпит на свидетеля Деян Иванов.

Активността на българския офис на Европейската прокуратура

След като 2023 г. бележи първото попаднало в мониторинговия ни доклад разследване на ЕП⁴², касаещо корупция в местната власт, на четвъртата година (през 2024 г.) от съществуването си българският офис на ЕП се отчете с първи известен казус за корупция от голяма важност и на национално ниво, свързан с разширяването на газохранилището в Чирен и с три нови обвинения по случаи в местната власт⁴³. Всички нови обвинения от 2024 г. касаят политически фигури от ГЕРБ (или респективно свързани с тази партия лица).

През 2025 г. ЕП внесе в съда обвинителен акт срещу кмет и областен управител на Варна (казуси 26 и 27 от Приложение 2). Делото е в съдебна фаза.

Обективно настъпил сериозен резултат от засилената активност на ЕП е безпрецедентното отстраняване на самата Георгиева от колегията на ЕП за нейни потенциални нарушения по делото „Чирен“. Публикуваните записи от неотречена от Георгиева среща с лидера на криминалната мрежа за паралелно правосъдие „Осемте джуджета“ Петьо Петров – Еврото, на която се коментира съдействие за назначаването ѝ на поста европейски прокурор, са дали основание през април 2025 г. да бъде образувано досъдебно производство за разследване на престъпление подкуп, извършено от Теодора Георгиева (казус № 67 от Приложение 1). В отговор на сигнал на Георгиева за натиск върху нея, през март 2026 г. Прокуратурата публикува позиция, с която разпространи преразкази на свидетелски показанията за автентичност на видеозаписа от срещата на Теодора Георгиева и Петьо Петров „Евротото“, за преки впечатления от подготовката на суми от по 10 000 лв. за подкупи за Т. Георгиева и за факта, че тя е била сред честите посетители на Петьо Петров „Евротото“ в ресторанта „Осемте джуджета“.

Исклучително грозната реалност на назначенията по върховете на правосъдието в, а оказва се и дори

42. Казус с номер 25 (Приложение 2)

43. Казуси с номера 26-28 (Приложение 2)

извън България⁴⁴, подкопава доверието в начина на опериране на българския офис на ЕП за цялото време на съществуването му.

Доказателства за престъпление от най-високопоставения прокурор в държавата все не могат да бъдат намерени – с или без специален механизъм за разследването му

През 2024 г. става известно, че Даниела Талева, прокурорът по действащия от 2023 г. специален механизъм за независимо разследване на главния прокурор и неговите заместници, е прекратила образувани преписки по всички сигнали срещу Сарафов (общо около 30)⁴⁵.

Мотивите ѝ да затвори случаите остават неизвестни, тъй като актовете ѝ не са публикувани.

Изводът на специалния прокурор за липса на доказателства за извършено престъпление от Сарафов не може да бъде оспорен предвид липсата на достатъчно информация за работата ѝ. Притеснителен е, обаче фактът, че Талева изрично отказва да публикува мотивите си за прекратяване на преписките.

След приключването на мандата на Даниела Талева за нов специален прокурор е избран съ-

дията от Софийския градски съд Антон Урумов. Необходимост от нов избор възникна поради наличието на два сигнала за извършено от Сарафов престъпление по служба и за престъпление срещу правосъдието (казус № 57 от Приложение 1). Фактите в сигналите са, че след като на 18.09.2025 г. Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС приема, че правомощията на Сарафов като и. ф. главен прокурор се прекратяват по силата на закона, след 21 юли 2025 г. неговите действия като главен прокурор са престъпления. Законът за съдебната власт регламентира, че и. ф. главен прокурор трябва да се сменя на всеки 6 месеца. Сарафов заема поста от месец юни 2023 г., а шестте месеца от влизането в сила на правилото са изтекли на 21 юли 2025 г. Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет обаче прие, че Сарафов е „заварено положение“, законът не се отнася за него, а е отнесен към следващия изпълняващ функциите на главен прокурор.

Специалният прокурор Урумов е постановил отказ да разгледа сигнали за престъпления на Сарафов след изтичането на шестмесечния срок от 21.07.2025 г. с аргумента, че Даниела Талева вече се е произнесла по сигнал с такова съдържание и отказът ѝ е потвърден от две съдебни инстанции.

На 22.04.2026 г. Сарафов писмено оттегли съгласието си да изпълнява занапред функциите на главен прокурор и беше освободен от Прокурорската колегия на ВСС.

⁴⁴. За повече детайли вж. описанието на казус с номер 66 (Приложение 1)

⁴⁵. Казус с номер 57 (Приложение 1)

0.5 Препоръки

Изграждането на независими и професионално работещи антикорупционни институции, стремящи се към еднакво прилагане на закона, а не действащи избирателно, като свръхактивно използват правомощията си към едни и широко затварят очите си спрямо други, е единствената стъпка, която реално може да промени състоянието на борбата с властовата корупция в България.

Без **същностна културна промяна** в самия начин на упражняване на властта от антикорупционните органи всички конкретни препоръки от нормативно или техническо естество ще си останат само едно добро пожелание, дори и да бъдат формално изпълнени.

Вече направените в предходните анализи препоръки за подобряване на състоянието на борбата с корупцията по високите етажи на властта следва да бъдат изцяло преповторени, тъй като до този момент не са били адресирани. Предприемането на адекватни стъпки по посока реформа на системата на наказателно правосъдие биха довели до подобряване на това състояние.

АКФ публикува документ с подробна концепция за такава реформа, включваща и конституционни изменения⁴⁶.

Една от основните, ако не и най-важната нормативна причина за настоящото състояние, е **липсата на достатъчно възможности за контрол върху това как прокуратурата упражнява основното си конституционно правомощие** – осъществяване на наказателно преследване.

Необходимо е да бъдат предвидени **нови форми, както на външен процедурен, така и на засилване на обществения контрол** върху напълно безконтролния начин, по който към момента се провежда наказателното преследване – дали, на кого, кога и за какво да бъде повдигнато обвинение за престъпление от общ характер.

Външният процедурен контрол трябва да се осъществява от съда още от досъдебната фаза на процеса и да засяга както случаите, в които носителят на правомощието да обвинява – прокуратурата, го упражнява, така и онези, в които не го прави. Процедурните възможности за контрол и въздействие от съда върху начина на осъществяване на наказателното преследване биха създали по-добри предпоставки за постигане на по-качествено функциониращо обвинение и оттам на по-добре работещо и справедливо наказателно правосъдие, отколкото уповаването единствено в създаването на някакъв дори и перфектен механизъм за институционален контрол върху прокуратурата⁴⁷.

Остават отправените препоръки от изследването за 2020 г. за подобряване на прозрачността в борбата с корупцията по високите етажи и **засилване по този начин на обществения контрол чрез:**

Изработване на критерии за случаи на корупционни престъпления от висок обществен интерес: мярката действително е предприета с изменения в ЗСВ, но от реалното ѝ приложение през първия такъв доклад на прокуратурата за 2023 г. е видно, че използваните критерии отново са строго формални, което води до прекомерно голям брой случаи, попадащи в предметния обхват на изследването без всъщност да са от висок обществен интерес. Така отново казусите за потенциална корупция по наистина високите етажи на властта, се претопяват в стотици други казуси, включващи разследвания за корупционни престъпления срещу горски стражари, секретари на читалища и куп други подобни длъжностни лица на изпълнителски длъжности из различни ведомства. По този начин се изопачава идеята да бъдат анализирани движението и резултатите по по-малко на брой, но наистина най-сериозните разследвания на властова корупция⁴⁸.

46. Вж. Андрей Янкулов, Какво трябва да се промени в наказателното правосъдие, АКФ, март 2023 г. https://acf.bg/wp-content/uploads/2023/03/reforma_web-1.pdf

46. Подробно по темата: Андрей Янкулов, Контролът върху наказателното преследване – необходимата реформа на наказателното правосъдие, АКФ, ноември 2020 г. https://acf.bg/wp-content/uploads/2020/11/2.Andrey_Yankulov_Analiz.pdf

48. Вж. „Доклад относно дейността на прокуратурата по противодействие на корупционните престъпления през 2023 г.“, публикуван на сайта на Народното събрание;

Прозрачност за хода на наказателните производства за корупционни престъпления от висок обществен интерес: необходимо е ПРБ чувствително да повиши прозрачността на своите действия по отношение на случаите от висок обществен интерес при съблюдаване на баланса с презумпцията за невиновност и следствената тайна на досъдебната фаза на процеса. След като вече е направена преценка, че информирането на обществото за факта на дадено разследване няма да затрудни последното или засегне несъразмерно правната сфера на разследваното лице, то следва и занапред редовно да се предоставят сведения за развитието на производството във всеки един случай, а не избиращително.

Разигралите се драматични събития около българския европейски прокурор,⁴⁹ в частност изнесената информация за влияние на криминалната мрежа „Осемте джуджета“ при назначаването ѝ на поста, са много показателни за крайно притеснителното състояние на върховенството на правото в България, което рефлектира и върху ключова институция на Европейския съюз, каквато се явява Европейската прокуратура.

Българските власти в нито един момент не успяха (или пожелаха) да проведат адекватно разслед-

ване на престъпната организация „Осемте джуджета“ заради степента на инфилтрирането ѝ в самите тях, **но сега на дневен ред идва въпросът какво могат да направят структурите на ЕС, след като се оказва, че въпросната мрежа е влияла и върху процеси на ниво институции на Съюза.**

Безспорно необходимо е пълното изясняване при максимална прозрачност на:

1/ институционалните действия по и около избора на Георгиева;

2/ цялостната работа на българския офис на ЕП през годините – организация, разпределение на преписките и пр.;

3/ работата в частност по казусите от особено висок обществен интерес като „Чирен“ – колко са въобще разследваните случаи от такъв магнитуд за времето на съществуване на офиса, от кои прокурори и как са ръководени, какви действия са извършвани, как е процедирано при констатирани спънки от страна на българските власти и пр.

4/ твърденията за отправени заплахи във връзка с дейността на европейски прокурор, свързани с Делян Пеевски – фигура с голямо влияние в родния обществен, политически и икономически живот – каква конкретика има за тези заплахи, уведомени ли са местните власти в Люксембург, провежда ли се разследване.

49. За повече детайли вж. описанието на казус с номер 66 (Приложение 1)

Комисия за противодействие на корупцията и Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество

Даниела Пенева

1/

Законодателни промени

На 28.01.2026 г. 51-вото Народно събрание прие Закон за изменение и допълнение на Сметната палата⁵⁰, с който се отменя Закона за противодействие на корупцията⁵¹ и се закрива създадената с него Комисия за противодействие на корупцията. Така, Комисията е закрита едва 2 години след създаването ѝ. Новото законодателно решение прехвърля в специализирани дирекции към Сметната палата извършването на дейностите, свързани с:

- регистъра на декларациите за несъвместимост и имущество и интереси на лицата, заемащи публични длъжности;
- превенция на корупцията;
- установяване на конфликт на интереси.

Специализираната дирекция за противодействие на корупцията, която извършва оперативно-издирвателна дейност по разкриване и разследване на корупционно поведение, е закрита⁵². Разкриването и противодействието на корупцията се възлагат отново на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към МВР, а разследването на корупционни престъпления се възлага на следователи. Архивните дела се предават на Държавна агенция „Национална сигурност“.

В мотивите към законопроекта⁵³ се сочи, че създаването на комисията не е донесло добавена стойност в борбата с корупцията по високите етажи на властта. Отбелязано е, че поради централната роля на прокуратурата в наказателното производство не е било възможно да се създаде независима от прокуратурата структура, което според вносителите на закона е причината да не се постигнат заложените при създаването на КПК цели. Поради това се предлага разпределяне на функциите на комисията между съ-

ществуващите държавни органи – Сметната палата, МВР и следствените органи.

В мотивите липсва какъвто и да е анализ на дейността на Комисията и постигнатите резултати, които да мотивират преценка дали и доколко са постигнати поставените при създаването ѝ цели. Липсват и мотиви защо новото законодателно решение се очаква да постигне по-добри резултати в условията на същата наказателно-процесуална уредба. Изобщо не се споменава КОНПИ като орган в системата за противодействие на корупцията, резултатите от нейното функциониране и дали са постигнати целите на създаването ѝ. Това навежда на заключението, че за пореден път се променя институцията, на която е възложено да извършва противодействие на корупцията **без да се промени по същество начинът, по който тя функционира, въпреки че се отчита липса на добавена стойност от нейната работа.**

В края на 2025 г. общо около 367 млн. евро са **замразени** от Европейската комисия по втория и третия транш по Националния план за възстановяване и устойчивост (НПВУ). Причината са неизпълнени реформи в сферата на правосъдието⁵⁴: създаването на независима комисия, която да осъществява противодействие на корупцията, е ангажимент, който Република България е поела и е една от необходимите реформи по Плана за възстановяване и устойчивост, които целят подобряване на бизнес средата⁵⁵. В този смисъл закриването на КПК в началото на 2026 г. е неизпълнение на ангажиментите в сферата на противодействие на корупцията.

На 30.04.2026 г. служебното правителство на Андрей Гюров⁵⁶ внесе в Народното събрание нов Законопроект за противодействие на корупцията

50. ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.: <https://dv.parliament.bg/DVWeb/showMaterialDV.jsp?idMat=241044>

51. ДВ, бр. 84 от 06.10.2023 г.

52. § 26, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на Закона за Сметната палата

53. <https://www.parliament.bg/bg/bills/ID/166794>

54. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/12/23/4867482_upravliavashite_pojetvaha_367 mln_evro_po_pvu_da/

55. <https://www.mig.government.bg/nacionalen-plan-za-vazstanovuvane-i-ustojchivost/>

56. с мандат 19 февруари 2026 г. – 8 май 2026 г.

сред лица, заемащи публични длъжности.⁵⁷ Законопроектът цели да изпълни НПВУ, като създаде независим орган, който съсредоточава правомощията по превенция и противодействие на корупцията. Срокът, поставен от Европейската комисия по НПВУ, свързан с финализиране на реформите за ефективно противодействие на корупцията, изтичаше на 04.05.2026 г.⁵⁸, но служебното правителство договори с ЕК удължаването му до август 2026 г.⁵⁹ На 22.05.2026 г. законопроектът е приет на първо четене от Народното събрание.

57. <https://www.parliament.bg/bg/bills/ID/166967>

58. <https://www.mediapool.bg/za-da-spasyat-parite-po-pvu-deputatite-speshno-vazstanovyavat-antikorupsionnata-komisiya-news383365.html>

59. <https://www.bta.bg/bg/news/bulgaria/1118760-sluzhebnoto-pravitelstvo-spasi-400-mln-evro-po-pvu-sled-udalzhavane-na-sroka-o>

2/

Производство по установяване на конфликт на интереси

След закриването на КПК през февруари 2026 г. доклад за дейността ѝ за 2025 г. не е публикуван. От извършения анализ на публикуваните решения на КПК⁶⁰ за дейността по установяване на конфликт на интереси става ясно, че комисията е разгледала по същество **148** сигнала. В **22** решения е установен конфликт на интереси, а в останалите **126** решения не са установени нарушения.

Спрямо предходната година се наблюдава почти идентичен брой на разгледаните по същество от комисията сигнали и на решенията, които действително установяват конфликт на интереси⁶¹.

Решенията, с които е установен конфликт на интереси, касаят лица, заемащи следните публични длъжности: осем общински съветници; трима кметове, зам.-кмет, главен архитект; петима директори на училища; председател и изпълнителен директор на държавни агенции; началник на регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК); двама изпълнителни директори и един управител на държавни публични предприятия.

Анализът показва, че проверките за конфликт на интереси се инициират само след постъпване на сигнал, включително след препращане на сигнал от държавен орган на съдебната или изпълнителната власт, като за 2025 г. няма данни за проверки по самоинициатива на комисията. И през тази година, подобно на предходните, отново няма производства, инициирани по медийни публикации.

Анализът показва, че публикуваните 148 решения, с които комисията се е произнесла по същество за конфликт на интереси по постъпили сигнали, могат да бъдат обособени в две групи.

Преобладаващият брой от разгледаните случаи – 99, са относно лица, които заемат публична длъжност на местно ниво: в системата на местното самоуправление, местната власт или в местната администрация.

Останалите решения – 50, са относно лица, които заемат публична длъжност на централно ниво, в системата на държавната администрация (включително в органи с регионална компетентност), членове на органи на държавни предприятия, директори на училища.

Подадените сигнали се отнасят предимно за нарушения, свързани с назначения или избор на свързани лица, възлагане на обществени поръчки/тръжни процедури, сключване на сделки със свързани лица или в частен интерес, гласуване в процедури в частен интерес, несъвместимости със заеманата длъжност и др. **Много голяма част от казусите са от нисък обществен интерес**, въпреки че са във връзка с осъществени правомощия на лица, заемащи публична длъжност.

Данните не свидетелстват за висока ефективност на КПК при установяване на конфликт на интереси. **Липсват установени нарушения сред лицата, заемащи най-високите и отговорни публични**

60. https://www.bulnao.government.bg/bg/konflikt-na-interesi/resheniya-na-kpkpkonpi-za-ustanovyavane-na-konflikt-na-interesi/resheniya-po-chl-13-al-1-t-8-ot-zpk/?from_date=01%2F01%2F2025&to_date=31%2F12%2F2025&search=

61. През 2024 г. общо са разгледани по същество 150 решения, от които в 24 решения е установен конфликт на интереси, а в 126 решения не е установен конфликт на интереси. Вж. Янкулов А., Пенев Д., Антикорупционни институции 2024: ново начало, с. 32;

позиции, липсват и случаи, в които е разкрито застрашаване на значим обществен интерес. Някои от причините за тази пасивност са видими от изведените тенденции от решенията на комисията, както в предходните доклади на АКФ, така и в настоящия:

- 1/ Липса на ефективно прилагане на служебното начало;**
- 2/ Липса на съдебен контрол върху решенията, с които комисията не установява нарушения;**
- 3/ Формалистичен подход при анализа на фактите и формиране на изводите в решенията на КПК.**

3/

Производство по установяване на несъвместимост

Публикувани са **21** решения, разглеждащи несъвместимост, които са обособени в самостоятелни административни актове. Анализът на решенията за конфликт на интереси показва, че в тях са инкорпорирани решения по още **24** производства по несъвместимост. С това **общият брой на проверките за несъвместимост става 45**, като в нито един случай комисията не е установила несъвместимост. Следва да се отбележи, че изборният от комисията подход решения по несъвместимост да се съдържат в общ административен акт с решения по конфликт на интереси, затруднява прозрачността и проследимостта на производствата, както и анализа на резултатите от дейността на комисията.

Преобладаващият брой от разгледаните сигнали за несъвместимост – 30, са относно лица, които заемат публична длъжност на **местно ниво**: в системата на местното самоуправление, местната власт или в местната администрация.

Останалите решения – 15, са относно лица, които заемат публична длъжност на **централно ниво**, в системата на държавната администрация (включително в органи с регионална компетентност), членове на органи на държавни предприятия и директори на училища.

4/

Тенденции и изводи

В резултат на прегледа на постановените решения по същество могат да бъдат потвърдени заключенията от предходните доклади и да бъдат формирани изводи за продължаващите и през 2025 г. недостатъци в практиката на КПК:

1/ Липса на ефективно прилагане на служебното начало⁶². Производства се инициират предимно при подадени сигнали. Много малък брой производства, започват въз основа на препращане по компетентност от други органи на държавната власт. Няма данни комисията да инициира производства по собствена преценка или по медийни публикации.

2/ Липса на съдебен контрол върху решенията, с които комисията не установява нарушения. В случаите, в които комисията не установява конфликт на интереси, административният акт е благоприятен за проверяваното лице, поради което не се провежда оспорване пред съд и решението на комисията влиза в сила. Осъществяването на съдебен контрол върху решенията на комисията, с които не се установяват нарушения, е възможен механизъм за преодоляване на неефективността и формализма при прилагането на закона. Съдебен контрол, иницииран от заинтересовани страни или сигналподатели би допринесъл за преодоляване на дефицитите и нарушенията при събиране на доказателства^{63,64}, както и на несъвършенствата в реда за разглеждане на административните производства, и би се постигнала по-голяма прозрачност и публична осведоменост.

3/ Формалистичен подход при анализа на фактите и формиране на изводите в решенията

на КПК. В резултат от начина, по който са формирани изводите в решенията на комисията⁶⁵ през годините, доминират казусите, в които не се установяват нарушения⁶⁶. Почти не се наблюдават установени нарушения сред лицата, заемащи най-високите и отговорни публични позиции, липсват и случаи, в които да е разкрит застрашен значим обществен интерес. Съществуват случаи на нееднакво прилагане на закона в различни казуси относно сходни по вид правомощия, упражняването на които в едни случаи се тълкуват като нарушения, а в други не се считат за такива⁶⁷. Изводите за формално разглеждане на производствата най-вече следват от това, че комисията не взема предвид на първо място застрашено ли е обективното, безпристрастно и законосъобразно упражняване на правомощията от лицето, заемащо висша публична длъжност, не се изследват и реалните взаимовръзки между лицата, когато това е възможно. Вместо това се следва буквата на закона, като често прибързано се изключва наличието на свързаности и изобщо на частен интерес. Подобен подход основателно създава впечатление за неефективност, за липса на независимост, за селективност, а в някои случаи и за директно използване на комисията като инструмент за политически поръчки⁶⁸.

Пример за случай на формализъм в практиката от 2025 г. е решение⁶⁹, в което КПК не установява конфликт на интереси по отношение на кмет и заместник-кмет, възложили обществена поръчка за основен ремонт на училище, финансирана от Националния план за възстановяване и устойчивост, на консорциум, един от участниците в който е общинско дружество. Изпълнителна агенция „Програма за образование“, в качеството си на контролен орган по

62. Принципът на служебното начало сменя задължение на административния орган да осигури законосъобразно развитие на административното производство. Това се налага поради факта, че изпълнителната власт защитава обществен интерес, а не конкретен частен такъв. Производството трябва да започне по инициатива на компетентния орган, във всеки един случай, когато са налице законовите предпоставки за това. - б. а.

63. В един от случаите на установен конфликт на интереси, лицето е обжалвало решението на КПКОНПИ пред административен съд, поради което е възникнала възможността за съдебен контрол върху подхода на комисията за доказване и анализ на фактите. Съдът е отменил решението с мотивите, че е налице съществено процесуално нарушение по събиране на доказателствата – кредитирани са оспорвани като негодни доказателства от другата страна в процеса, вследствие на което са формирани неправилни изводи. Нарушението се състои в това, че за установяване местонахождението на имот, комисията се е доверила на обясненията на кмета на Ковачеви, вместо да събере доказателства от официалните регистри на Агенцията по геодезия, картография и кадастр. вж. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2022: Широко затворени очи, с. 36, т. 2.

64. вж. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2022: Широко затворени очи, с. 39; А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2023: Точка на замръзване, с. 43; вж. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2024: Ново начало, с. 47; Пушкарлова, И., А. Славов, Антикорупционни институции: Тенденции и практики, София: АКФ, 2019, с. 35.

65. Решенията за установяване на конфликт на интереси и за несъвместимост са единствените публични решения на КПК. Няма публикувана информация за дейността по противодействие на корупцията. През 2025 г. съотношението на броя на установените нарушения спрямо липсата на конфликт на интереси съгласно решенията на КПК е 15% към 85%.

66. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2023: точка на замръзване, с. 40; вж. А. Янкулов, Д. Пенева, Антикорупционни институции 2024: Ново начало, с. 38.

67. Например в случая, в който КПК установява несъвместимост на Андрей Гюров като подуправител на БНБ. Впоследствие с Решение № 26743 от 11.12.2024 г. по адм. д. 6637/2024 г., 25 с-в, АССТГ установява, че КПК е допуснала процесуални нарушения, като не е уведомила жалбоподателя за образуването срещу него производство, нито му е предоставила възможност да участва в него и да предостави доказателства. Съдът приема, че КПК не е изпълнила задължението си да събере, провери и прецени всички относими доказателства и да изясни фактите. Нещо повече, според съда комисията изобщо няма компетентност да разглежда несъвместимост на лица, заемащи публична длъжност, тъй като съставът ѝ не е формиран по предвидения в закона ред.

68. Решение № РС-826-24-019.

програмата и разходването на средствата, се произнася, че е налице конфликт на интереси в ситуацията, в която общината класира и възлага изпълнение на общинско дружество. Въпреки това комисията приема, че не е обвързана от становището на агенцията и прилага друго тълкуване: че заместник-кметът нямал финансова или друга частна полза при провеждането на обществената поръчка. Според това тълкуване липсва облага за заместник-кмета или общината, а реализираните обороти от стопанската дейност на общинското дружество също нямат белазите на облага. В този случай, който не е единствен в практиката по конфликт на интереси, органи и институции, различни от комисията, прилагайки българския закон и регламенти на ЕС, стигат до изводи за нарушения. Смуцаващо е, че комисията достига до противоположни изводи, като тълкува по различен начин правните норми, регламентиращи конфликт на интереси.

В производствата по конфликт на интереси в практиката на комисията от 2025 г. най-често се наблюдават следните причини, поради които не се установяват нарушения:

- **Лицето, заемащо публична длъжност, не е упражнило правомощия**⁷⁰ – преобладават решения, в които е оправомощено друго лице, което да извърши необходимите действия или да подпише документ; сключени са сделки със свързани лица на публичния служител, но компетентен за възлагането е бил друг орган; или служителът е извършил действия, от които възниква ситуация на привилегированост, но в качеството си на физическо лице. В тези решения формално се изключва конфликт на интереси поради липса на упражнени правомощия конкретно от лицето, срещу което е подаден сигнал. Изводът за липса на конфликт на интереси, обаче се прави без да е извършен анализ по същество има ли нарушения и застрашаване на обществения интерес, например поради факта, че облагодетелстваният служител и служителът, който се е разпоредил в негов частен интерес се намират в субординационни служебни отношения, в икономическа зависимост или в други отношения, които възпрепятстват безпристрастно, обективно и компетентно изпълнение на служебни задължения.
- **Бездействието като частен случай на липса на упражнени правомощия**⁷¹ – според тълкуването на комисията ситуация на конфликт на интереси е възможна само в случаите, когато лицата осъществяват своите правомощия. В много случаи не е отчетена хипотезата, в която общественият интерес може да бъде застрашен при бездействие от страна на публичните служители в полза на частен интерес. Пример в практиката от 2025 г. са два случая, в които на кметове е възложено изпълнението на конкретни действия по служба, но те не ги изпълняват. В подадените сигнали се навеждат данни за наличие на конкретен частен интерес, пораждащ бездействието, но тези данни неоснователно не са изследвани от комисията.
- **Налице е многоетапна процедура на реализирането на конфликт на интереси, но комисията не разглежда в съвкупност целия състав**⁷² – няма цялостен анализ на всички правомощия, упражнени последователно, които именно в съвкупност са довели до постигане на целения резултат. Като разглежда всяко действие/бездействие самостоятелно, без да отчита връзката помежду им, комисията прави неправилен извод за липса на конфликт на интереси.
- **Качеството на лицата не отговаря формално на законовото понятие за „свързани лица“**^{73,74} – за този подход допринася несвършеното конструиране на закона, който изброява краен брой хипотези на свързаност, както и стеснителното му прилагане от комисията. При наличието на хипотези извън изрично изброените в закона, комисията не тълкува смисъла и духа на закона, включително в случаите, когато има безспорна житейска логика за свързаност.
- **Трудовото правоотношение не обосновава икономическа зависимост**⁷⁵ – в този случай комисията пропуска да вземе предвид, че трудовото правоотношение следва да се разглежда съвместно с другите отношения и да се направи преценка създава ли се съмнение в безпристрастността и обективността на лицето, заемащо публична длъжност. Съдебната практика сочи, че преценка следва да се прави при всеки конкретен случай и при съобразяване на неговата специфика.

70. Решение № РС-654-24-007, Решение № РС-202-24-009, Решение № РС-754-24-024, Решение № РС-962-24-025, Решение № РС-19-25-030, Решение № РС-32-25-033, Решение № РС-54-25-04, Решение № РС-189-25-053, Решение № РС-838-24-057, Решение № РС-КПК-12-25-066, Решение № РС-188-25-078, Решение № РС-99-25-087, Решение № РС-393-25-094, Решение № РС-288-25-095, Решение № РС-182-25-097, Решение № РС-633-25-133, Решение № РС-КПК-2296-25-136, Решение № РС-435-25-137.

71. Решение № РС-КПК-9512-24-039, Решение № РС-274-25-126.

72. Решение № РС-144-25-054, Решение № РС-138-25-074.

73. Решение № РС-818-24-053, Решение № РС-223-25-070, Решение № РС-КПК-2878-4-25-071, Решение № РС-КПК-1939-25-106.

74. Примери за решения, при които не е установена свързаност: лицето на публична длъжност не е свързано с жената, с която брат му живее на семейни начала, тъй като съгласно дефиницията на закона, тя не му е роднина по сватовство; служителът не е свързано лице на съпруга на доведената си дъщеря; дъщерята на жената, с която служителът е във фактическо съжителство, не е свързано лице; четвърта степен родство по сватовство пък изобщо е извън рамките на дефиницията на закона, според която свързани лица са роднини по сватовство до втора степен.

75. Решение № РС-КПК-9339-24-001, Решение № РС-763-24-036, Решение № РС-935-24-080, Решение № РС-936-24-082, Решение № РС-98-25-113.

5/

Селекция на казуси, илюстриращи тенденциите в практиката на КПК през 2025 г.

5.1 Решение⁷⁶ за неустановяване на конфликт на интереси на Петко Николов и Давид Сукалински

В сигнала се твърди, че **Петко Николов** – **служебен министър на икономиката и индустрията**, дал разрешение за отдаване под наем на недвижими имоти, собственост на Държавната консолидационна компания, на Агенцията за публични предприятия и контрол. **Давид Сукалински** – **служебен заместник-министър на икономиката и индустрията**, разпорежда на АППК да бъде сключен възмезден договор за наем с ДКК на пазарни цени, определени от независим лицензиран оценител. Действията на министъра и заместника му са инициирани въз основа на Решение № 768 от 13.11.2024 г. на Министерския съвет на Република България за отнемане сградата на ул. „Врабча“ № 23 от ползвателите – Агенцията за публични предприятия и контрол, Българската агенция за инвестиции и Националната агенция за приходите. Решението е взето на основание „отпаднала необходимост“, поради което МС решава, след промяна статута на имота от публична държавна в частна държавна собственост, същият да се предостави за ползване на политическа партия „Движение за права и свободи“.

коментар

От изложените факти по случая изглежда, че единственият извод, който КПК е формирала – за липсата на частен интерес, е неправилен. Тъкмо частен интерес на конкретна политическа партия е задвижил процедурата по отнемане на основание „отпаднала необходимост“ на административните помещения едновременно на три органа на изпълнителната власт, които към този момент използват сградата. По този начин се освобождава **шестетажна сграда в центъра на София, включително и подземния гараж към нея**, за да бъде обявен имотът за частна държавна собственост и да бъде предоставена за безвъзмездно ползване на политическа партия „Движение за права и свободи“.

Случаят е публично известен⁷⁷ с това, че по време на служебното правителство с министър-председател Димитър Главчев в много кратки срокове са освободени помещенията на три държавни

76. Решение № PC-895-24-034.

77. <https://www.svobodnaevropa.bg/a/kak-peeviski-izgoni-tri-institucii-za-48-chasa/33203473.html>; <https://www.svobodnaevropa.bg/a/instituciite-osvobodih-badeshtata-centrala-na-peeviski-v-sinhron/33209159.html>

Комисията не установява конфликт на интереси.

КПК установява, че с Решение № 768 от 13.11.2024 г. за даване на съгласие за учредяване на безвъзмездно право на ползване върху имот – частна държавна собственост, на политическа партия „Движение за права и свободи“, Министерският съвет отнема поради отпаднала нужда от НАП правото на управление върху имот – публична държавна собственост, намиращ се в гр. София, ул. „Врабча“ № 23, с площ 2182 кв. м. заедно с реална част от административна и делова сграда, съставляваща четвърти етаж със застроена площ 554 кв. м.; реална част от административна и делова сграда, съставляваща втори етаж със застроена площ 554 кв. м.; отнема поради отпаднала нужда от АППК правото на управление върху имот – публична държавна собственост, намиращ се в гр. София, ул. „Врабча“ № 23, представляващ сутерен (подземен гараж), пети и шести етаж от административна и делова сграда със застроена площ 554 кв. м и отнема поради отпаднала нужда от Българската агенция за инвестиции правото на управление върху имот – публична държавна собственост, намиращ се в гр. София, ул. „Врабча“ № 23, представляващ реална част от административна и делова сграда, съставляваща трети етаж със застроена площ 554 кв. м. Същите имоти са обявени за частна държавна собственост.

Комисията установява, че Петко Николов, в качеството си на упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на ДКК и в изпълнение на Решение № 768 от 13.11.2024 г. на МС, дава разрешение на ДКК за отдаване под наем на недвижими имоти чрез пряко договаряне с АППК, като месечната наемна цена бъде определена от независим оценител. Сукалински е подписал писмо, с което, в изпълнение на възложените му от министъра задължения уведомява председателя на Надзорния съвет и изпълнителния директор на АППК за взетото решение на едноличния собственик на капитала на ДКК.

Според КПК министърът и зам.-министърът изпълнявали решение на МС, поради което липсва предпоставката „наличие на частен интерес“. Това изключва нарушение на разпоредбите на ЗПК (отменен) и възможността да възникне конфликт на интереси.

институции и са предоставени за ползване за централа на ДПС – Ново начало.

Институциите, които спешно са били преместени, са продължили да съществуват и очевидно не са престанали да се нуждаят от помещения за осъществяване на дейността си. Това е видно и факта, че се е наложило спешно да търсят други помещения под наем (което е разрешено със съдействието на Николов и Сукалински); спешното преместване е нарушило и нормалното им функциониране⁷⁸. Следователно, твърденията в решението на МС за отпаднала нужда от ползването на помещенията се явяват освен неаргументирани и несъстоятелни. До този момент ДПС е разполагала с държавни помещения за офис на централата си. Нововъзникналата необходимост от смяна на централата на партията е вследствие на настъпил разрыв в ръководството и битка за контрол над партия ДПС.

В конкретния случай КПК не е изследвала именно наличието на този частен интерес, който изглежда е задвижил взетите в Министерски съвет решения. Взети са и допълнителни решения в Министерството на икономиката за отдаване под наем на недвижими имоти между отделни агенции и държавни предприятия, което да допринесе за освобождаване на цяла сграда. КПК като орган, призван да противодейства на корупцията, би трябвало да изследва всички упражнени държавнически правомощия, да направи преценка дали е равнопоставеност спрямо условията, при които се отдават безвъзмездно имоти частна държавна собственост на политически партии и да направи анализ дали са нарушения при упражнените правомощия, независимо дали се касае за конфликт на интереси или друг вид корупционно деяние.

78. На сайта на АППК пише следното: „В изпълнение на Решение № 768 от 13.11.2024 г. на Министерски съвет на Република България и свързаното с това преместване на нов адрес, АППК информира, че са възможни прекъсвания и/или затруднения при достъп до някои информационни системи, включително деловодство, комуникации чрез електронна поща и др. Предварително се извиняваме за причиненото неудобство!“

5.2 Решение⁷⁹ на КПК за неустановяване на конфликт на интереси на Севинч Солакова

В сигнала се твърди, че **като секретар на ЦИК Севинч Солакова** е участвала в обсъжданията и приемането на решения, касаещи регистрацията на политическа партия ДПС в ЦИК. Солакова е подписала решенията и е участвала в обсъждането на документите на двете коалиции, заявени на 02.09.2024 г. за участие в предсрочните парламентарни избори на 27.10.2024 г. – „ДПС – Ново начало“ и „Демокрация, права и свободи – ДПС“.

Комисията не установява конфликт на интереси.

Случаят е свързан с предсрочните парламентарни избори на 27.10.2024 г. и местните избори на 20.10.2024 и събитията⁸⁰, случили се в първия работен ден за регистрация на партиите и коалициите в ЦИК. КПК установява, че са обсъдени: решение относно искане за „краткосрочно разместване“ на входа на Народното събрание, където се помещава ЦИК; решение относно регистрация или допускане на партии и коалиции, представлявани от повече от един представител; решение да бъдат дадени указания заради несъответствие поради участие в двете коалиции на политическа партия ДПС и решение по искане на парламентарната група на ДПС – Ново начало за заличаване на ДПС, допусната до участие в насрочените за 20.10.2024 г. избори – за кмет на кметство Габровница, община Монтана и за кмет на община Омуртаг, област Търговище. При цялостен анализ на заседанията на ЦИК на 02.09.2024 г. и на 04.09.2024 г. КПК установява, че във всичките си изказвания Солакова е подхождала изключително професионално, отстоявала е спазването на Изборния кодекс и е искала запазването на авторитета на ЦИК. Тя е гласувала против разместване на входовете и организация на условията в деня на регистрация на партиите и коалициите. Заявила е, че при липсата на решение на самата партия и в противоречие с

коментар

След настъпилия през лятото на 2024 г. разрив в ДПС между Ахмед Доган и Делян Пеевски партията, представлявана от двама председатели едновременно, подава едновременно два пъти документи за участие като част от коалиция в парламентарните избори през октомври. Съгласно Изборния кодекс всяка партия може да участва във всеки отделен вид избор само в една коалиция. Става ясно още, че парламентарната група на „ДПС – Ново начало“ е поискала заличаване на ДПС от местните избори, насрочени за 20.10.2024 г. Именно в решаването на тези казуси като секретар на ЦИК е участвала Севинч Солакова на 02.09.2024 г. и на 04.09.2024 г.

В същото време Севинч Солакова е била член на Централното оперативното бюро на ДПС, което е ръководен орган на партията, осъществяващ оперативното ѝ политическо ръководство. Поради това тя се намира в политическа зависимост от ДПС, което я прави свързано лице по смисъла на ЗПК (отм). В своите решения комисията многократно е правила анализ, че законовата цел е да се съхрани и защити доверието в обективността и безпристрастността на служителите при осъществяване на публичната им длъжност, че целта е да се предотвратят всякакви съмнения, че лицата осъществяват правомощията си на базата на нещо различно от законоустановените критерии, че е достатъчно само формално нарушение без да е налице резултатно деяние, за да бъде съставомерно деянието „конфликт на интереси“.

В този смисъл, при участието на Севинч Солакова в обсъждането на решенията на ЦИК, касаещи ДПС, и при тяхното гласуване е следвало тя да си направи отвод, за да не създава предпоставка за възникване на съмнения относно законосъобразното упражняване на нейните правомощия.

79. Решение № PC-686-24-075.

80. <https://www.svobodnaeuropa.bg/a/dps-tsik-reshenie/33107253.html>

Изборния кодекс, не може да се приеме решение за заличаване на партия от участие в избори и че доколкото парламентарната група не е ръководен орган на партия и не фигурира сред органите на партията, същата не може да иска заличаване на партия, която вече е регистрирана за участие в изборите. Комисията прави изводи за липса на частен интерес, доколкото Севинч Солакова е упражнила своите правомощия безпристрастно и обективно.

Извършените от нея действия са нарушение на забраната да участва в обсъждане на решения и да гласува в полза на свързани лица. Въпреки това, следва да се отбележи, че тя е спазвала закона, не са настъпили никакви вреди от начина, по който е упражнила правомощията си и, както е посочено в решението на комисията, е подходдала „изключително професионално“.

5.3 Решение⁸¹ за неустановяване на конфликт на интереси на Владимир Малинов

В комисията е подаден сигнал, че преди назначаването на **Владимир Малинов за служебен министър на енергетиката** той е бил изпълнителен директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД. След прекратяването на служебния мандат е избран за член на управителния съвет (УС) на „Булгартрансгаз“ ЕАД. Като служебен министър на енергетиката в периода април 2024 г. – януари 2025 г. Владимир Малинов е упражнявал правата на държавата като едноличен собственик на капитала в БЕХ, чието дъщерно дружество е и „Булгартрансгаз“ ЕАД. При избора му за член на УС Малинов е декларирал, че за период от шест месеца преди назначаването му не е упражнявал управленска или друга подобна дейност във вертикално интегрираното предприятие „БЕХ“ ЕАД.

Комисията не установява конфликт на интереси.

КПК прави анализ, че „при „вертикалната интеграция“ се наблюдава стремеж за участие във всички етапи на производствения процес/движението на един продукт“, поради което заключава, че при липсата на конкурентна дейност в рамките на „вертикално интегрирано предприятие“ не възниква опасност от отрицателно въздействие върху оператор на преносна система. Според КПК дейността на БЕХ и „Булгартрансгаз“ ЕАД е изцяло синхронизирана и в публичен интерес, а придобитите знания и умения от Владимир Малинов като министър и като член на „Булгартрансгаз“ ЕАД не са насочени извън публичния сектор, като по този начин се увеличава ефективността на дейността на дружествата.

коментар

Анализът на КПК, е в противоречие със забраната на чл. 86 от ЗПК (отм.)⁸² лице, заемащо публична длъжност, за срок от една година да заема длъжност като член на орган на управление в дружество, по отношение на което в последната година е осъществявал правомощия по разпореждане, регулиране или контрол. Нещо повече, съгласно решението на комисията излиза, че дори е полезно „придвижването на експерти по вертикалата от дружеството-майка към дъщерните дружества“, когато те били публични предприятия.

Това е превратно тълкуване на закона. Законната забрана на чл. 86 ЗПК цели да гарантира висока степен на етичност, интегритет и професионализъм на ръководителите на публичните предприятия, така че да не остава никакво съмнение за това, че правомощията им са изпълнявани в обществен интерес. Забраната, освен че въвежда т. нар. „охладителен период“ на служителите при освобождаване на публична длъжност и преминаване в частния сектор, също така цели предотвратяване на ситуации на преминаване към позиция в публичния сектор в дружество, с което лицето е сключвало договори, разпореждало се е с тях или е изпълнявало функции по регулиране или контрол. Целите са няколко:

- предотвратяване на ситуации при назначаване на длъжностното лице в контролирано от него в последната година публично дружество да използва „вътрешна информация“ относно контролните механизми с цел отклоняване на държавни средства;

81. Решение № PC-75-25-117.

82. Чл. 86, ал. 1 от ЗПК(отм.): Лице, което е заемало публична длъжност, няма право в продължение на една година от освобождаването му от длъжност да сключва трудови договори, договори за консултантски услуги или други договори за изпълнение на ръководни или контролни функции с търговските дружества, едноличните търговци, кооперациите или юридическите лица с нестопанска цел, по отношение на които в последната една година от изпълнението на правомощията или задълженията си по служба е осъществявало действия по разпореждане, регулиране или контрол или е сключвало договори с тях, както и да е съдружник, да притежава дялове или акции, да е управител или член на орган на управление или контрол на такива търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел.

-
- предотвратяване на ситуации на несправедливо предимство пред други публични предприятия в същия сектор при разпределянето на държавни поръчки или бюджети държавни средства или субсидии;
 - гарантиране на реален последващ контрол – да се предотвратят ситуации, в която длъжностното лице контролира или изпълнява договори, които само е сключило или одобрило;
 - запазване на йерархичната и политическа неутралност – да се гарантира, че публичните предприятия се управляват почтено и независимо, в обществен интерес, а не от кръг от свързани лица, които контролират сами себе си.

Забраната най-общо казано цели предотвратяване застрашаването на публичния интерес и злоупотребата с власт, когато лицето разполага с информация именно чрез „придвижването на експерти по вертикалата“. Въпреки че решението на Надзорния съвет на „Булгартрансгаз“ ЕАД за назначаването на Малинов за член на УС на „Булгартрансгаз“ ЕАД противоречи на чл. 86 от ЗПК (отм.), Комисията за енергийно и водно регулиране го одобрява, а Агенция по вписванията допуска вписването му в Търговския регистър като изпълнителен директор.⁸³

83. <https://acf.bg/agentsiyata-po-vpisvaniyata-dopusna-vpi/>

5.4 Решение⁸⁴ за неустановяване на конфликт на интереси на Владимир Малинов, Кирил Равначки, Дарина Колева, Кирил Георгиев, Александър Каназирски, Делян Димитров, Надя Стойкова, Красимир Славов, Таня Захариева

В сигнала се твърди за наличието на множество свързаности в дружеството „Булгартрансгаз“ ЕАД:

- **Владимир Малинов** в качеството му на **служебен министър на енергетиката**, преди това е бил изпълнителен директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД.
- **Кирил Равначки, изпълнителен директор на „Булгартрансгаз“** и **Дарина Колева, председател на Управителния съвет на „Булгартрансгаз“**, са съвместявали посочените длъжности с такива в държавната газова борса „Газов хъб Балкан“ ЕАД.
- **Кирил Георгиев**, съчетавал поста на **член на надзорен съвет на „Булгартрансгаз“ ЕАД** с длъжността си в гръцкото частно дружество „Митилинеос“, което търгува с руски газ.
- **Александър Каназирски, член на надзорния съвет на „Булгартрансгаз“ ЕАД**, съставял програмата за визитата в София през април 2013 г. на Александър Бабаков, специален пратеник на Владимир Путин по енергийни проекти и заместник-председател на руския парламент. Каназирски е и собственик на множество компании, една от които – „Протеус Мениджмънт“ ЕООД, дължи над 220 000 лв. на Националната агенция за приходите и е спомената в разследване на BG Elves за заобикаляне на икономическите санкции срещу Русия.
- **Делян Димитров – бивш член на УС**, е съпруг на Севдалина Арнаудова – Димитрова – ПР (връзки с обществеността) на политическа партия ГЕРБ.

коментар

Сигналът до КПК е базиран на публикуваното от АКФ разследване, озаглавено „Газ, роднина, милиционер“⁸⁵, отнасящо се до политическите назначения и постове на роднини на висши държавни чиновници в редиците на държавното дружество „Булгартрансгаз“ ЕАД. Данните, изнесени в разследването, повдигат съмнения за утвърден клиентистки модел в „Булгартрансгаз“, основан на множество лични, корпоративни и политически връзки, включително назначаване в дружеството на близки роднини на членове на органи, които пряко контролират дейността на Булгартрансгаз, каквито са КЗК и ДАНС. Липсата на институционална реакция от страна на сезираните контролни органи при установените нарушения при разширяване на газохранилището в „Чирен“ сама по себе си засилва съмненията за съществуващи икономически, политически и геополитически зависимости, които на практика водят до обслужване на частни интереси, за сметка на обществен интерес от разширяване на газохранилището за гарантиране енергийната сигурност на България и ЕС.

Комисията изобщо не е изследвала дали служителите на ръководни постове в „Булгартрансгаз“, които паралелно са назначени и в държавната газова борса „Газов хъб Балкан“, могат да изпълняват едновременно задълженията си по двете позиции. Дублирането на ключови позиции, заедно с факта, че „Газов хъб Балкан“ е 100 % собственост на „Булгартрансгаз“, поставя и въпроса за това доколко независими един от друг са енергийният оператор и газовата борса. Евентуална тяхна свързаност би

84. Решение № РС-КПК-117-25-114.

85. <https://acf.bg/bg/akf-razkri-skandalni-naznacheniya-na-po/>

- **Надя Стойкова, директор на Дирекция „Обществени поръчки“** в „Булгартрансгаз“ ЕАД, упълномощено лице по Закона за обществените поръчки и едновременно главен експерт „Административно ръководство“ в „Булгартрансгаз“ ЕАД е дъщеря на Даме Стойков, един от най-близките хора до председателя на ПП ГЕРБ Бойко Борисов.
- **Слав Славов, главен специалист „Бизнес планиране и развитие“** в „Булгартрансгаз“ и син на Красимир Славов, административен секретар на ДАНС.
- **Таня Захаријева, председател на Общинския съвет на Хасково от ПП ГЕРБ**, бивш председател на Управителния съвет на „Булгартрансгаз“, а синът ѝ Теодор Захариев е директор на Дирекция „Финанси и контрол“ на „Булгартрансгаз“.

Комисията не установява конфликт на интереси.

В анализа си КПК установява, че няма родствена и икономическа свързаност между повечето от лицата, а Владимир Малинов, Красимир Славов и Таня Захаријева изобщо не са упражнили правомощия по служба по отношение на свързаните с тях дружества и лица.

била в противоречие с изискванията за независимост на енергийния оператор на Третия енергиен пакет на Европейския съюз, както и в нарушение на националното и европейското законодателство за защита на конкуренцията.

Анализът на КПК изглежда повърхностен и изключително кратък, имайки предвид правомощията, с които комисията разполага да събира информация, на базата на която може да направи констатации застрашен ли е общественият интерес, и дали са налице съмнения за незаконосъобразно упражняване на публичната власт. В този конкретен случай съвместяването на длъжности, както и родствените връзки между някои от лицата, създават възможност за възникване на ситуации за осъществяване на конфликт на интереси. Дори само формалното нарушение на закона за назначенията на лица, намиращи се в икономически, политически или родствени връзки, създава заплахата за доверието в обективността и безпристрастността при осъществяване на публичната им длъжност.

5.5 Решение⁸⁶ за неустановяване на конфликт на интереси и несъвместимост на Свилена Николова

В сигнала се твърди, че **Свилена Николова**, заемала едновременно три длъжности в АЕЦ Козлодуй – **член на Съвета на директорите, директор „Правно-търговска дейност“ и член на Съвета по икономика и финанси**, който носи отговорност за управлението и провежданите обществени поръчки и подписаните договори на АЕЦ „Козлодуй“.

През 2023 г. АЕЦ „Козлодуй“ обявява две обществени поръчка: „Доставка на работни обувки“ и „Изпълнение на дейности по ремонт и подмяна на основно и спомагателно оборудване и системи на ядрени енергийни блокове 5 и 6, по време и/или свързани с плановите годишни ремонти през ПГР 2024“. Свилена Николова е майка на съдружник в „АСМ-Груп“ ООД, на което е възложено изпълнението на първата обществена поръчка за доставка на работни обувки и един от подизпълнителите на консорциума, на който е възложено изпълнението на ремонт на системи и ядрени енергийни блокове 5 и 6. Свилена Николова също е била управител на дружеството в периода от 14.11.2014 г. до 29.11.2024 г. Спрямо нея е направена и преценка за несъвместимост на заеманите от нея длъжности.

Комисията не установява конфликт на интереси и несъвместимост.

КПК установява, че Свилена Николова като директор в дирекция „Правно-търговска дейност“ съгласува доклад, с който се предлага стартиране на процедура по обществена поръчка. Съветът по икономика и финанси, част от който е и тя, също одобрява провеждането на обществена поръчка за „ремонт и подмяна на основно и спомагателно оборудване и системи на ядрени енергийни блокове 5 и 6“. Съветът на директорите на АЕЦ „Козлодуй“ приема решение, с което отменя решението за обявяване на обществена поръчка и възлага на изпълнителния директор да стартира процедура по договаряне с предварителна покана

коментар

В конкретния случай е направено неправилно ограничително тълкуване на понятието „свързани лица“, което позволява да се изключи наличието на свързаност и икономически връзки с конкретно търговско дружество. Процедурите са протекли без конкуренция, доколкото са отправени директни покани към конкретни дружества. Въпреки това КПК неправилно заключава, че упражнените правомощия касаят само първи етап на многостепенна процедура и не отчита обстоятелството, че всички правомощия, упражнени последователно, са довели до резултата. Нещо повече, комисията се е отказала да изследва всички упражнени от Николова правомощия и участие във взети решения, тъй като не ги е направила в качеството си на лице, заемащо публична длъжност. По този начин се ограничава изследването на всички факти, което би позволило да се прецени дали Николова е повлияла върху резултатите. Фактът, че обществените поръчки са възложени цялостно или частично на дружество, свързано с лицето, заемащо публична длъжност и участвало в процеса на инициране на процедурата, внасят съмнение за необективно и недобросъвестно упражняване на правомощия и категорично сочат за наличието на конфликт на интереси.

86. Решение № PC-42-25-138.

за участие. Свилена Николова участва в Съвета на директорите и участва в приемането на решението. Същата процедура е протекла и при възлагането на обществената поръчка за доставка на работни обувки. Комисията приема, че Свилена Николова не е свързана с търговското дружество, в което синът ѝ е съдружник, а се намира в родствена връзка само с него лично. Като директор на дирекция „Правна“ и член на Съвета по икономика и финанси Николова не е лице, заемащо публична длъжност, поради което КПК приема, че не е компетентна и не разглежда възлагането на обществената поръчка и упражнените от Свилена Николова правомощия.

Според КПК обществената поръчка за доставката на работни обувки е спечелена от дружеството, в което е съдружник синът ѝ, но Николова само е участвала в инициирането на провеждането, а процедурата и сключването на договора са били възложени на изпълнителния директор на АЕЦ „Козлодуй“. Затова Николова нямала частен интерес при упражнените от нея правомощия. Нямала частен интерес и когато, като член на Съвета на директорите, подписала решение за възлагане на обществената поръчка на системи и ядрени енергийни блокове 5 и 6. Според КПК решението не съдържало данни за потенциалните участници в процедурата, въпреки че поръчката е по предварителна покана от АЕЦ-а към дружества.

Комисията не прави извод за наличие на несъвместимост, доколкото според решението ѝ, ограниченията за сключване на трудов договор са само за изпълнителните членове на Съвета на директорите. Според същото решение за управител на ООД също няма ограничение, доколкото последният не осъществява дейност, сходна с предмета на дейност на АЕЦ „Козлодуй“.

5.6 Решение⁸⁷ за неустановяване на конфликт на интереси на Виолета Конова

Сигналът е за това, че **Виолета Конова** в качеството ѝ на **директор на Териториална дирекция „Митници“ – Варна** се намира в евентуален конфликт на интереси със съпруга си **Красимир Конов**, който е **административен ръководител на Окръжна прокуратура – Варна**. Според сигнала правомощията на прокуратурата по разследването на престъпления, извършени от митнически служители, както и по надзор за спазване на закона, включително по отношение на евентуални административни нарушения и корупционни практики на митническите органи, се явяват предпоставка Виолета Конова да изпълнява служебните си задължения в конфликт на интереси.

Комисията не установява конфликт на интереси.

КПК безспорно установява свързаност между Виолета Конова и съпруга ѝ, но постановява, че не са налице данни тя да е упражнила правомощие по отношение на него. Според решението на комисията производството за установяване на конфликт на интереси изисква активно поведение на лицето, заемащо публична длъжност. Данните в сигнала обаче насочват към бездействие от страна на служителя, което според комисията не се обхваща от общия състав на „конфликт на интереси“ и от предвидените забрани.

коментар

Този казус е емблематичен за един от проблемите в законодателството, който се задълбочава и от ограничителното тълкуване в практиката на комисията: КПК често приема, че липсата на упражнени правомощия в смисъл на бездействие, особено когато законът задължава лицето, заемащо публична длъжност, да предприеме активно поведение, не представлява нарушение. Именно частен интерес, породен от наличието на свързаност между лицата, би мотивирал бездействие, липса на контрол, неналагане на санкции, когато това е задължение по закон на публичния служител. Неосъществяването на контролни правомощия в не по-малка степен от „активното поведение“ на служителя застрашава обществен интерес и създава съмнение за това, че правомощията не са обективно и безпристрастно упражнени. Комисията обаче не е осъществила такъв анализ, нито е препратила сигнала до друга институция, която да предприеме действия по компетентност.

87. Решение № РС-КПК-2296-25-136.

6/

Отнемане на незаконно придобитото имущество

Съгласно Доклада за дейността на КОН-ПИ през 2025 г.⁸⁸ са уважени искиове по **22 съдебни производства** в размер на **9 685 884,11 лв.** Докладът не съдържа анализ на размера на отхвърлените искиове, на исковите, които самата комисия е оттеглила или се е отказала да предявява, както и на присъдените и възложените от съда разноски.

Тъй като за 2025 г. такъв анализ липсва, екипът на настоящия доклад направи проучване в правно-информационните системи, в единния портал за електронно правосъдие⁸⁹, в портала за съдебни актове на ВСС⁹⁰, като идентифицира **443 съдебни акта от 2025 г.**, които се произнасят по **351 образувани дела** за отнемане на незаконно придобито имущество. От техният анализ става ясно следното:

- Дела за отнемане на незаконно придобито имущество, по които има решение през 2025 година, са 351.
- Окончателните дела от тях са 134.
- **Разноските** по делата, които дължи комисията, са **над 12 млн. лв.** (12 697 983.27 лв.)
- **Общата стойност на предявените искиове** по делата през 2025 г., по които има решения, е в размер на **262 млн. лв.** (262 751 867.38 лв.).
- От тях съдът е отхвърлил или самата комисия се е отказала от искове за общо **248 млн. лв.**
 - Отхвърлените от съда искиове са на стойност 129 900 248 лв.
 - Комисията се е отказала да предявява искиове за 119 042 108 лв.
- Съдът е **уважил** искиове на комисията на стойност над 14.5 млн. (14 849 408 лв.).
- От тях решения за **6.5 млн. лв. са влезли в сила** и подлежат на отнемане (6 527 144 лв.).

Те представляват **2.5 % от общата стойност на предявеното за отнемане имущество** от комисията.

От данните може да се направи извод, че стойността на отхвърлените искиове и тези, които самата комисия се е отказала да предяви, (248 млн. лв.), представлява 95% от общата стойност на претенциите по приключилите през 2025 г. съдебни дела (262 млн. лв.). Уважените от съда искиове по приключилите през 2025 г. дела (14 млн. лв.) са 5.5 % от общата стойност на исковите, а от тях влезлите в сила (6 млн. и половина лв.) представляват 2.5 % от общата стойност на исковите по делата.

Тези данни потвърждават опасенията, че дейността, извършвана от КОНПИ, е с много ниска ефективност, а в същото време е свързана с големи разходи и много често – с накрънени права в имуществената сфера на гражданите. Същевременно, повечето лица, срещу които се иницират производства пред КПК и впоследствие съдебни дела за отнемане на имущество, нямат никаква връзка с корупционни дейности или престъпления. Следва да се припомни, че още от 2005 г., когато се приема първият Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност⁹¹, има сериозни критики, за това че отнемането на имущество по реда на този закон нарушава редица граждански права и създава неравнопоставеност на гражданите пред закона.^{92,93,94} Оттогава насам законът многократно е изменян, променят се и името и състава на първоначално създадената комисия. Анализът показва, че и при последния правоприемник КОНПИ, проблемите, които произтичат от производството по отнемането на имущество, не са преодоляни.

88. Доклад за дейността на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество през 2025 г., с. 14

89. <https://ecase.justice.bg/>

90. <https://legalacts.justice.bg/>

91. обн. ДВ, бр. 19 от 01.03.2005 г.

92. https://www.capital.bg/blogove/pravo/2010/12/07/1006637_ministerski_suvet_s_ostri_kritiki_kum_proekta_za_nov/

93. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/redakcionni_komentari/2004/03/20/225522_proektut_na_petkanov_e_protivokonstitucionen/#

94. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/pravo/2021/03/29/4190581_grajdanskata_konfiskacija_e_durjaven_proizvol_sreshu/

КОНПИ 2025: големи искиове, малък реален резултат

Резултати от отнемането на незаконно придобитото имущество от КОНПИ през 2025:
Анализ на 443 съдебни акта | Стойности в лева

351

Общ брой дела

2024 → 350

134Дела, които са
влезли в сила

2024 → 162

12 млн.Разноски, които
КОНПИ дължи по делата

2024 → 9 млн.

2025 спрямо 2024

Предявени искиове

Отхвърлени искиове

Отказани от КОНПИ

Уважени искиове

Влезли в сила искиове

■ 2025 ■ 2024

Само около **2.5%** от предявената стойност е влязла в сила
6.5 млн. лв. от 262 млн. лв.

Един от ключовите проблеми се състои в това, че производството по отнемане на незаконно придобитото имущество, се инициира по повод образувано наказателно производство срещу дадено лице. Впоследствие обаче отнемането на имущество се развива независимо от наказателното производство. Това позволява производството по

отнемането да продължи дори и при прекратено на много ранен етап наказателно производство, още в досъдебна фаза. Поради това и предвид дефицитите на самото производство пред КПК често остава неустановено наличието на престъпна дейност. Друг проблем е презумпцията, че едно имущество е незаконно придобито, когато е на-

лице несъответствие над определен размер между доходите и имуществото на проверяваното лице. Именно липсата на законово изискване за връзка между претендираното за отнемане имущество и конкретно престъпление, наред с презумпцията за незаконност на придобиването при определено несъответствие, както и прекалено широкия обхват на закона относно случаите, в които може да се иницира процедурата, са причината Европейският съд по правата на човека да потвърди, че производството за отнемане на незаконно придобито имущество в българския закон представлява прекомерна намеса в правото на собственост на гражданите.⁹⁵ Съгласно решението на ЕСПЧ презумпцията за незаконен произход на средствата поставя ответниците в положение да оборват предположението, че са замесени в неустановени, неуточнени престъпни или незаконни дейности и то за дълъг период от време преди образуване на производството. Това създава прекомерна тежест и наклонява баланса в полза на държавата, тъй като няма никакво изискване държавата да установи каквато и да е връзка между имуществото и престъпна дейност.

Въпросът дали е необходимо отнемането на имущество да се осъществява именно от КОНПИ се повдига и от това, че в наказателния процес вече съществува режим на отнемане и конфискация на имущество във връзка с осъществено престъпление, доказано и установено със съдебна присъда. Органът, който изпълнява присъдата в частта, в която е постановено отнемане или конфискация, е Националната агенция за приходите. Единствената възможност да бъде осъществявана дейност по отнемане на имущество, която да не дублира наказателно-процесуалния ред, е в случаите, когато не може да бъде доказано престъпление с влязла в сила присъда, но е налице безспорна връзка между конкретното престъпление или нарушение и имуществото, което се претендира да бъде отнето. Това би наложило производството по отнемане на имущество да се реализира извън реда по НПК, но по изключение, а не като правило за всички започнали наказателни производства, независимо от това как ще приключат.

Пример за неуспехите на КОНПИ да образува дела за конфискация независимо от наказателното производство (като правило, а не само когато извънредна необходимост налага това) е делото на комисията срещу бившия министър на енергетиката Трайчо Трайков⁹⁶. През април 2026 г. Софийски градски съд отхвърля искането на КОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество на стойност 2 372 004 лв. от Трайчо Трайков. Той е бил обвинен по дело за приватизация на държавния дял в електроразпределителната компания „ЕВН“⁹⁷. След като той и останалите петима обвиняеми по наказателното дело са били оправдани на две инстанции поради това, че деянието не е престъпление, производството за отнемане на имущество остава висящо – без да е налице извършена престъпна дейност.

Усещането за недобросъвестно прилагане на закона от страна на КОНПИ оставят и мерките, които комисията прилага, за да се ползва от презумпцията, че дадено имущество е незаконно. Така например, при изчислението дали е налице несъответствие между имуществото на дадено лице и неговите доходи, комисията включва парични средства и равностойността на имущество, които не са налични у проверяваното лице и за които не е уставен законен източник на средства. Тълкувателно решение на ВКС от 2023 г. обаче постановява⁹⁸, че неналичното имущество и парични средства не представляват имущество и не подлежат на отнемане в полза на държавата. Като резултат комисията трябваше да оттегли исковете си по голям брой дела за значителни суми – над 1.5 млрд. през 2023 г.⁹⁹, над 107 млн. лв. през 2024 г. и над 106.5 млн. лв. през 2025 г.

Поради всички тези съображения остава актуален въпросът за цялостен преглед на дейността на КОНПИ, преосмисляне на регламентацията на института на отнемане на незаконно придобито имущество и оценка на необходимостта то да се извършва от отделен административен орган и отделно от наказателно-процесуалния ред.

95. Делото Йорданов и други с/у България от 26 септември 2023 г., Жалби № 265/17 и 26473/18 [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-229072%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-229072%22]})

96. <https://www.segabg.com/hot/category-bulgaria/sudut-otkaza-da-konfiskuva-pari-akcii-i-imoti-traycho-traykov>

97. Казус 4 от Приложение 1.

98. Тълкувателно решение № 4/2023 г. на ВКС по тълкувателно дело № 4/2021 г. на ОС на ГК. <https://www.vks.bg/talkuvatelni-dela-osgk.html>

99. Само по делото срещу Цветан Василев – собственик на фалиралата Корпоративна търговска банка, КОНПИ се е отказала от иск за 1,3 млрд. лева и е осъдена, с окончателен съдебен акт, да заплати държавни такси в размер на 52 млн. лв.

7/

Препоръки

Въпросът за създаването на държавен орган, който независимо и прозрачно да осъществява държавната политика в областта на превенцията и противодействието на корупцията, е все още актуален и неразрешен.

Предвид извършените законодателни промени, които доведоха до закриването на КПК, а впоследствие и внесения в НС законопроект за учредяване на нова комисия за противодействие на корупцията, в настоящия анализ се споделя необходимостта от допълнителни предложения за преодоляване на недостатъците, които все още съществуват в настоящия Закон за Сметната палата и други закони.

Биха могли да се изведат следните препоръки, които потвърждават и допълват тези от предходните доклади:

Необходима е дефиниция на понятието „конфликт на интереси“, която да не ограничава идентифицирането на ситуациите, в които такъв конфликт би могъл да възникне. Водещо в понятието следва да е, че „частният интерес“, какъвто е всеки интерес, за който може разумно да се предположи, че би могъл неправомерно да повлияе на служебните правомощия.

Следва да се дефинира по-широко или да отпадне допълнителното понятие „свързани лица“. До този момент то е било използвано ограничаващо при идентифициране на ситуации на конфликт на интереси. В случай, че има необходимост от дефиниране на това понятие, то следва да се прецизира така, че да не се изключват априори множество хипотези за свързаност и да се допуска изследване на лице ли е свързаност/връзка/отношения между публични служители и всякакви трети лица, която да обосновава поставянето на конкретни лица в привилегировано положение.

Да бъде отменена законовата разпоредба на чл. 37, ал. 2 от ЗМСМА (ДВ, бр. 70 от 2020 г.), според която общинските съветници могат да обсъждат и да гласуват бюджета на общината без да попадат в приложното поле на ЗПКОНПИ/ЗПК в частта относно конфликт на интереси. Това изключение от правилото за конфликт на интереси е още по-належащо да бъде отменено предвид това, че за общинските съветници няма предвидена забрана за извършване на търговска дейност като несъвместимост при заемане на висша публична длъжност. По този начин се създават неограничени възможности за законно упражняване на практики, чрез които общинските съветници могат да облагодетелстват свързани с тях дружества, лица или организации. Буди недоумение каква е законодателната логика при разходване на общинския бюджет да бъде изключена възможността да бъдат подведени под отговорност лицата, които действат в полза на частен интерес пред публичния.

Да се прецизират забранителните разпоредби, така че да обхващат и случаите, в които служебните правомощия не са упражнени, а е налице задължение за упражняването им, и общественият интерес е застрашен поради частен интерес от конкретното бездействие на служителя.

Да се създаде разпоредба, с която да се ограничи възможността лицата, заемащи публични длъжности, да получават дарове и облаги във връзка със заемането на съответната длъжност, в случай че обслужвайки частен интерес не са упражнили конкретни властнически правомощия или им е било повлияно при вземането на решения.

Да се предвиди възможност за анонимно подаване на сигнали, както и да се предвиди изрична възможност за граждански организации, осъществяващи дейност по граждански контрол върху институциите, да могат да подават сигнали.

Да се въведат допълнителни механизми за прозрачност и мониторинг върху дейността на КПК и КОНПИ (респективно институциите, на които са възложени функции по отнемане на имущество, установяване на несъвместимост и конфликт на интереси).

Да се извърши цялостен преглед на дейността на КОНПИ и да се преосмисли регламентацията на института на отнемане на незаконно придобитото имущество отделно от наказателно-процесуалния ред.

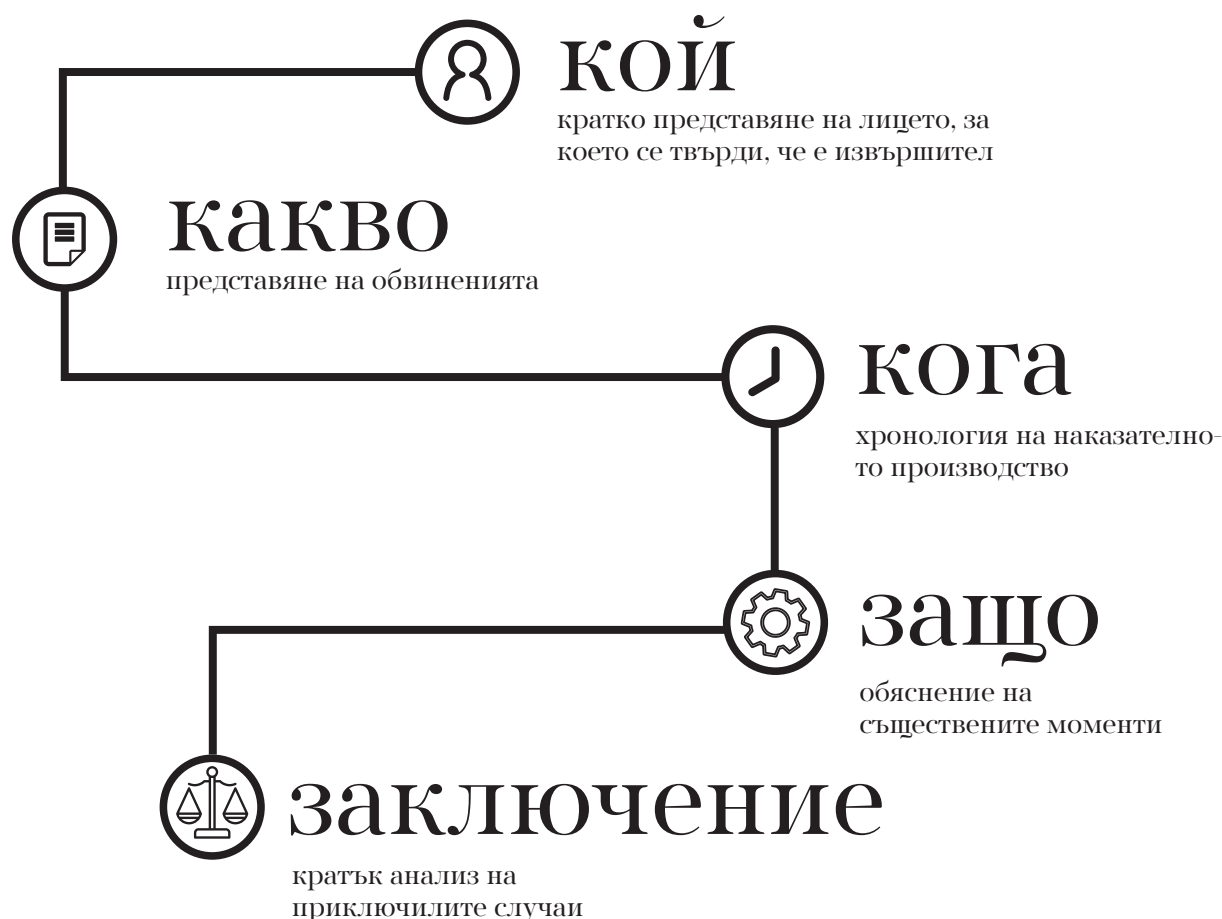
Да се въведе и публикува ясна методология и критерии за формиране на изводите за наличие на подлежащо на отнемане незаконно имущество.

Приложение 1

Резултати от наказателното преследване на корупция по високите етажи на властта

Златка Стефанова

В настоящото приложение всеки от казусите е структуриран идентично:

Източници на информацията:

Описанието на фактите по случаите се базира на публични източници на информация – съдебни актове от Интернет страниците на съдилищата, обвинителни актове от дела на съдебна фаза, прессъобщения на ПРБ, медийни публикации, както и на предоставени данни от органи на съдебната власт. Източници на информация са и адвокати, упълномощени като защитници на обвиняеми и подсъдими по дела. Предоставени от адвокати данни дадоха възможност да бъде попълнена неизвестна информация по проследявани казуси. Обвиненията са представяни възможно най-автентично, единствено с малки редакции и несъществени съкращения, даващи възможност за по-лесното им разбиране от неспециалист.

Казусите са групирани в следните категории:

- засягащи лица от законодателната власт и правителството в периода 2014 – 2019 г. – от 1 до 20
- засягащи представители на съдебната власт в периода 2014 – 2019 г. – от 21 до 23
- засягащи други лица от изпълнителната и местната власт в периода 2014 – 2019 г. – от 24 до 40
- казуси от 2020 г. – от 41 до 45
- казуси от 2021 г. – от 46 до 49
- казуси от 2022 г. – от 49 до 56
- казус от 2023 г. – 57
- казуси от 2024 г. – от 58 до 66
- казуси от 2025 г. – от 67 до 71

казус 1

ХРИСТО БИСЕРОВ

обвинение А

заместник-председател на Народното събрание,
2009 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 2

ХРИСТО БИСЕРОВ

обвинение Б

заместник-председател на Народното събрание,
2009 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 3

СИМЕОН ДЯНКОВ

вицепремиер и министър на финансите, 2009 –
2013, по същото дело и 4., подсъдимите са още
четири лица

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

казус 4

ТРАЙЧО ТРАЙКОВ

министър на икономиката, енергетиката и туризма,
2009 – 2012,

по същото дело и 3., подсъдими са още четири лица

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

казус 5

ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ

обвинение А

вицепремиер и министър на вътрешните работи,
2009 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 6

ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ

обвинение Б

вицепремиер и министър на вътрешните работи,
2009 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 7

МИРОСЛАВ НАЙДЕНОВ

министър на земеделието и храните, 2009 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 8

ДЕЛЯН ДОБРЕВ

министър на икономиката, енергетиката и туризма, 2012 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2022 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Кашъмов, „Антикорупционни институции: нулева година“, София: АКФ, 2022

казус 9

РУМЕН ОВЧАРОВ

обвинение А
министър на икономиката и енергетиката,
2005 – 2007, по същото дело 10., 31. и 32.

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2022 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Кашъмов, „Антикорупционни институции: нулева година“, София: АКФ, 2022

казус 10

ПЕТЪР ДИМИТРОВ

министър на икономиката и енергетиката, 2007 – 2009, по същото дело 9., 31. и 32.

КАКВО

КОГА

Обвинен за умишлена безтопанственост:

В периода от неустановена дата през 2007 г. до 13.12.2007 г., като упражняващ правата на едноличния собственик на капитала – МИЕ в НЕК ЕАД, умишлено не е упражнил достатъчен контрол върху работата на Любомир Велков и Мардик Папазян /главни изпълнителни директори на НЕК ЕАД/. На последните е възложено управлението на обществено имущество – на НЕК ЕАД, при сключването на „Рамков договор за доставка на оборудване от количеството, намиращо се в АЕЦ Белене, България“. От това е последвала щета в особено големи размери – 77 172 475 евро. Деянието представлява особено тежък случай – престъпление по чл. 219, ал. 4, вр. ал. 3, вр. ал. 2 от НК.

Обвинение от СГП октомври 2016 г. – внесен ОА в СНС (НОХД 246/2021 г.) от СГП февруари 2021 г. – върнато за процесуални нарушения от СНС на СП юни 2021 г. На 10.05.2022 г. наказателното производство е прекратено от прокуратурата поради липса на престъпление – само шест месеца преди изтичане на 15-годишната абсолютна давност.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ЗАЩО

Производството е приключило.

Димитров е привлечен в качеството на обвиняем 9 години след извършване на твърдяното престъпление, което касае поведение при сделка с известни параметри. С други думи, не се е налагала никаква дейност по разкриване на комплицирана престъпна схема, което би оправдало огромното забавяне във времето. Обвинителният акт срещу него е внесен повече от 13 години след извършване на твърдяното престъпление.

Прави впечатление, че Димитров е обвинен за неупражняване на контрол върху дейността на изпълнителните директори на НЕК Велков и Папазян при сключването на друг договор от 2007 г., а не на този, за който те са предадени на съд от 2006 г. (вж. 26 и 27, към 2006 г. Димитров не е и бил министър). За въпросния рамков договор от 2007 г., визиран в обвинението на Димитров, първоначално Велков и Папазян са имали обвинение на досъдебната фаза, но то е отпаднало от окончателното обвинение пред съда. Неясно остава как неупражняването на контрол върху определено поведение може да е престъпление, а самото допуснато вследствие на неупражнения контрол деяние – не.

казус 11

НИКОЛАЙ НЕНЧЕВ

Обвинение А

министър на отбраната, 2014 – 2017

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 12

НИКОЛАЙ НЕНЧЕВ

Обвинение Б

министър на отбраната, 2014 – 2017

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

казус 13

ДАНИЕЛ МИТОВ

министър на външните работи, 2014 – 2017,
по същото дело и 15.

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 14

ХРИСТО АНГЕЛИЧИН

Обвинение А

заместник-министър на външните работи, 2014 – 2017

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

казус 15

ХРИСТО АНГЕЛИЧИН

Обвинение Б

заместник-министър на външните работи, 2014 – 2017

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 16

ПЕТЪР МОСКОВ

министър на здравеопазването, 2014 – 2017, по същото дело и 17., подсъдим са и три други лица

КАКВО

КОГА

Обвинен за престъпление по служба, сключване на неизгодна сделка и умишлена безтопанственост:

На 09.07.2015 г., като министър на здравеопазването, в съучастие, като извършител, със заместник-министър Адам Персенски – помагач, с цел да набави облага за друго – за Министерството на здравеопазването на Република Турция /да получи чрез дарение 5 000 000 дози ваксини срещу туберкулоза, с които да бъде обезпечен имунизационният календар на Република Турция/, нарушил и неизпълнил свои служебни задължения по Закона за здравето, Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина и Устройствения правилник на Министерството на здравеопазването (МЗ). Москов сторил това, като приел 100 000 дози комбинирана петкомпонентна ваксина за деца, произведени в Република Турция и 100 000 дози ваксина за хепатит Б, произведени в Република Корея, неразрешени за употреба в Република България. От това настъпили значителни вредни последици за МЗ – имуществени в размер на 325 233,87 лева, представляващи заплатен ДДС, митнически услуги и транспортни услуги; и неимуществени – създаване на недоверие в авторитета на МЗ и невъзможност за осъществяване на ефективен контрол от държавата по отношение на упражняваната лекарствена политика, както и недоверие у гражданите относно дейността по ваксиниране на деца. Случаят е особено тежък – престъпление по чл. 282, ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК;

На 27.11.2015 г., като министър на здравеопазването, в съучастие, като помагач, с зам.-министър Адам Персенски – подбудител и помагач, и Л. А. Д., управител на „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД – извършител, умишлено улеснил сключването на неизгодна сделка, като подписал в качеството си на министър и дарен по договора, договор за дарение на ваксини „БЦЖ“ с Л. А. Д. От това произлязла значителна вреда за „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД в размер на 427 788,31 лева /стойността на общо 5 милиона дози ваксина срещу туберкулоза, застраховки и транспортни разходи/ – престъпление по чл. 220, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1 от НК;

В периода от 20.06.2016 г. до 01.07.2016 г., като министър на здравеопазването, въпреки задълженията и правомощията си като принципал на „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД (ЕООД с държавно имущество), не упражнил достатъчен контрол върху работата на лице, на което е възложено управлението на обществено имущество – управителя и и.д. управителя на „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД Л. А. Д. и Р. В. А. Москов не изисквал от тях икономическа, финансова, счетоводна и друга информация, свързана с дейността на дружеството по производство на ваксини, не контролирал дейността на управителя, не извършвал проверки и не упълномощил или назначил за това съответни длъжностни лица. В резултат на това последвала значителна щета за дружеството в размер на общо 110 003,46 лева, представляващи разходи за производството на ваксина „Тетадиф“, произведена от „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД без разрешение от Изпълнителната агенция по лекарствата за производство и съхранение на ваксина „Тетадиф“. Предметът на престъплението е в особено големи размери, а то представлява особено тежък случай – престъпление по чл. 219, ал. 4, вр. ал. 2 от НК.

Обвинение ноември 2016 г. – внесен обвинителен акт от СГП в СНС март 2018 г. – оправдателна присъда на СНС (НОХД 664/2018 г.) октомври 2021 г. – към момента делото се намира пред АС София (ВНОХД 778/2023 г.) по протест на прокуратурата

казус 16

защо

В обвинителния акт прави впечатление, че първото обвинение на подсъдимия Москов е за нарушаване и неизпълнение на служебни задължения като министър, чрез приемане на дози петкомпонентна ваксина за деца и ваксина срещу хепатит Б от Република Турция, неразрешени за употреба в Република България. Твърди се обаче, с цел изпълване на състава на престъплението и от субективна страна, че чрез даряването на 5 000 000 дози български ваксини срещу туберкулоза, подсъдимият е целял набавяне на облага за МЗ на Република Турция. В обстоятелствената част на обвинителния акт е отбелязано, че стойността на турските ваксини, дадени на България, е 1 725 040 лева, а от диспозитива на обвинението се разбира, че стойността на българските ваксини, дадени на Турция, е 427 788 лева, т.е. турската страна е направила дарение на много по-голяма стойност, отколкото е получила. Имуществената вреда пък частично се изразява в заплатен от министерство ДДС в държавния бюджет. Иновативен подход е използван при обвинението за второто цитирано престъпление – там подсъдимият Москов е обвинен за помагачество на извършителя при престъплението сключване на неизгодна сделка (в случая дарение). Помагачеството се е изразило в подписване на договора за дарение от страна на МЗ (надаряваното юридическо лице). По същество се застъпва тезата, че държавно ЕООД е ощетено чрез даряването на собствено имущество на министерство.

След повече от три години съдебно производство пред първата инстанция Москов и всички останали подсъдими по делото са оправдани.

От мотивите на съда за оправдателната присъда е видно, че е приета несъставомерност на деянията по всички повдигнати обвинения.

Относно обвинението за престъпление по служба, според съда приемането от Москов и помагача му Персенски на 100 000 дози комбинирана петвалентна ваксина за деца с търговско наименование „Пентаксим“ 0,5 мл и 100 000 дози ваксина за „Хепатит Б“ с търговско наименование „Еувакс Б“ не представлява реализиране на противоправно поведение. Това приемане е станало по силата на международен договор между България

и Турция, който министърът е трябвало да изпълни, като приеме дарените от Турция ваксини и осигури необходимото количество БЦЖ ваксини, които да бъдат дарени от България на Турция. Освен липсата на противоправно поведение, съдът е констатирал и липса на твърдяното в обвинителния акт неизпълнение на служебните задължения или нарушение на служебните задължения, както и на значителни вредни последици, които да са в причинно-следствена връзка с неизпълнението или нарушаването на служебните задължения от страна на подсъдимия. Единственото, което според съда категорично е установено в хода на съдебното следствие по делото е, че към 09.07.2015 г. датата на извършване на деянието, посочено от прокуратурата в обвинителния акт, Москов е притежавал качеството на длъжностно лице „министър“.

Според съда, в условията на световна криза, причинена от липсата на ваксини (5 и 6-валентни ваксини), заедно с екипа си от МЗ подсъдимият е направил всичко възможно, за да осигури необходимите ваксини и да обезпечи осъществяването на Националния имунизационен календар.

Относно обвинението за помагачество при сключване на неизгодна сделка, съдът категорично е констатирал, че в случая не е осъществена никаква неизгодна сделка между „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД и МЗ, най-малкото защото дружеството е със 100% държавна собственост и принципал министърът на здравеопазването, поради което няма как за дружеството да произлезе каквато и да е вреда при сделка с МЗ. След като изначално въобще няма неизгодна сделка, няма как да е възможно и помагачество при сключването ѝ.

Относно обвинението за умишлена безстопанственост, съдът е констатирал, че тъй като управителят и и.д. управителят на „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД Л. А. Д. и Р. В. А. не са извършили вменената им от прокуратурата безстопанственост, то тогава изначално не е възможно и подсъдимият Москов да е извършил безстопанственост, изразила се в липса на упражняване на достатъчно контрол върху тях.

Делото пред въззивната инстанция е обявено за решаване през септември 2024 г.

казус 16

заклучение

Съдия от съдебния състав разгледал делото е напуснала съдебната система преди постановяване на решението. Съдия Магдалена Лазарова е избрана за зам.-главен прокурор на 30.04.2025 г. и е встъпила в длъжност на 12.05.2025 г. Поради принципа за неизменност на съдебния състав, който разглежда и решава делото, съдебното производство на въззивната инстанция е проведено отново от друг съдебен състав. Делото е обявено за решаване на 25.06.2025 г., като към март 2026 г. няма постановено решение.

Обстоятелството, че въззивното разглеждане на случая не е приключило с произнасяне на нова осъдителна присъда, означава, че или оправдателната присъда ще бъде потвърдена, или делото ще бъде върнато за ново разглеждане на предходната инстанция заради процесуални нарушения.

Производството
не е приключило.

казус 17

АДАМ ПЕРСЕНСКИ

зам.-министър на здравеопазването, 2014 – 2017,
по същото дело и 16., подсъдени са и три други лица

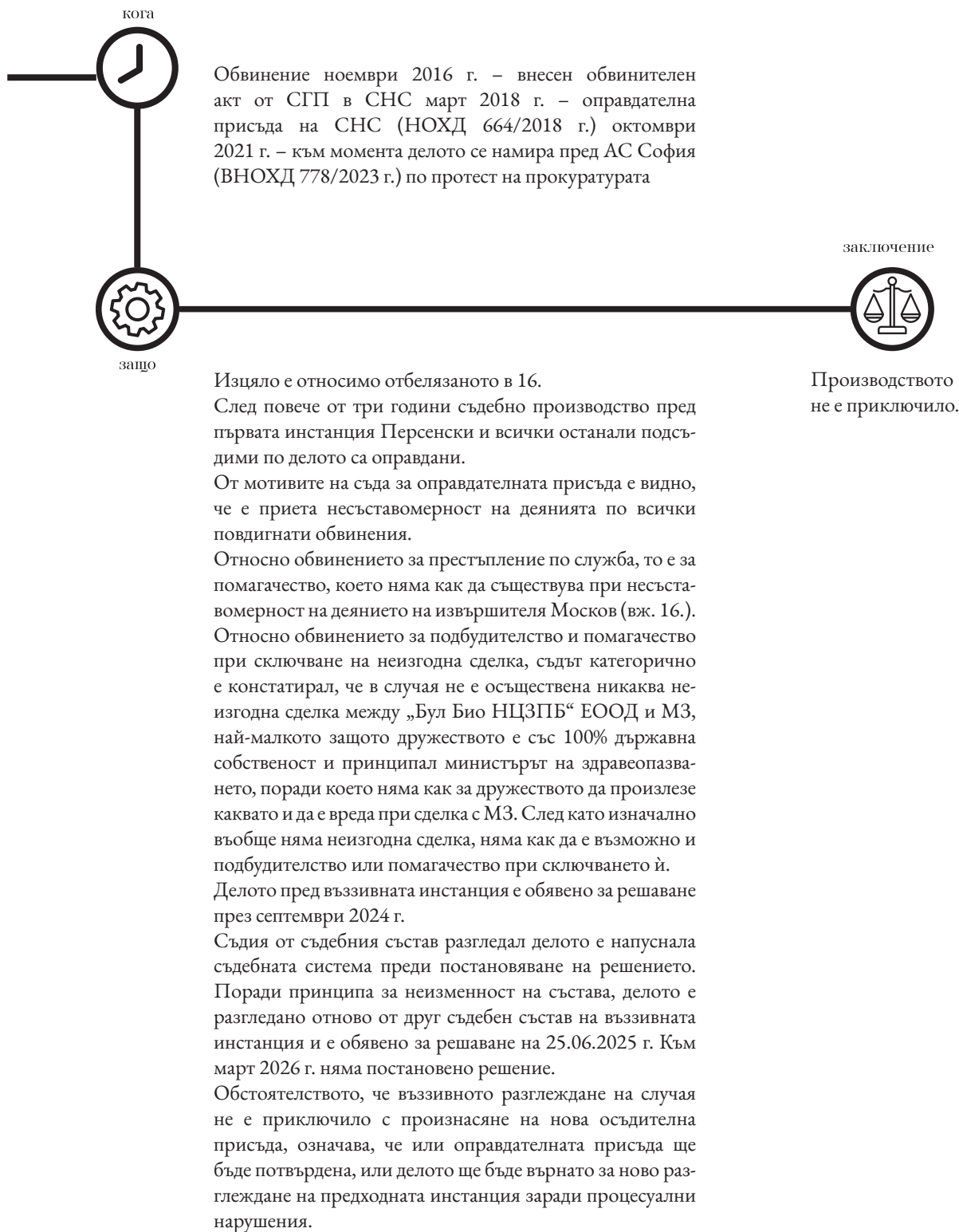
какво

Обвинен за престъпление по служба и сключване на неизгодна сделка:

На 09.07.2015 г., като зам.-министър на здравеопазването, в съучастие, като помагач, с Петър Москов – извършител, с цел да набави облага за друго – за Министерството на здравеопазването на Република Турция /да получи чрез дарение 5 000 000 дози ваксини срещу туберкулоза, с които да бъде обезпечен имунизационният календар на Република Турция/, умишлено улеснил Москов да наруши и не изпълни свои служебни задължения по Закона за здравето, Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина и Устройствения правилник на МЗ. Персенски сторил това, като осъществявал срещи с представители на Република Турция, участвал в работни групи, депозирал доклади и пр., с което улеснил Москов да приеме 100 000 дози комбинирана петкомпонентна ваксина за деца, произведени в Република Турция и 100 000 дози ваксина за хепатит Б, произведени в Република Корея, неразрешени за употреба в Република България. От това настъпили значителни вредни последици за МЗ – имуществени в размер на 325 233,87 лева, представляващи заплатен ДДС, митнически услуги и транспортни услуги; и неимуществени – създаване на недоверие в авторитета на МЗ и невъзможност за осъществяване на ефективен контрол от държавата по отношение на упражняваната лекарствена политика, както и недоверие у гражданите относно дейността по ваксиниране на деца. Случаят е особено тежък – престъпление по чл. 282, ал.

3, вр. ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1 от НК; На 27.11.2015 г., като заместник-министър на здравеопазването, в съучастие, като подбудител и помагач, с Петър Москов – помагач, и Л.А.Д., управител на „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД – извършител, умишлено склонил и улеснил Л.А.Д. да сключи неизгодна сделка – дарение на ваксини. Персенски сторил това, като устно разпоредил на директора на дирекция „Нормативно регулиране и обществени поръчки в здравеопазването“ да бъде изготвен договорът за дарение на ваксини, който подписал, след като същият бил подписан със съгласувателни подписи от други длъжностни лица в министерството. След това разпоредил на секретарката си да извика управителя на „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД Л.А.Д. и да му предостави вече подписания от него и другите длъжностни лица договор, като ѝ казал да му предаде: „Заместник-министър Персенски остави този договор за Вас и каза да го подпишете. Всичко било наред и нямало да има проблеми.“ От сключването на тази сделка произлязла значителна вреда за „Бул Био НЦЗПБ“ ЕООД в размер на 427 788,31 лв. /стойността на общо 5 милиона дози ваксина срещу туберкулоза, застраховки и транспортни разходи/ – престъпление по чл. 220, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4, вр. ал. 1 от НК.

казус 17

казус 18

РУМЕН ОВЧАРОВ

Обвинение Б (министър на икономиката и енергетиката, 2005 – 2007), по същото дело и 19., подсъдим е още едно лице

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2025 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: Ново начало“, София: АКФ, 2025

казус 19

АННА ЯНЕВА

заместник-министър на икономиката и енергетиката, 2005 – 2007, по същото дело и 18., подсъдим е още едно лице

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2023 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: широко затворени очи“, София: АКФ, 2023

казус 20

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

министър на финансите, 2014 – 2017

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

казус 21

ВЕСЕЛИН ПЕНГЕЗОВ

председател на Военно-апелативния съд, 2004 – 2009, по същото дело и 22., обвиняеми са и други лица

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

казус 22

ПЕТКО ПЕТКОВ

председател на Военно-апелативния съд, 2009-2014 по същото дело и 21., обвиняеми са и други лица

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

казус 23

ВЛАДИМИРА ЯНЕВА

председател на Софийски градски съд, 2011 – 2015, по същото дело и 35.

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 24

РОСЕН ЖЕЛЯЗКОВ

главен секретар на МС, 2009 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 25

АНГЕЛ СЕМЕРДЖИЕВ

председател на ДКЕВР – 2009 – 2013,
по същото дело и 26.

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2022 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Кашъмов, „Антикорупционни институции: нулева година“, София: АКФ, 2022

казус 26

СВЕТЛА ТОДОРОВА

председател на ДКЕВР – 2014 – 2015,
по същото дело и 25.

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2023 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: широко затворени очи“, София: АКФ, 2023

казус 27

СТАНИМИР ФЛОРОВ

директор на ГДБОП, 2009 – 2013

Г

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

└

казус 28 и 29

КИРЧО КИРОВ

директор на Национална разузнавателна служба, 2003 – 2012

какво

кога

Обвинен за различни случаи на длъжностно присвояване:

/28 В качеството си на длъжностно лице – директор на Национална разузнавателна служба (НРС), за времето от 01.01.2007 г. до 31.12.2011 г., при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари собственост на НРС, поверени му да ги управлява. Чрез посредствения извършител – служителя Й. З. Г., получил от касата на НРС суми в левове, евро, щатски долари и английски лири на обща стойност 4 720 196, 53 лева. За улесняване на присвояването извършил и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание – по чл. 311, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК. За времето от 01.01.2007 г. до 31.12.2011 г., в гр. София, в качеството си на длъжностно лице – директор на НРС, чрез посредствения извършител – служителя Й. З. Г., в кръга на службата си съставил официални документи – 252 броя авансови разписки и 889 броя авансови отчети, в които удостоверил неверни обстоятелства (че посочените в тях суми са необходими за оперативни разходи и са изразходвани по предвидения за това ред), с цел да бъдат използвани пред ФСО на НРС. Присвояването е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай-престъпление по чл. 203, ал. 1, вр. чл. 202, ал. 1, т. 1, вр. чл. 201, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

/29 В качеството си на длъжностно лице – директор на НРС, за времето от 2007 г. до 2011 г., при условията на продължавано престъпление и предварителен сговор със своя подчинен Д. И. Л., е присвоил от бюджета на НРС евро и щатски долари в особено големи размери, равняващи се на 5 100 000 лв. За улесняване на присвояването е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание – документни престъпления – престъпление по чл. 203, ал. 1, вр. чл. 202, ал. 1, т. 2, вр. чл. 202, ал. 1, т. 1, вр. чл. 201, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

/28 Внесен обвинителен акт във Военен съд София юли 2013 г. – осъдителна присъда от СВС август 2015 г. (10 години лишаване от свобода, конфискация на част от имуществото, 15 години лишаване от права) – изменена от Военноапелативен съд май 2016 г. (преквалифицира длъжностното присвояване в по-лек състав без улесняващото документно престъпление, оправдава да е извършено при посредствено извършителство чрез друго лице, намалява наказанието лишаване от права на 13 години) – отменена от ВКС и делото е върнато на ВоАС ноември 2016 г. (поради процесуално нарушение, допуснато на тази инстанция) – първоинстанционната присъда е изменена от ВоАС юли 2018 г. (преквалифицира длъжностното присвояване в по-лек състав без улесняващото документно престъпление, оправдава да е извършено при посредствено извършителство чрез друго лице, намалява наказанието лишаването от права на 13 години) – делото е висящо пред ВКС (КД 1045/2018 г.) по жалби и протест и е спирано на няколко пъти заради здравословното състояние на подсъдимия, за последно през януари 2023 г.

На 24 юли 2025 г. ВКС съобщи, че наказателното производство срещу Кирчо Киров е прекратено в наказателната му част. (р. № 50002/23.07.2025 г. по н. д. № 1045/2018 г. на ВКС). Решението е взето въз основа на съдебномедицинска, съдебнопсихиатрична и съдебнопсихологична експертиза, която установява, че здравословното му състояние изключва вменяемостта и той не може да разбира свойството и значението на действията си.

/29 (Делото е секретно) обвинение юни 2016 г. – обвинителен акт внесен в СВС началото на 2017 г. – осъдителна присъда от СВС януари 2018 г. (15 години лишаване от свобода, конфискация на половината имущество) – присъдата е обжалвана пред ВоАС и делото се намира там от май 2018 г. без да е известна повече информация по движението му, като вероятно прекратено поради същите мотиви като казус 28.

казус 28 и 29

защо

заклучение

/28 Подсъдимият е признат за виновен от първата инстанция 2 години след внасяне на обвинителния акт, но впоследствие вече 5 години делото се разглежда между ВоАС и ВКС. И двата състава на ВоАС, произнасяли се досега, са преквалифицирали деянието в по-леко наказуемо престъпление, но не са променили размера на наказанието лишаване от свобода, а са коригирали единствено този на наказанието лишаване от права, който може да надхвърля лишаването от свобода с не повече от три години. ВКС е отменил решението на ВоАС и му е върнал делото, защото е счел, че въззивната инстанция просто е отхвърлила дадените от подсъдимия обяснения по обвинението схематично, без да отнесе същите детайлно към всеки установяващ ги или отхвърлящ ги факт. Подсъдимият е твърдял, че е разходвал средствата в обществен, а не личен интерес и именно тези му твърдения не са проверени и обсъдени при първото разглеждане на делото от въззивната инстанция според ВКС.

По време на второто разглеждане на делото от ВКС същото е спряно поради заболяване на подсъдимия. Присъствието му пред касационната инстанция не е задължително, но има право на това. През декември 2020 г. процесът е възобновен. През 2021 г. е проведено само едно заседание, като делото е отложено.

През 2022 г. също е проведено само едно заседание и през януари 2023 г. делото е спряно отново.

Последното заседание е проведено през юни 2023 г., като делото е отново отложено.

На 24 юли 2025 г. ВКС съобщи, че наказателното производство срещу Кирчо Киров е прекратено в наказателната му част поради изключване на вменяемостта на подсъдимия.

/29 Обвинението е с предмет присвояване на суми, описани като изплатени на шестима български разузнавачи по света. Разузнавателната им дейност, заради която били превеждани парите, обаче се твърди, че приключила още през 1999 г. Въпреки това на името на шестимата била изтеглена сума, равняваща се на над пет милиона лева.

И тук е малко вероятно някога да се стигне до краен съдебен акт по същество. Делото се намира пред ВоАС в продължение на вече почти осем години, като вероятно прекратено поради същите мотиви като казус 28.

/28 Към май 2026 г. наказателното производство е приключило.

/29 Делото е секретно и няма конкретна информация, но е най-вероятно наказателното производство да е приключило, поради здравословното състояние на К. Киров, което изключва вменяемостта му.

казус 30

ФИЛИП ЗЛАТАНОВ

председател на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, 2011 – 2013

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А. Славов, „Антикорупционни институции: активност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 31 и 32

ЛЮБОМИР ВЕЛКОВ И МАРДИК ПАПАЗЯН

главни изпълнителни директори на НЕК, 2005 – 2009,
по същото дело и 10
какво

Обвинени за досъдебното производство за сключване на неизгодна сделка при съизвършителство:

- На 28.11.2007 г., в съизвършителство помежду си като главни изпълнителни директори на „Национална електрическа компания“ ЕАД съзнателно са сключили неизгодна сделка – „Рамков договор за доставка на оборудване от количеството, намиращо се в АЕЦ Белене, България“ на стойност 205 млн. евро с президента на затворено акционерно дружество „Атомстройекспорт“, Руска Федерация. От това произлязла значителна вреда за НЕК ЕАД в размер на 77 172 475 евро, като случаят е особено тежък – престъпление по чл. 220, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК за всеки от двамата.

Внесен обвинителен акт за умишлена безстопанственост при съизвършителство:

- На 29.11.2006 г., в съизвършителство помежду си като главни изпълнителни директори на „Национална електрическа компания“ ЕАД, без изискуемото разрешение на едноличния собственик на капитала, не положили достатъчно грижи за възложената им работа, като сключили споразумение с руската компания „Атомстройекспорт“ АД за изграждането на АЕЦ „Белене“. По силата на това споразумение дружеството било ангажирано да направи идеен проект със степен на завършеност, техническо задание за блоковете на електроцентралата преди да е избран инвеститор по проекта АЕЦ „Белене“ и преди да е сключен основен договор за финансиране. От това настъпила щета в особено големи размери – 193 189 000 евро – възнаграждението за извършване на дейностите от руската компания. Деянието не разкрива признаците на по-тежко престъпление и представлява особено тежък случай – престъпление по чл. 219, ал. 4, във вр. с ал. 3 във вр. с ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК за всеки от двамата.

казус 31 и 32

кога

Обвинение от СГП октомври 2016 г. – внесен ОА в СНС (НОХД 246/2021 г.) от СГП февруари 2021 г. – върнато за процесуални нарушения от СНС на СП юни 2021 г., като оттогава делото се намира на досъдебна фаза или междувременно е прекратено неизвестно кога.

защо

Двамата са привлечени в качеството на обвиняеми 9 години след извършване на твърдените престъпления, които касаят поведение при сделка с известни параметри. С други думи, не се е налагала никаква дейност по разкриване на комплицирана престъпна схема, което би оправдало огромното забавяне във времето.

Обвинителният акт срещу тях обаче е внесен за друго престъпление, а не за това, за което първоначално са били обвинени на досъдебната фаза. Прави впечатление, че и в единия, и в другия случай все се касае за сключване на сделка, но първо това е квалифицирано по един текст от закона, а впоследствие – по друг. Вероятното обяснение за това е, че наказуемостта на деянието по чл. 219 ал. 4 от НК е с лишаване от свобода до 12 години, за разлика от на това по чл. 220 ал. 2 от НК, което е до 10 години. Това означава и по-дълга давност за наказателно преследване. Така или иначе обаче към момента на извършване на деянието – 2006 г., и наказуемостта на престъплението по чл. 219 ал. 4 от НК е била с максимум до 10 години лишаване от свобода, така че разлика в срока на абсолютната давност в конкретния случай няма независимо от избора на правна квалификация.

След връщане на делото от СНС на СП за процесуални нарушения съдбата му е неизвестна. Информация за развитието му не е предоставена нито от СП, нито след закриването на последната – от СГП.

Абсолютната давност за наказателно преследване е 15-годишна и е изтекла на 29.11.2021 г., т.е. наказателното производство би следвало да е прекратено, но това обстоятелство не може да бъде потвърдено поради отказа на прокуратурата да предостави информация.

заклучение

Няма сигурни данни производството да е приключило. Дори и да продължава обаче, обективно е невъзможно да завърши с осъдителна присъда.

казус 33 и 34

РУМЕН СИМЕОНОВ И
ЦВЕТАН ГУНЕВ

подуправителите на БНБ по направление „Банков надзор“ от 2007 до 2013 и от 2013 до 2014, по делото обвиняеми са още 16 лица

какво

кога

Обвинени за отделни престъпления по служба, осъществяващи състави по чл. 282, ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1 от НК – нарушаване или неизпълнение от длъжностни лица на отговорно служебно положение на служебни задължения. Въпросните задължения са регламентирани в различни нормативни актове като Закона за БНБ и Закона за кредитните институции досежно банковия надзор върху Корпоративна търговска банка АД. Симеонов и Гунев извършили престъпленията с цел да набавят за друго облага (акционерите на КТБ АД), като от деянията са настъпили значителни вредни последици за банковата система.

Обвинения юни 2014 г. – внесен обвинителен акт от СП в СНС (НОХД 2209/2017 г.) юли 2017 г. – делото се разглежда на първа инстанция оттогава, вече от СГС след закриването на СНС

заклучение

защо

Производството не е приключило.

Предметът на изключително обемното наказателно производство срещу множество обвиняеми лица, с голям брой свидетели и експертизи, както и други приобщени документи, е поведението на отговорните според обвинението лица, довело до обявяване в несъстоятелност на КТБ АД, увреждане на много свързани с банката лица и сериозни изпитания пред банковата система като цяло. Според прокуратурата по отношение на КТБ АД длъжностните лица, отговарящи за функционирането на банковия надзор и прилагането на надзорни мерки – подуправителите, ръководещи управление „Банков надзор“ в БНБ нарушили или не изпълнили нормативните си задължения както за наблюдението и идентифицирането на лошите банкови практики, така и за прилагането на адекватни надзорни мерки. Според обвинението надзорът над КТБ АД е извършван формално, установяваните правонарушения са прикривани от длъжностните лица, извършващи проверки на място, а длъжностните лица, отговорни за надзорните мерки – обвиняемите подуправители на БНБ, просто не са приложили такива.

Прокуратурата счита, че „основният пропуск на надзора на БНБ е, че не е установил и регулирал чрез надзорни мерки и даване на предписания порочната практика да се отпускат кредити на дотолкова свързани лица, че това е превърнало кредитирането в привидна дейност, съставляваща инструментариум за присвояване на обществените пари за лично владение и разпореждане“.

Предвид както обема, така и фактическата и правна сложност на делото, не може да се направи прогноза за очаквано приключване на процеса в обозримо бъдеще. Към 2026 г. делото се разглежда пред първата съдебна инстанция, като предстои разпит на множество свидетели и вещи лица.

казус 35

ТОДОР КОСТАДИНОВ

директор на дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР,
2013 – 2014, заб. по същото дело и 23.

Казусът е анализиран като приключил в Годишния
мониторингов доклад на АКФ за 2020 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А.
Славов, „Антикорупционни институции: актив-
ност без видими резултати“, София: АКФ, 2020

казус 36

ПАВЕЛ АЛЕКСАНДРОВ

директор на Фонда за лечение
на деца в чужбина, 2010 – 2015

КАКВО

Обвинен заедно с трима други служители на фонда за участие в престъпен сговор за незаконно присвояване и неправомерно разходване на средства от бюджета на фонда. Средствата били използвани за командироване в чужбина на лекари от различни болници – за участие в международни семинари или като придружители на болни деца; за сключване на договори с фирма за съдействие при лечението на деца в чужбина без провеждане на обществени поръчки. На тяхно основание от бюджета на фонда през 2014 г. били изплатени 223 252 лева, а през 2015 г. – 230 096 лева. Договорите продължили и след указание на МЗ да бъдат спрени, тъй като не са съобразени със ЗОП. Сключени били и договори за финансиране на двегодишно обучение по английски и немски език на служители на фонда, при положение че в длъжностната им характеристика било записано изискването за владееене на съответния чужд език, за прехвърляне на задължения на фонда към НЗОК и за длъжностни престъпления. Повече информация за обвиненията не е налична.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Производството се намира
на досъдебна фаза.

КОГА

Обвинение април 2016 г. – внесен обвинителен акт от СП в СНС август 2017 г. – върнато на СП за отстраняване на съществени процесуални нарушения август 2017 г. – внесен обвинителен акт от СП в СНС март 2018 г. – върнато на СП за отстраняване на съществени процесуални нарушения април 2018 г. – внесен обвинителен акт от СП в СНС март 2021 г. – върнато на СП за отстраняване на съществени процесуални нарушения април 2021 г. – внесен обвинителен акт от СП в СНС 2021 г. – върнато на СП за отстраняване на съществени процесуални нарушения март 2022 г. – към момента разследването продължава в СГП (пр. преписка 16345/2022 г.)

ЗАЩО

От прокуратурата не е предоставено копие от акта за привличане на Александров в качеството на обвиняем. След като на четири пъти делото е връщано на досъдебна фаза за отстраняване на неясноти и противоречия в обвинителния акт и към момента продължава да се разследва без обвинението срещу Александров да е финализирано, според предоставената ни информация от СГП.

Вече повече от три години производството се намира обратно на досъдебна фаза след няколко неуспешни опита да бъде внесено за разглеждане в съда, започнали преди цели осем години. По последна информация от сайта на „Сега“ срокът за разследване на досъдебното производство е удължен за пореден път през месец юни 2025 г.

казус 37

ЛАЗАР ЛАЗАРОВ

председател на УС на АПИ, 2014 – 2015, по делото
обвиняеми са и две други длъжностни лица от агенцията

КАКВО

КОГА

Обвинена за умишлена безstopанственост:

В периода от 07.08.2014 г. – 17.02.2015 г. в качеството си на председател на Управителния съвет на АПИ, умишлено не положил достатъчно грижи за възложената му работа по изграждане на магистрала „Марица“. От това последвали щети за Министерство на транспорта и информационните технологии в особено големи размери – 30 813 647 лева, като случаят е особено тежък – престъпление по чл. 219, ал. 4, вр. ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

Разследване септември 2016 г. – обвинение юни 2017 г. – внесен обвинителен акт от СГП в СНС април 2018 г. – препратено на СГС по подсъдност – върнато на СГП за отстраняване на съществени процесуални нарушения ноември 2018 г. – внесен обвинителен акт от СГП в СГС юни 2019 г. – върнато на СГП за отстраняване на съществени процесуални нарушения януари 2020 г. – внесен обвинителен акт от СГП в СГС април 2020 г. и е образувано НОХД 1328/2020 г.

На 24.03.2026 г. е постановена оправдателна присъда, която не е протестирана и е влязла в законна сила.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ЗАЩО

Производството е приключило.

Твърдяното престъпление е свързано с финансирането на допълнителни строително-монтажни работи (СМР) на участък от автомагистрала „Марица“. Най-общо в обвинителния акт се излагат твърдения, че подсъдимият не е разпоредил проверка на документация от фирма-изпълнител на СМР на сочените от нея допълнителни СМР, изискващи съответно допълнително прямо първоначално договореното финансиране. Така той не е констатирал липсата на необходимост от въпросните допълнителни СМР, респективно изплащането на паричните средства за тях, което представлява щета за държавата.

казус 38

ДЕСИСЛАВА ИВАНЧЕВА

кмет на район „Младост“ – СО, 2016 – 2018,
по същото дело обвиняеми са и други лица

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2023 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: широко затворени очи“, София: АКФ, 2023

казус 39

ПЕТЪР ХАРАЛАМПИЕВ

председател на Агенцията за българите в чужбина, 2017 – 2018,
по същото дело обвиняеми са още три лица

какво

кога

От началото на юли 2017 г. до 29 октомври 2018 г., в качеството си на длъжностно лице, е ръководил организирана престъпна група. Лично е искал и получавал подкупи за издаване без законово основание на удостоверения за български произход на чужди граждани – в някои случаи експресно (дори в рамките на един работен ден). Според обвинението Харалампиев упражнявал и търговия с влияние – притискал със заплахи за наказания и уволнение заместник-председател на агенцията той да подписва заповедите за издаване удостоверенията и самите удостоверения, както и останалите актове по процедурата за издаването им.

Обвинение октомври 2018 г. – обвинителен акт от СП в СНС септември 2020 г. – към момента делото е висящо пред СГС след закриването на СНС (НОХД 2634/2020 г.)

заклучение

Производството не е приключило.

защо

Предвид обстоятелството, че се касае за четири обвиняеми лица, за които се твърди, че са осъществявали разнородна престъпна дейност, продължителността на досъдебната фаза от почти две години не може да се приеме за надвишаваща разумния срок. Към 2026 г. делото се намира на първа инстанция от вече близо пет години.

казус 40

АНТОН ГИНЕВ¹⁰⁰

Директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“, 2007 – 2009 по делото обвиняеми са и две други лица, едното от които също заемало висши публични длъжности, но твърдяното му престъпно поведение по делото не е свързано с длъжностното му качество

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2025 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции 2024: Ново начало“, София: АКФ, 2025

казус 41

БОЙКО БОРИСОВ

министър-председател, 2017 – 2021

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2021 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Н. Киселова, „Антикорупционни институции: проблемите се задълбочават“, София: АКФ, 2021

100. В момента на повдигането на обвинението Антон Гинев е зам.-министър на транспорта и информационните технологии и съобщения.

казус 42

НЕНО ДИМОВ

министър на околната среда и водите, 2017 – 2020, по същото дело обвиняем е и кметът на Перник Севделина Ковачева¹⁰²

какво

кога

Обвинен за **умишлена безстопанственост**:

В периода 01.01.2018 г. – 17.11.2019 г. умишлено издавал разрешителни за ползване на вода от язовир „Студена“ за промишлени цели на металургичното предприятие „Стомана“ и „Топлофикация–Перник“ и то за в пъти по-големи обеми, макар и притокът на язовира да е намалял драстично. Димов правел това, въпреки че е бил предупреден няколко пъти за намаляващите обеми, но не обръщал внимание на тези данни. С това нанесъл щети, изразяващи се в изразходването на милиони литри вода, оценени на над 11 милиона лева, довело до водната криза в Перник и региона. Разследван и за престъпление по служба, изразило се в нарушаване на служебните си задължения, свързани с концесията на ски зона „Банско“.

Обвинение януари 2020 г. – внесен обвинителен акт от СП в СНС юли 2021 г., делото е висящо пред СГС след закриването на СНС (НОХД 2369/2021 г. на СГС – СНС закрит)

заклучение

Производството не е приключило.

защо

Продължителността на досъдебната фаза не може да се приеме за надвишаваща разумния срок. Иновативен подход е квалифицирането като безстопанственост на предоставянето на воден ресурс за промишлени цели на предприятия, които са го заплащали, т. е. не е налице икономическо ощетяване на предоставящия имуществото, тъй като той получава насрещна престация срещу това, което дава. Безстопанствеността е престъпление против стопанството, престъпният му резултат се изразява в значителна повреда, унищожение или разпиляване на имуществото или други значителни щети за предприятието или за стопанството. Щетата има икономически характер и в съвременните условия се изразява в обедняването на конкретния собственик на загубения актив.

Делото се намира вече близо шест години на първа инстанция. Към април 2026 г. в съдебното следствие са разпитани по-малко от половината свидетели, поискани от прокуратурата с обвинителния акт. Делото може да премине през три съдебни инстанции – първа, въззивна и касационна.

102. Казус с номер 4 (Приложение 2)

казус 43

КРАСИМИР ЖИВКОВ

заместник-министър на околната среда и водите, 2017 – 2020,
по същото дело обвиняеми са и други лица

какво

кога

Обвинен за **ръководене на организирана престъпна група:**

За времето от месец март 2016 г. до 28.05.2020 г. на територията на област София, област Плевен, област Монтана и област Шумен, като длъжностно лице – заместник-министър на МОСВ, ръководил заедно с А.С.Б. организирана престъпна група с участници шест други лица. Групата била създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страната престъпления по чл. 282 от НК, чл. 311 от НК, чл. 353б от НК, чл. 353в от НК и чл. 353г от НК и в нея участват длъжностни лица – престъпление по чл. 321 ал. 3 т. 1 вр. ал. 1 от НК;

Обвинен и за управление на опасни отпадъци не по установения ред:

В периода от 25.04.2016 г. до 29.05.2020 г. на различни установени и не-установени места на територията на Република България, в условията на продължавано престъпление чрез 71 отделни деяния по чл. 353в ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от НК, в съучастие като подбудител умишлено склонил В.В.К. и като помагач умишлено улеснил същото лице да управлява опасни отпадъци от общо 2 665 тона и 420 килограма не по установения в Закона за управление на отпадъците ред, с което създал опасност за здравето на хората, за причиняване на немаловажни вреди за околната среда, както и причинил немаловажни вреди на околната среда – престъпление по чл. 353в ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 3 и ал. 4 вр. ал. 1 от НК.

Обвинение май 2020 г. – внесен обвинителен акт от СП в СНС февруари 2021 г. – върнато на СП от СНС за отстраняване на съществени процесуални нарушения (потвърдено от АСНС) февруари 2022 г. – делото е повторно внесено в съда, но отново върнато за отстраняване на съществени процесуални нарушения от АС София (след закриване на специализираното правосъдие) на СГП през декември 2022 г. – отново внесен обвинителен акт от СГП (пр. преписка 16952/2022 г.) в СГС април 2024 г. – към момента делото е висящо пред СГС (НОХД 2401/2024 г.)

заклучение

Производството не е приключило.

защо

Към април 2026 г. делото се разглежда от първата съдебна инстанция. В съдебното следствие са разпитани само двама от над двеста свидетели, поискани от прокуратурата с обвинителния акт. След разпита на свидетелите предстои и изслушване и приемане на експертните по делото.

казус 44

ПЛАМЕН УЗУНОВ

секретар на президента по правни въпроси и антикорупция,
2017 – 2026, по същото дело обвиняемо е и още едно лице

Казусът е анализиран като приключил в Годишния
мониторингов доклад на АКФ от 2023 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов,
Д. Пенева, „Антикорупционни институции: широко
затворени очи“, София: АКФ, 2023

казус 45

ИЛИЯ МИЛУШЕВ

съветник на президента по въпросите на сигурността и отбраната,
2017 – 2026, по същото дело обвиняеми са и други лица

Казусът е анализиран като приключил в Годишния
мониторингов доклад на АКФ от 2024 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов,
Д. Пенева, „Антикорупционни институции: точка
на замръзване“, София: АКФ, 2024

казус 46

ИВАН ГЕШЕВ

главен прокурор, 2019 – 2023,
към момента на твърдяното деяние – прокурор в СГП

Казусът е анализиран като приключил в Годишния
мониторингов доклад на АКФ от 2022 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, А.
Кашъмов, „Антикорупционни институции: нулева
година“, София: АКФ, 2022

казус 47 и 48

ДЕЛЯН ПЕЕВСКИ

народен представител, 2009 – до момента

ИЛКО ЖЕЛЯЗКОВ

зам.-председател на Бюрото за контрол
на специалните разузнавателни средства, 2018 – 2021

Казусите са анализирани като приключили в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2023 година.

За детайлното им изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: широко затворени очи“, София: АКФ, 2023

казус 49

ХРИСТО ТЕРЗИЙСКИ

главен директор на ГДНП-МВР, 2015 – 2020

какво

Проверяван за участие в организирана престъпна група:

Според медийни публикации разработка на дирекция „Вътрешна сигурност“ в МВР през 2020 г. достигнала до данни за участие на Терзийски, заедно с други ръководни служители от ГДНП, в организирана престъпна група. Това заключение било докладвано на тогавашния вътрешен министър Младен Маринов, ДАНС и СП.

кога

Проверка от дирекция „Вътрешна сигурност“ в МВР 2020 г. – отказ от СП да образува досъдебно производство януари 2021 г. – потвърден от АСП март 2021 г. – отменен от ВКП януари 2022 г. – оттогава няма информация за развитието на случая

заключение

Няма данни проверката да е приключила.

защо

Естеството и достатъчността на данните в разработката, респективно мотивите на СП и АСП да откажат образуването на наказателно производство, са неизвестни.

ВКП е отменила постановленията на СП и АСП, тъй като е счела, че решението да се откаже започването на разследване е било взето при неизяснени в пълнота фактически обстоятелства около случая, което съответно е довело и до неправилен правен извод.

От СГП, където казусът би трябвало да е прехвърлен след закриването на СП, не ни беше предоставена никаква информация за неговото развитие.

казус 50, 51 и 52

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ

министър на енергетиката, 2021 – 2022

ДАНАИЛ НИКОЛОВ

зам.-министър на енергетиката, 2021 – 2022

ЛЮДМИЛ ЙОЦОВ

изпълнителен директор на „Булгаргаз“ ЕАД, 2022

какво

кога

Разследвани и обвинени за различни длъжностни престъпления, довели до твърдяна щета за „Булгаргаз“ в размер от над 88 милиона лева, както следва:

Александър Николов е обвинен за **умишлена безstopанственост** заради това, че не е упражнил достатъчно контрол върху бившия директор на „Булгаргаз“ Людмил Йоцов.

Заместникът на Николов – Данаил Николов, е обвинен за **престъпление по служба**.

Според разследващите той е превишил властта и правата си, с цел да набави облага за търговско дружество „М.“ ЕАД.

Обвинението на Йоцов също е за **безstopанственост**.

Започнато разследване от СГП август 2022 г. – обвинения от СГП февруари 2023 г.

Прекратено на 22.02.2024 г. от прокуратурата, поради липса на престъпление.

казус 50, 51 и 52

защо

Според първоначалните изявления от прокуратурата, в резултат на умишлената безостановителност и престъплението по служба, е било застрашено изпълнението на задълженията на „Булгаргаз“ ЕАД в съответствие с лицензията за обществена доставка на природен газ за територията на Република България и така е било поставено в риск изпълнението на задълженията на лицензианта да осигурява непрекъсната и качествена доставка на природен газ и сигурността на снабдяването с природен газ.

Според защитата на Николов същият е бил обвинен заради това, че не е било прието изискването на „Газпром“ да се плаща за доставки на газ в рубли.

Според уточняващи последващи изявления от прокуратурата, след узнаването на новите обстоятелства, т.е. изискването за плащане в рубли, съответните длъжностни лица не предприели необходимите действия за осигуряване на алтернативни доставки от търговци на природен газ по свободно договорени цени на организирания борсов пазар и извън организирания борсов пазар. Същото започнало да се извършва едва в деня на спирането на доставките на газ – т.е. на 26.04.2022 г. – за следващите дни до края на април 2022 г., както и за май 2022 г., което поставило в риск изпълнението на задълженията на „Булгаргаз“ ЕАД да осигурява непрекъсната и качествена доставка на природен газ и сигурността на снабдяването с природен газ на страната. Сключените впоследствие договори за доставка на газ били на значително по-високи цени, което довело до ощетяване на „Булгаргаз“ ЕАД, а осъществените доставки на газ от алтернативни доставчици отново са били с първоначален източник „Газпром“. Престъплението безостановителност обаче изисква настъпването на повреда, унищожение или разпиляване на налично имущество или други значителни щети от подобен характер, които винаги са се разбирали в теорията и практиката само като претърпени загуби.

Също така спорно е доколко при доставки на ресурс като природния газ, при които са намесени най-вече политически решения в сложна и бързо променяща се международна обстановка, настъпването на потенциален вредоносен резултат би могло да бъде защитено единствено посредством сравнение между цени на различни доставчици.

Поне от външна страна този случай наподобява казус 12.

Наказателното производство е прекратено от прокуратурата на основание чл. 24, ал. 1 от НПК, защото не са извършени престъпленията „безостановителност“, „неизгодна сделка“ и „престъпление по служба“ от никой от обвиняемите.

заклечение

Производството е приключило.

казус 53, 54 и 55

БОЙКО БОРИСОВ

министър-председател, 2017 – 2021

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

министър на финансите, 2017 – 2021

МЕНДА СТОЯНОВА

председател на парламентарната бюджетна комисия, 2017 – 2021

Казусите са анализирани като приключили в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2024 година.

За детайлното им изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: точка на замръзване“, София: АКФ, 2024

казус 56

АСЕН ВАСИЛЕВ

вицепремиер и министър на финансите, 2021 – 2022

Казусът е анализиран като приключил в Годишния мониторингов доклад на АКФ от 2024 година.

За детайлното му изложение вижте А. Янкулов, Д. Пенева, „Антикорупционни институции: точка на замръзване“, София: АКФ, 2024

казус 57

БОРИСЛАВ САРАФОВ

заместник-главен прокурор, 2013 – 2023,
оттогава и.ф. главен прокурор

какво

кога

Разследван за престъпление с неизвестна правна квалификация¹⁰² от специалния прокурор по разследването на главния прокурор и неговите заместници за евентуални връзки с криминалната мрежа за престъпно влияние в правосъдието с предполагаем ръководител бившия директор на Столичното следствие Петьо Петров – Еврото, известна като „Осемте джуджета“¹⁰³.

Образувано досъдебно производство от СРП (пр. преписка 26636/2023 г.) през май 2023 г., препратено по компетентност на специалния прокурор в частта, потенциално касаеща зам.-главния прокурор Сарафов, юни 2023 г. – прекратено от специалния прокурор неизвестно кога.

защо

На 29 май 2023 г. СРП светкавично започва разследване по публикувани ден по-рано от АКФ и няколко медии снимки на усмихнатите Петров и Сарафов пред ресторанта „Осемте джуджета“. Формално разследването е насочено срещу Петров – че събирал компромати срещу магистрати и ги изнудвал. Образувано е по текстове от компетентност на районна прокуратура – принуда и незаконно изпълване на специални технически средства за негласно събиране на информация. Реално обаче по него се събират доказателства и за потенциална съпричастност на редица магистрати, включително и Борислав Сарафов, към криминалната мрежа на Петьо Петров „Осемте джуджета“. Същата е осветена още през 2020 г. с едноименното видеоразследване на АКФ от четири части, допълнено и със серия последващи интервюта. В разследването на АКФ свидетели споменават имената на няколко високопоставени магистрати, включително това на Сарафов, като свързани с дейността на Петров. След публикуването му обаче прокуратурата се ограничава да започне единствено предварителна проверка, финализирана месеци по-късно с отказ от образуване на досъдебно производство поради липса на достатъчно данни за извършено престъпление. В свои публични изяви главният прокурор Иван Гешев открито negliжира и осмива всичко изнесено от АКФ.

Три години по-късно ситуацията се променя. На 1 май 2023 г. до колата на Гешев избухва взрив, всички обстоятелства около който, включително и естеството му да причини вреди, и досега остават неизяснени. Десет дни по-късно ръководствата на ГЕРБ и ДПС, дотогава неизменно подкрепяли главния прокурор, публично дават заявка, че трябва да освободи поста. Това съвпада по време с договарянето на бъдещото управление на страната, което през юни е сформирано между доскорашните яростни политически противници от ГЕРБ и ПП-ДБ (които са с константна твърда позиция срещу Гешев), с подкрепата на ДПС.

По върховете на прокуратурата се разразява открита война между Гешев и заявилия се като негов противник и алтернатива Сарафов, но след настъпилата промяна в отношението на ГЕРБ и ДПС

102. Посочване на конкретна правна квалификация на разследваното престъпление не е и необходимо в първоначалния етап на едно разследване

103. Вж. „Цялата история на „Осемте джуджета“ – всичко, което не можахме да разкажем във филмите“, <https://acf.bg/bg/tsyalata-istoriya-na-osemte-dzhudzhetata-vs/> и „Разказът на Явор Златанов пред АКФ потвърди историята на „Осемте джуджета“, <https://acf.bg/bg/tazkazat-na-yavor-zlatanov-pred-akf-pot/>

казус 57

към главния прокурор. До този момент Сарафов никога и по никакъв повод не се е разграничавал публично от Гешев. Мнозинството във ВСС, дотогава винаги защитавало Гешев, също сваля доверието си от него, което в крайна сметка ще завърши и с предсрочното прекратяване на мандата му през юни.

Преди да се случи това обаче, в СРП започва въпросното наказателно производство, насочено срещу Сарафов и Петров, в което за кратко време се извършват множество действия по разследване. Отговорът на въпроса защо прокуратурата се задейства активно срещу Петьо Петров цели три години след публикуване на „Осемте джуджета“ вероятно трябва да бъде търсен в сведенията на бившата съпруга и съратница на Петров Любена Павлова, че и той се е включил в задкулиската част на атаката срещу Гешев.

В хода на наказателното производство Петров е привлечен задочно като обвиняем и обявен за издирване с цел арест, но се укрива успешно. Претърсени са негови имоти в България и Гърция и като веществени доказателства са иззети множество информационни носители с неизвестно съдържание, които е възможно да уличават магистрати във връзки с криминалната мрежа „Осемте джуджета“. Разпитани са няколко свидетели, които дават сведения за това как са виждали Сарафов в ресторанта „Осемте джуджета“ и в честа комуникация с Петьо Петров.

През юни 2023 г. СРП изпраща на ВКС материалите от това свое разследване, които би следвало да касаят Борислав Сарафов, включително всички иззети от българските имоти на Петров веществени доказателства. Във ВКС е образувана съответна преписка от компетентността на специалния прокурор, разследващ главния прокурор и неговите заместници. По приетия дни преди това механизъм за независимо разследване на главния прокурор и неговите заместници именно ВКС би следвало да администрира към специалния прокурор получените данни за евентуално извършени от посочените лица престъпления.

През юли 2023 г. съдия Даниела Талева от СГС е определена за прокурор по разследването на главния прокурор и неговите заместници, но е назначена от Прокурорската колегия на ВСС едва през октомври 2023 г., след незаконосъобразно забавяне, мотивирано от Прокурорската колегия със законодателни неясноти, които подлежали на отстраняване. След отстраняването им от парламента се оказва, че за встъпването ѝ се намират и пречки от чисто техническо естество като нужда да си дописва делата като съдия, неяснота къде да бъде разположено работното ѝ място като прокурор и как да се регулира деловодната дейност. Така прокурор Талева встъпва в длъжност едва пет месеца след избора си – през декември 2023 г., и съответно оттогава поема и това разследване.

Забавянето се оказва от важно практическо значение. Докато чакат встъпването ѝ, находящите се във ВКС веществени доказателства, потенциално касаещи Сарафов, са изпратени от зам.-председателката на ВКС на контролираната от разследвания СГП по искане на прокурор. Това е само по себе си крайно притеснително обстоятелство, независимо дали веществените доказателства са били реално компрометирани, или не.¹⁰⁴

През 2024 г. става известно, че специалният прокурор е прекратила това разследване, както и образуваните преписки по всички останали сигнали срещу Сарафов (общо около 30).

За прекратяването на наказателното производство се разбира единствено благодарение на номинацията на Борислав Сарафов за титуляр на поста главен прокурор и полученото нарочно удостоверение от специалния прокурор Даниела Талева, че срещу него не се водят активни разследвания и не е привлечен в качеството на обвиняем.

Мотивите за прекратяване на наказателното производство остават неизвестни, тъй като Талева отказва да публикува постановлението си. На запитването на АКФ до нея да ни предостави крайните си актове получихме отговор от заместник на главния прокурор

104. Детайлно по темата вж. „АКФ: Защо материали срещу Борислав Сарафов се връщат на прокуратурата, която е под негово ръководство“, <https://acf.bg/bg/akf-zashto-materiali-sreshtu-borislav-sar/> и „Един от анонимните свидетели по преписката срещу Борислав Сарафов получил заплашително писмо“, <https://acf.bg/bg/edin-ot-anonimnite-svideteli-po-prepi/>

казус 57

заключение

(лице от кръга на потенциално разследваните от специалния прокурор), че исканата информация не попадала в приложното поле на ЗДОИ. АКФ обаче нито беше подавал заявление по формалния ред на ЗДОИ, нито го беше адресирал до главния прокурор или неговия заместник. Единствената публично достъпна информация за мотивите за прекратяване на производството се съдържа в интервю на Талева за вестник „24 часа“ с писмени въпроси и отговори, разменени по електронна поща.¹⁰⁵

Според споделеното от специалния прокурор било проведено изключително задълбочено и обстойно разследване какво се е случвало в ресторанта „Осемте джуджета“ и каква е била ролята на Сарафов. В хода на разследването били разпитани свидетелите, първоначално давали показания за свързаността на Сарафов с Петьо Петров (в това число бившата му съпруга Любена), но техните показания били нестабилни – объркани, противоречащи си с първоначално казаното, неясни, взаимно отричащи се. Били разпитани и „абсолютно всички магистрати“, които са посещавали ресторанта. От разпитите единственият безспорно установен факт бил, че няколко пъти Сарафов действително е посещавал заведението, но нямало преки очевидци, които да са го виждали да пребивава насаме с бившия му колега Петров, нито помежду им да е имало размяна на книжа и други предмети. Били прегледани и всички веществени доказателства и изготвени съответните експертизи.

В резултат на всички тези действия по разследването не са събрани доказателства за обвинение на Сарафов.

Производството е прекратено от специалния прокурор. Детайлните мотиви за това не са известни. Изводът на специалния прокурор за липса на доказателства за извършено престъпление от Сарафов не може да бъде оспорен предвид липсата на достатъчно информация за наказателното производство.

На база на известното от разследването обаче може да се направи заключение за установена свързаност на и.ф. главния прокурор с предполагаемия ръководител на криминалната мрежа „Осемте джуджета“ Петьо Петров, която не кореспондира на собствените му публични обяснения за снимките му с Петров, че се касае за инцидентна ситуация, в която е бил въвлечен от тогавашния си началник Иван Гешев. Сарафов казва, че причината да отиде в ресторанта „Осемте джуджета“ със семейството си е, защото „именно г-н Гешев ме е поканил там да дойда да поговорим“. Според Сарафов, Гешев „многократно е ходил в ресторант „Осемте джуджета“ и той е много близък с Петьо Петров, по прикор Еврото“¹⁰⁶. Т.е. обяснението на Сарафов за инцидентното му пребиваване в ресторанта заради Гешев не отговаря на установеното в хода на разследването, след като е виждан няколко пъти там и то само от магистрати.

Също така, кои са тези „абсолютно всички магистрати“, които са посещавали „Осемте джуджета“, остава неизвестно, както и причините за посещенията им на това място.

Информацията за близост на магистрати с криминалната организация „Осемте джуджета“ сама по себе си не може да послужи за повдигане на наказателно обвинение в конкретно извършено престъпление, но без никакво съмнение издава достатъчно за етичната им годност да заемат високи публични длъжности.

След приключването на мандата на Даниела Талева като прокурор във Върховна касационна прокуратура, който да изпълнява функциите на прокурор за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от заместник на главния прокурор е избран нов специален

105. „Специалният прокурор Даниела Талева: Знам очакванията към мен – затова и лично, и с МВР проверихме около 30 сигнала за и.ф. главен прокурор“ - <https://www.24chasa.bg/mneniya/article/19514179>

106. Повече в статията на Свободна Европа - „Частно външно наблюдение“. Борислав Сарафов обвини Гешев за тайни снимки с Петьо Еврото“ - https://www.svobodnaeuropa.org/a/32431498.html?fbclid=IwY2xjawJmHcpleHRuA2FlbQlxMAABHplQvtBzLAVUfmlPgJJoQNG-i2G4AbK5U5LHfjtVJYgrqbwShb-8bQhDDc7_aem_nNJP3ty3TIXZAccj_UvBw

прокурор. Необходимост от нов избор възниква, когато има незавършила/и проверки за престъпления от лицата, разследвани от специалния прокурор, а мандатът на действащия е изтекъл. От публикации в медиите са известни два сигнала, за извършено от Сарафов престъпление по служба, както и престъпление срещу правосъдието. Фактите, с които е сезиран специалният прокурор са, че след като на 18.09.2025 г. Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС прие, че правомощията на Сарафов като и. ф. главен прокурор се прекратяват по силата на закона, след 21 юли 2025 г., редица негови действия като главен прокурор са престъпления. Законът за съдебната власт регламентира, че и. ф. главен прокурор трябва да се сменя на всеки 6 месеца. Сарафов заема поста от месец юни 2023 г., а шестте месеца от влизането в сила на правилото са изтекли на 21 юли 2025 г. Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет обаче прие, че Сарафов е заварено положение, законът не важи за него, а ще важи за следващия изпълняващ функциите.

Съдията от СГС Антон Урумов е определен за специален прокурор чрез жребий измежду съдиите, дали съгласие да бъдат специален прокурор. Назначен е на 22.12.2025 г. от прокурорската колегия на ВСС и е встъпил в длъжност¹⁰⁷. През март 2026 г. Антон Урумов е постановил отказ да разгледа сигнали за престъпления на Сарафов след изтичане на шестмесечен срок от 21.07.2025 г., с аргумента, че Даниела Талева се е произнесла по сигнал с такова съдържание и отказът ѝ е потвърден от две съдебни инстанции.¹⁰⁸

През 2026 г. европейският прокурор от България Теодора Георгиева е подала до МП сигнал за извършено от Сарафов длъжностно престъпление (виж казус 67). Към април 2026 г. няма информация сигналът да е разгледан. На 22.04.2026 г. Сарафов писмено оттегли съгласието си да изпълнява занапред функциите на главен прокурор и беше освободен от Прокурорската колегия на ВСС.

107. https://www.segabg.com/hot/category-bulgaria/noviyat-specprokuror-koyto-shte-razsledva-glavniya-nay-setne-e-na-rabota?utm_id=97758_v0_s00_e221_tv0

108. https://www.segabg.com/hot/category-bulgaria/noviyat-specprokuror-orkaza-da-razsledva-sarafov?utm_

казус 58

КИРИЛ ПЕТКОВ

Обвинение А,
министър-председател, 2021 – 2022

какво

кога

Обвинен за това, че на 17.03.2022 г.:

- превишил властта си на министър-председател като неправомерно разпоредил на началника и на заместник-началника на отдел „Разследване и методическо ръководство по разследването“ при ГДНП, както и на главен разследващ полицай при ГДНП, да образуват досъдебно производство в нарушение на НПК срещу лица, спрямо които нямат правомощия (Бойко Борисов, Владислав Горанов и Менда Стоянова)¹⁰⁹;
- изискал от разследващите полиции да проведат разпит със самия него, без да уведомят компетентния прокурор;
- разпоредено било в жилищата на Бойко Борисов, Владислав Горанов и Севдалина Арнаудова да се извършат претърсвания и изземвания без разрешение на съответния съд и в тъмната част на денонощието, като по случая не са били налице основания за неотложност;
- разпоредил на директора и на заместник-директора на ГДНП да наредят на подчинените им полицейски органи да задържат за срок до 24 часа Бойко Борисов, Владислав Горанов и Севдалина Арнаудова, с цел да причини на същите вреда, изразяваща се в уронване на престижа им и доброто им име в обществото, и от това са настъпили значителни вредни последици за държавата – уронване на престижа на изпълнителната власт – престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 НК.

Образувано досъдебно производство от СГП неизвестно кога, но най-късно март 2023 г. – обвинение от СГП декември 2024 г. – внесен обвинителен акт от СГП в СГС февруари 2025 г. – насрочено за разпоредително заседание в СГС април 2025 г. (НОХД 1152/2025 г.) – към април 2026 г. делото е висящо пред първата съдебна инстанция.

защо

Прокуратурата не е обявявала, че провежда разследване на Петков за действията му като министър-председател около започналото на 17 март 2022 г. наказателно производство с негов разпит в качеството на свидетел, по което същия ден по реда на Закона за МВР са задържани бившият министър-председател и тогавашен лидер на опозицията Бойко Борисов и други знакови лица от партия ГЕРБ.¹¹⁰ Въпросните действия, за които е обвинен лидерът на партия ПП Петков, са извършени през март 2022 г., а имунитетът му на народен представител, за да може да бъде привлечен в качеството на обвиняем, е поискан от главния прокурор едва през декември 2024 г. (Петков се отказва сам от имунитета си). Предметът на обвинението, който се заключава единствено до даване на устни разпореждания на няколко служители на МВР по едно и също време и на едно и също място, не предполага особена фактическа или

109. Казуси 53-55 (Приложение 1)

110. Случаят е описан подробно при представянето на казуси 53-55 (Приложение 1)

казус 58

заклучение

Производството
не е приключило.

правна сложност. Така че отдалеченост на обвинението от над две години и половина от разследваното събитие трудно може да намери някакво разумно процесуално обяснение, независимо кога е започнато самото разследване. Макар че самото му късно започване също не би имало никакво процесуално оправдание, след като фактът на твърдяното деяние е бил така или иначе ясен веднага.

Т.е. налице е поредното наказателно производство от проследяваните в това изследване, при което може да се направи обоснованото предположение, че извънпроцесуални причини диктуват процесуалното развитие на делото. Първо, когато Петков е още премиер, след това по време на служебното правителство „Донев“ и накрая, при съвместното участие на Борисов и Петков в управленската коалиция ГЕРБ – ПП-ДБ (когато по изявления на Борисов с Петков си били „простили“), разследване или въобще няма, или се намира в застой. Активизира се сериозно обаче и достига до резултат под формата на привличане на Петков като обвиняем точно около три събития от политическия живот: преговорите за правителството „Желязков“, в които ПП отказва да участва; публичен скандал в парламента между Петков и Делян Пеевски на тема именно ареста на Борисов и предприемането на действия от ПП-ДБ за блокиране на избора на Борислав Сарафов за титуляр на поста главен прокурор.

Друг особен момент по наказателното производство е поведението на висшите служители на МВР, на които се твърди, според конструкцията на обвинението, че премиерът е давал противозаконните разпореждания за предприемане на едно или друго действие по служба. Безропотното изпълнение на очевидно противозаконни разпореждания, ако такива са били в действителност издавани, поставя въпроса за отговорността и на изпълнителите, не само на разпореждащия. От публично оповестената информация по делото не става ясно дали хипотеза за търсене на отговорност от тях е била въобще разглеждана и ако да, защо е отхвърлена.

През декември 2024 г., скоро преди привличането на Петков като обвиняем, протоколи от разпити на свидетели по делото „изтичат“ в медиите, както в други подобни производства.¹¹¹ Въпросните разпити са провеждани в периода март 2023 г. – ноември 2024 г., т.е. действително се касае за извършвано в необяснимо продължителен период от време разследване, което не е особено трудоемко предвид предмета си.

Според тези доказателства Петков сам настоявал да бъде разпитан като свидетел, както и да се заобиколи прокуратурата, като не ѝ се докладва за образуването на делото и работата по него. Когато полицаите отишли на адреса на Борисов, в кабинета на министър-председателя новината била посрещната с почерпка. Извадена била бутилка уиски, а Петков и Асен Василев говорели, че Борисов трябвало да бъде изведен с белезници и така да бъде закаран в полицията. Което не се случва.

Скоростно след привличането на Петков разследването е завършено и делото е внесено в съда.

111. Това е шаблон, който се следва неизменно по всички анализирани случаи от 2024 г., касаещи пряко (или свързани с) политически лица от ПП-ДБ – Кирил Петков, Божидар Божанов, Бойко Рашков, Асен Василев, както и по случая на Джейхан Ибраимов от ДПС – Алианс за права и свободи – вж. казуси 58–61, 63–64.

казус 59 и 60

БОЖИДАР БОЖАНОВ

министър на електронното управление 2021 – 2022

И КИРИЛ ПЕТКОВ

Обвинение Б, народен представител, 2023 – до момента

КАКВО

КОГА

Божанов е обвинен в престъпление по служба за това, че: в периода 20.05.-17.06.2022 г., като министър, е нарушил служебните си задължения по Закона за защита на класифицираната информация и вътрешните правила на Министерство на електронното управление за възлагане на обществени поръчки. Нарушението извършил чрез предоставяне на файл на флаш памет на директора на агенция „Инфраструктура на електронното управление“. Файлът съдържал техническа спецификация, която Божанов искал да бъде използвана за провеждане на обществена поръчка на стойност 18 млн. лева „Внедряване на спешни решения за осигуряване на киберсигурността на мрежите и информационните системи на държавната администрация, обекти от критичната инфраструктура и стратегически обекти и предоставяне на услуги, свързани с разрешаване на киберинциденти“. Според обвинението целта на Божанов била да улесни и предостави предимство на конкретно дружество в обществената поръчка и така да набави облага за него, като случаят е определен за особено тежък, тъй като се застрашава киберсигурността на държавната администрация и деянието е извършено от министър – престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

Петков е обвинен в опит за принуда за това, че: на 02.10.2023 г. на среща с тогавашния министър на електронното управление Александър Йоловски в заведение в гр. София опитал да го принуди да съгласува всичките си действия на поста с депутата и бивш министър на електронното управление Божидар Божанов – престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

Образувано досъдебно производство от СГП октомври 2023 г. (пр. преписка 20483/2023 г.) – обвинение от СГП март 2025 г. Внесен ОА в СГС (н. о. х. д. № 6195/2025 г.). На 28.04.2026 г. СГС прекрати съдебното производство и върна делото на прокуратурата.

казус 59 и 60

защо

заклечение

Сигналът, че министърът на електронното управление Йоловски бил заплашван, е подаден от депутати от партия ИТН. Това се случва, след като през октомври 2023 г. министърът казал по време на председателски съвет в Народното събрание, че съпредседателят на ПП Кирил Петков и депутатът от ДБ Божидар Божанов му оказвали натиск, свързан с обществени поръчки. Йоловски е министър в правителството „Денков“, подкрепяно от ПП-ДБ, но, както и други фигури, ползвали се с подкрепата на формацията, в даден момент се препозиционира срещу нейни политически лица. През април 2024 г., едва един месец след оставката на правителството „Денков“, протоколът от разпита на Йоловски „изтича“ в медиите, както в други подобни производства.¹¹² От него става ясно, че министърът е разпитван в продължение на почти 11 часа на 29 октомври 2023 г. от дежурен прокурор в СГП.

За разговора си с Кирил Петков Йоловски казва, че „с отчетливо ехидно агресивен тон, високомерно Кирил Петков ме попита как си позволявам да уволнявам хора, които са били назначени от Божидар Божанов. Кирил Петков ми каза, че ако искам да имам подкрепата на парламентарната група на двете партии – ПП и ДБ, трябва задължително да съгласувам с Божанов всичко, което правя като министър, включително важните стратегически въпроси, провеждането на обществени поръчки и всякакви процедури по възлагане“. Йоловски се респектирал много от думите на Петков, защото били изречени от „човек, който разполага с голяма власт. От него зная, че е каратист и се страхувах, че може и физически да ми посегне. Още повече, че мястото на разговора беше усамотено и наоколо нямаше други хора“. Уплашен за себе си и семейството си, Йоловски незабавно получил охрана.

Явно повече от две години са били необходими на прокуратурата да провери тази версия на Йоловски за казаното по време на усамотената му среща с Петков и да ѝ даде вяра. Дали и какви контролни доказателства са събрани в подкрепа на казаното от Йоловски обаче така и не става ясно, тъй като от СГП отказват да предоставят каквато и да е допълнителна информация по делото освен за факта на повдигнатите обвинения. И Петков, и Божанов се отказват доброволно от имунитета си на народни представители.

След внасяне обвинителен акт в съда делото е разпределено на съдия Емил Дечев. По искане на СГП Емил Дечев се е отвел от разглеждане на делото с мотив, че е бил зам.-министър на правосъдието в кабинет на Кирил Петков. Делото е преразпределено на друг съдия, който на 28.04.2026 г. прекратява съдебното производство и връща делото на СГП, поради допуснати съществени процесуални нарушения на досъдебното производство. Определението на СГС не е окончателно, срещу него е подаден протест и предстои да бъде проверено от САС. От месец май 2026 г. и Петков, и Божанов са отново с имунитет, защото са народни представители от 52-то Народно събрание, което налага спиране наказателното производство срещу тях.

Производството не е приключило.

112. Това е шаблон, който се следва неизменно по всички анализирани случаи от 2024 г., касаещи пряко (или свързани с) политически лица от ПП-ДБ – Кирил Петков, Божидар Божанов, Бойко Рашков, Асен Василев, както и по случая на Джейхан Ибраимов от ДПС – Алианс за права и свободи – вж. казуси 58–61, 63–64.

казус 61

ДЖЕЙХАН ИБРЯМОВ

народен представител, 2014 – до момента

какво

кога

Първоначално обвинен за търговия с влияние за това, че:

В периода от 25.09.2024 г. до 02.10.2024 г., в гр. София, поискал и приел дар, който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица от Министерството на отбраната във връзка със службата им, като на 25.09.2024 г. в гр. София, в района на сградата на 91-ва Немска езикова гимназия „Проф. Константин Гълъбов“, поискал от Мирослав Тодоров дар – паричната сума от 200 000 лв., който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица от МО във връзка със службата им, а на 02.10.2024 г. около 19:10 ч. в гр. София, бул. „Ген. Тотлебен“ № 36, на паркинга пред магазин „Кауфланд“, приел от Мирослав Тодоров дар – паричната сума от 100 000 лв., който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица в МО във връзка със службата им – престъпление по чл. 304б, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 НК;

Впоследствие деянието е преквалифицирано от търговия с влияние в измама и имунитетът му на народен представител е поискан, за да бъде обвинен за това, че:

През септември и октомври 2024 г. възбудил и поддържал у Мирослав Тодоров заблуждение, че ако му даде 400 000 лева, ще упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица от Министерство на отбраната във връзка със службата им по възлагане на обществени поръчки, с което направил опит да причини на Тодоров имотна вреда в големи размери, като опитът останал недовършен по независещи от него причини – престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК;

Имунитетът му на народен представител е поискан и за да бъде обвинен за друго престъпление, квалифицирано като търговия с влияние за това, че:

През 2019 г. поискал 20 000 лева, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице от Министерство на здравеопазването за издаване на разрешение за предоставяне на пазара на група биоциди – престъпление по чл. 304б, ал. 1, пр. 1 от НК.

Започнато досъдебно производство от КПК и СГП октомври 2024 г. (пр. преписка 18042/2024 г.) – обвинение от СГП октомври 2024 г. – към момента делото е спряно на досъдебна фаза заради имунитета на Ибрямов

казус 61

защо

Народният представител Ибрямов е задържан при акция на 2 октомври 2024 г., непосредствено след получаване на сума белязани пари. Извършен му е личен обиск, освидетелстване, както и претърсвания на обитавани от него помещения, в това число и семейното жилище. Прокуратурата се позовава на хипотезата на т.нар. „заварено престъпление“, при която задържането по изключение може да се осъществи и без преодоляване на депутатския имунитет с акт на парламента или неговия председател. Иmunитетът срещу наказателно преследване включва два елемента: забрана за задържане и забрана за извършване на наказателно-процесуални действия, насочени към ангажиране на наказателна отговорност на защитеното лице.

На 3 октомври 2024 г. председателят на Народното събрание Рая Назарян се произнася по искането на и.ф. главния прокурор Борислав Сарафов за снемане на имунитета на Ибрямов и разрешава възбуждането на наказателно преследване и привличането му в качеството на обвиняем, но не се произнася относно преодоляване на имунитета в частта му за забрана за задържане. Председателят на парламента решава по изключение вместо пленарния състав на НС, защото депутатите към момента са във ваканция заради предстоящите парламентарни избори. В събота, 5 октомври 2024 г., съдия от СГС взема мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо Ибрямов, която впоследствие е потвърдена и от състав на АС София.

Началото на наказателното производство е белязано от меко казано противоречиви действия на държавните органи поне по три направления:

1/ За първоначалното задържане на Ибрямов може да се твърди, че е незаконно, защото е без разрешение от НС/неговия председател, а не е изпълнена хипотезата на „заварено престъпление“, когато такова разрешение не би се изисквало. „Заварено престъпление“ предполага ситуация на известна инцидентност и не може да е налице, когато разследващите предварително очакват да се извърши твърдяното от тях престъпление, документират самото му извършване (получаване на сума пари, твърдяна да е подкуп) и изчакват самото му извършване, за да задържат на място очаквания конкретен извършител. В случая Ибрямов е контролиран дни преди датата, на която е задържан, включително и чрез използване на СРС. Експлоатирането на СРС спрямо лице с имунитет

е още един спорен момент по казуса. И накрая, самото престъпление, в което е обвинен, е с начало още на 25.09.2024 г., когато, според конструкцията на приетото тогава обвинение, децят първо е поискал наследващата му се сума пари. Т.е. ако има момент на „завареност“, той е настъпил още тогава.

2/ За продълженото задържане на Ибрямов може да се твърди, че е незаконно, защото за него също няма разрешение от председателя на НС. Такова би се изисквало дори и при хипотезата на „заварено престъпление“, която се твърди от прокуратурата. Председателят на парламента Назарян обаче не се е произнесла относно продължаването на задържането. Вземането на мярка от съда не може да замести волята на парламента/председателя на НС в този случай, защото имунитетът, включващ и забраната за задържане, се сваля не от съда, а от парламента/неговия председател.¹¹³

3/ Наказателното преследване срещу Ибрямов – извършването на процесуални, вкл. и процесуално-следствени действия, насочени конкретно срещу него с цел последващо ангажиране на наказателната му отговорност (поне: обиск, освидетелстване, претърсвания на обитавани от него адреси) също може да се твърди, че е незаконно за поне един ден – от 2 до 3 октомври, едва когато е дадено разрешението от председателя на парламента. Ако такава хипотеза бъде правно защитена в хода на делото по същество, събраните чрез тези първоначални действия доказателства ще трябва да се изключат от доказателствения материал, което с висока степен на вероятност би предопределило крайния изход на производството.

Неясно остава и защо искането за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ е внесено от СГП едва на 5 октомври, два дни след даденото разрешение за наказателно преследване от председателя на НС и в края на максимално допустимия срок на предварително задържане без съдебна санкция. Принципът е, че задържаният следва да бъде представен пред съда възможно най-рано, а и в случая се касае за народен представител по казус от подчертано висок обществен интерес, съпроводен с множество спорни моменти. Искането на СГП обаче изчаква почивния съботен ден, когато възможният избор на съдии, които да се произнесат по искането, е допълнително ограничен.

113. Обратното е прието от състава на АС София, който потвърждава мярката за неотклонение.

казус 61

Протоколът от разпита на основния свидетел Тодоров също „изтича“ в медиите в края на октомври, както в други подобни производства.¹¹⁴ Свидетелят се оказва разследван за ДДС измами на милионна стойност, наскоро освободен от ареста.

В публичното пространство протича и друг сюжет покрай разследването, който обаче се оказва единствено за медийна консумация без никакви процесуални последици (също обичайно за подобни производства) – че Ахмед Доган обсъждал с Ибрямов убийството на Делян Пеевски, според споделено от Ибрямов със свидетеля.

Ибрямов престоява в ареста малко повече от месец и е освободен, след като е избран за народен представител и в следващия парламент, което означава, че имунитетът му повторно трябва да бъде свален.

До момента обаче това така и не се е случило. След влизане на партията на Ибрямов ДПС – Алианс за права и свободи в управленската коалиция, която избира и подкрепя правителството „Желязков“, парламентът отказва през януари 2025 г. да разреши наказателно преследване срещу Ибрямов по новото искане на и.ф. главния прокурор от ноември 2024 г. На много ранен етап от производството толкова активно разследваното престъпление „търговия с влияние“ от вида на подкуп е преквалифицирано в предполагащото съвсем различна правна оценка, в това число и от гледна точка длъжностното качество на разследвания, престъпление „измама“. Тази промяна означава, че самата прокуратура е приела, че по делото няма доказателства Ибрямов реално да е могъл да окаже влияние върху длъжностни лица от Министерството на отбраната, поради което следва да бъде обвинен не за престъпление от вида на подкуп, а за това, че е заблудил свидетеля Тодоров, че е имал такова влияние.

Така и в никакъв момент не става ясна позицията на целия състав на НС по първоначалното преодоляване на имунитета на Ибрямов с еднолично решение на неговия председател, особено като това се съпостави с последващия отказ на пленума. Въпросът кое от двете (или и двете) парламентарни решения се оказват мотивирани от моментна политическа конюнктура, остава без отговор.

Самото наказателно преследване срещу Джейхан Ибрямов също може да се обвърже със знаково събитие в политическия живот на страната – разрива в партия ДПС между Ахмед Доган и Делян Пеевски, който става видим в началото на юли 2024 г. Във времето след това започва поредица от наказателни преследвания срещу знакови лидери от фракцията на ДПС, подкрепяща Доган в конфликта му с Пеевски, както и срещу свързани с Доган други известни лица.¹¹⁵ Част от тази поредица е и наказателното производство срещу Ибрямов.

На 04.02.2025 г. на сайта на Прокуратурата на Република България е публикувана информация, че е внесено ново искане за сваляне на имунитета на Дж. Ибрямов като народен представител. Имунитетът му не е свален и делото срещу него остава спряно на досъдебното производство.

заклучение

Производството не е приключило.

Както и когато да приключи обаче, случилите се и досега събития по него са много показателни за крайно притеснителното състояние на върховенството на правото в България. Касае се за постановено от съд на две инстанции задържане под стража на действащ народен представител при редица сериозни съмнения за брутални нарушения на Конституцията и наказателно-процесуалните правила. Същевременно казусът получава почти незабележим политически и експертен отзвук.

114. Това е шаблон, който се следва неизменно по всички анализирани случаи от 2024 г., касаещи пряко (или свързани с) политически лица от ПП-ДБ – Кирил Петков, Божидар Божанов, Бойко Рашков, Асен Василев, както и по случая на Джейхан Ибрямов от ДПС – Алианс за права и свободи – вж. казуси 58–61, 63–64.

115. Вж. казуси 61, 62, 65 (Приложение 1), както и 29, 30 (Приложение 2).

казус 62

МАРИО РАНГЕЛОВ

народен представител, 2021 – до момента

КАКВО

Имунитетът му на народен представител е поискан, за да бъде обвинен за това, че:¹¹⁶

- образувал и ръководил група с цел извършване на престъпления против политическите права на гражданите – престъпление по чл. 169г, ал. 1, пр. 1 и 2 от НК;
- предоставил имотна облага и организиран даването на сума от 15 000 лв. с цел склоняване на гласоподаватели да упражнят изборното си право в полза на определена коалиция при изборите за народни представители на 27.10.2024 г. – престъпление по чл. 167, ал. 4, вр. ал. 3, вр. с ал. 2 от НК и чл. 167, ал. 3, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

КОГА

Започнато досъдебно производство от СГП октомври 2024 г. – към момента делото се намира на досъдебна фаза

ЗАЩО

При отчета на ръководството на МВР за противодействие на престъпленията, свързани с изборите за парламент през октомври 2024 г., се разбира, че въпреки многото медийни публикации за масово купуване на гласове, служителите на министерството са събрали доказателства за търговия с гласове срещу един-единствен политик – Марио Рангелов. Той е народен представител от фракцията в ДПС на Ахмед Доган и се превръща в поредното знаково лице от нея, което се оказва обект на разследване от правоохранителните органи след разрива между Пеевски и Доган.¹¹⁷

Исканията на и.ф. главния прокурор Сарафов за снемане на имунитета на Рангелов от декември 2024 г. и февруари 2025 г. обаче досега не са уважени от парламента също като тези, касаещи съпартиеща му Джейхан Ибрямов след влизането на ДПС – Алианс за права и свободи в управленската коалиция.¹¹⁸

До сваляне на имунитета на Рангелов наказателно преследване срещу него не може да бъде осъществено.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Производството не е приключило.

116. През април 2025 г. и.ф. главният прокурор внесе искане за снемане на имунитета на Рангелов и за друго престъпление – търговия с влияние, разследването за което е започнало през 2025 г. Неговото развитие ще бъде проследено в следващия мониторингов доклад на АКФ.

117. Вж. казуси 61, 62, 65 (Приложение 1), както и 29,30 (Приложение 2).

118. Вж. казус 61 (Приложение 1)

казус 63 и 64

ПЕТЯ БАНКОВА

директор на Агенция „Митници“, 2024

И ЖИВКО КОЦЕВ

гл. секретар на МВР, 2023 – 2024

КАКВО

Банкова е обвинена за:

- участие като длъжностно лице в съществувала от юни 2022 г. до 03.04.2024 г. организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел да върши контрабанда, изпиране на пари и корупционни престъпления;
- принуда във връзка с назначения в Агенция „Митници“ – командировала 18 служители на различни позиции, някои от които били повишавани, а впоследствие ги принуждавала да приемат тези постове;
- съучастие като помагач в контрабанда.

Коцев е обвинен за:

- участие в престъпната група за контрабанда, пране на пари и подкупи.

КОГА

Започнато досъдебно производство от КПК и СГП април 2024 г. – Банкова с обвинение от СГП април 2024 г. (ОПГ и принуда) и ноември 2024 г. (съучастие в контрабанда)/Коцев с обвинение от СГП април 2024 г. – към момента делото се намира на досъдебна фаза

ЗАЩО

На 3 април 2024 г., един месец след оставката на правителството „Денков“ и десетина дни след провала на преговорите между ГЕРБ и ПП-ДП за подкрепа на ново правителство, в медиите се появява информация за провеждана акция на ДАНС и КПК в Агенция „Митници“, свързана с контрабанда, длъжностни престъпления, пране на пари и подкупи. Първоначалните сведения са за разследване на контрабанден канал на бившия митничар Николай Николов – Паскал и че при операцията е задържана директорът на агенцията Петя Банкова, назначение на министъра на финансите в правителството в оставка и знакова фигура на партия ПП Асен Василев. Първоначално Банкова отрича да е задържана, а акцията обяснява с евентуален политически мотив и конфликт с председателя на ДАНС, чийто служител е била.

На 4 април обаче Банкова е обвинена и задържана с прокурорско постановление за срок до 72 часа,

заедно с баща и син – Марин и Стефан Димитрови от Хасково, които също се сочат за съпричастни към контрабандния канал, а Николов – Паскал е в неизвестност. В хода на производството според разследващите са извършени 30 претърсвания в частни домове, служебни помещения и автомобили. Иззети са мобилни телефони, документи, бележки, тефтери със записки, компютри, голяма сума пари в различна валута, 1501 мастербокса (15 010 000 къса) цигари и др. И тримата са оставени в ареста от съда с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Банкова е освободена едва през октомври, след като здравословното ѝ състояние се влошава сериозно, а и дава подробни обяснения като обвиняем.

След акцията министърът на финансите в оставка Асен Василев коментира, че ако няма сериозни доказателства, това е акция по сплашване на Петя Банкова. По искане на народни представители от ИТН парламентът скоростно решава да сформира

казус 63 и 64

временна комисия за изясняване на корупционните практики в Агенция „Митници“ и евентуалната роля на Асен Василев в тях.

На 4 април Живко Коцев подава оставката си като главен секретар на МВР, като заявява, че ще продължи реализацията си в друга сфера на обществения живот.

На следващия ден Коцев обаче оттегля оставката си, като обявява, че е бил подложен на натиск да я подаде. Той прави това на съвместен брифинг с премиера в оставка Николай Денков. От своя страна Денков посочва, че натискът бил прилаган както от вътрешния министър в неговото правителство Калин Стоянов, така и от „много високопоставени лица от прокуратурата“. Запазването на Стоянов като МВР министър е сочено като една от причините за провала на преговорите между ГЕРБ и ПП-ДБ за ново правителство, което да наследява кабинета „Денков“. Номиниран за поста от ПП-ДБ, по време на управлението на правителството оставката на Стоянов е искана неколkokратно от политици от тази формация, но това не среща подкрепата на ГЕРБ. По-късно той се присъединява към политическия проект на Делян Пеевски ДПС – Ново начало и към момента е народен представител от тази формация.

Скоро след въпросната пресконференция се разбира, че на 3 април сутринта, когато се провежда операцията на ДАНС и КПК, Коцев се среща в кабинета на и.ф. главния прокурор Сарафов със самия него, градския прокурор Илиана Кирилова и ръководителя на КПК Антон Славчев. Става известно, че Коцев е имал някаква близост с разследваните предполагаеми контрабандисти.

Медийна публикация в „24 часа“¹¹⁹ представя „неофициалната версия на прокуратурата“ за тази среща. Според нея, след като Коцев разбрал за акцията в Агенция „Митници“, отишъл при Сарафов „със сълзи на очи“ да се моли да бъде изслушан и да съдейства на разследването. Искал да стане анонимен свидетел и търсил гаранции за защитата си. Това сторил, защото със Сарафов били приятели. Т.е. не е бил заплашван да подава оставка, както твърди премиерът Денков, а дошъл сам да се моли.

По-късно това е потвърдено от Кирилова, според която в срещата на Коцев с нея, главния прокурор и шефа на КПК на същия този 3 април сутринта нямало нищо нередно. Коцев се обадил на Сарафов да я иска и изявил

желание да съдейства на разследването, после отишъл да дава показания с адвоката си. Няма как да има нещо нередно в срещата, понеже производството било още в началото си и нямало как Сарафов или тя самата да влияят на наблюдаващите прокурори, които даже не били още определени.

На 16 април на публично изслушване в набързо формираната парламентарна комисия председателят на ДАНС Пламен Тончев, без да се притеснява, че ще разкрие следствена тайна (което обикновено се изтъква като непреодолима пречка от всякакви държавни органи за даване на информация, свързана с каквато и да е прокурорска дейност), предоставя с подробности данни от оперативната разработка на агенцията, послужила за започване на наказателното производство от КПК. Включително споменава имена на висши служители на МВР с установена според ДАНС съпричастност към контрабандния канал (сред които Живко Коцев като тогавашен директор на ОДМВР София). Включително споменава име на политик, който „се познавал“ с предполагаемите контрабандисти (знаковото лице на ПП Бойко Рашков), без да става ясно обаче има ли той според ДАНС установена съпричастност към дейността. Без да споменава конкретни имена на магистрати, но изказвайки твърдението, че предполагаемите контрабандисти имали влияние в съдебната система.

Според изявлението на председателя на ДАНС пред парламентарната комисия, Банкова, нейният заместник и Коцев вече били получавали „дарове“ от един от контрабандистите на паркинга на парламента за извършените или пропуснатите от тях действия по служба. ДАНС разполагала с информация за предстояща нова такава среща на 3 април, когато се очаквало тримата да получат материални облаги с цел „обезпечаване на изградения контрабанден канал“. Заради това от ДАНС уведомили КПК да започнат наказателното производство в условията на неотложност.

И до ден-дневен остава напълно неясно защо, след като в този ден се е очаквала среща за предаване на подкупи на Банкова и Коцев, не се е изчакало, за да се пристъпи към документирането ѝ¹²⁰, а се е започнало с други следствени действия като претърсвания на множество адреси, които са осветили разработването на групата.

119. https://www.24chasa.bg/bulgaria/article/17592989?fbclid=IwY2xjawJo48ZleHRuA2FlbQIxMAABH3jNVqtkpIMVlgZiCoH43egyNptRNr2zhXmx3UDgejWkIqdtue2k8XTv6_aem_hhIMCmrTf7i4Wmpfw19aw

120. Например както е подложено по случая с Джейхан Ибрямов, който освен това е и лице с имунитет – вж. казус 61 (Приложение 1).

казус 63 и 64

В този същия ден, когато следствените действия вече са били насочени към имоти на предполагаемите контрабандисти и Живко Коцев е научил за тях, според градския прокурор Кирилова той се обадил на главния прокурор Сарафов по приложението „Сигнал“ да търси среща с него. И именно на тази среща му било казано, че положението му е сериозно, а той „със сълзи на очи“ молил да стане свидетел.

И в действителност, от лице, което според ДАНС се чакало да получи подкуп в същия ден, тогава той става свидетел, че и с тайна самоличност. Впоследствие обаче, на 17 април, му е предявено обвинение, което пък автоматично заличава като доказателства сведенията в показанията му, дадени като свидетел.

За много детайли около събитията се разбира от передното „изтичане“ на материали от разследването по многократно повтарящия се шаблон по анализирани наказателни производства.¹²¹ В този случай течът е голям и на много порции, като медиите се сдобиват с редица доказателства от разследването: протоколи от разпити на Коцев като анонимен свидетел, а впоследствие и на Петя Банкова като обвиняем, снимки (вероятно от телефоните на замесените), показващи Коцев със скъпи подаръци и в компанията на предполагаемите контрабандисти, както и техни снимки с Бойко Рашков, снимки с други публични личности като бившия министър на туризма и народен представител Николина Ангелкова и пр. Много популярен става пудел, който често присъства на снимките.

Чрез много от тези изтекли доказателствени материали, особено обясненията на Банкова, се гради медийна и

политическа версия за съпричастност на политическите лица от ПП Асен Василев и Бойко Рашков към разследваните. В обясненията на Банкова се говори за противозаконно събиране на суми за Асен Василев, както и че един от предполагаемите контрабандисти давал стотици хиляди евро на Бойко Рашков.

Остава неясно дали такава версия въобще се разследва по наказателното производство и евентуално какви доказателства, освен обясненията на Банкова¹²², я подкрепят. Тъй като никой от споменатите не е обвинен, явно достатъчно доказателства за престъпление не са събрани, според самите разследващи, поне досега.

Последната шумно тиражирана информация около разследването е арестът през декември 2024 г. на шофьора на Асен Василев Лъчезар Ставрев за участие в схемата. Той престоява два месеца с мярка за неотклонение задържане под стража и е освободен от СГП.

Към момента всички обвиняеми по делото са на свобода. Соченият за основен контрабандист Николов – Паскал е екстрадиран в България и освободен от съда с „парична гаранция“ в размер на 50 000 лв.

През март 2026 г. СГС е одобрил споразумение между Паскал и СГП, с което Паскал се е признал за виновен в участие в ОПГ и контрабанда и му е наложено условно наказание – две години и осем месеца лишаване от свобода с четиригодишен изпитателен срок и глоба 250 000 лв. Когато обвиняем сключва споразумение с прокуратурата на досъдебното производство не се изисква съгласие от другите обвиняеми. След сключването на споразумението Паскал вече не е обвиняем, а е свидетел по делото и може да бъде разпитван и дава показания по делото.

121. Това е шаблон, който се следва неизменно по всички анализирани случаи от 2024 г., касаещи пряко (или свързани с) политически лица от ПП-ДБ – Кирил Петков, Божидар Божанов, Бойко Рашков, Асен Василев, както и по случая на Джейхан Ибраимов от ДПС – Алианс за права и свободи – вж. казуси 58–61, 63–64.

122. От наказателнопроцесуална гледна точка обясненията на обвиняем, в които излага информация за престъпления от други лица, т. нар. „оговор“, винаги се оценяват с голяма доза критичност заради заинтересоваността на даващия ги и сами по себе си не могат да послужат за изграждане на обвинителна теза спрямо засегнатите.

казус 63 и 64

заклучение

Производството не е приключило.

Както и когато да приключи обаче, случилите се и досега събития по него са много показателни за крайно притеснителното състояние на върховенството на правото в България. Казусът е демонстрация на реалните цели на използване на знаковите наказателни производства за корупция по високите етажи на властта, които публично известните факти демаскират като нямащи нищо общо със закона и справедливостта.

Главният секретар на МВР Коцев, който според оперативни данни на ДАНС се е очаквало да получи подкуп и именно това е била причината ДАНС да сигнализира КПК да започнат наказателно производство в условията на неотложност по оперативна разработка на две години, си урежда среща заради професионална близост с ръководителите на институциите, натоварени с конкретното наказателно производство – прокуратурата и КПК. Никой от тези ръководители обаче не може да има никакво отношение към решенията на водещите конкретното разследване прокурори и инспектори от КПК и не може да се намесва по никакъв начин по него. След тази среща главният секретар подава оставка, отива да става свидетел и да разказва за дейността на предполагаема престъпна група, към която според първоначално наличните данни сам е съпричастен. Информацията на ДАНС, че щял да получава подкуп, остава да се разказва само като пикантна подробност пред парламентарни комисии, но без никакво наказателнопроцесуално приложение. Впоследствие, след като публично започва да се говори за „натиск“ спрямо Коцев по време на въпросната среща и той оттегля оставката си, процесуалното му качество набързо се променя от свидетел в обвиняем.

Подобни процесуални пируети трудно могат да бъдат разумно обяснени от законова гледна точка. Ако за най-висшия професионален ръководител в системата на МВР действително е имало достоверна информация, че се очаква да получи подкуп като част от организирана престъпна група за контрабанда, каква ли би била процесуалната логика, по която точно този висш служител няма да бъде „реализиран“, а ще му се търси друго процесуално качество, за да дава сведения за групата? „По-голяма риба“ от него трудно може да бъде намерена в тази конфигурация на престъпната група предвид професионалното му качество. Ако пък такава достоверна информация не е имало, тогава подобни твърдения на ръководителя на Агенцията за национална сигурност пред парламентарна

комисия биха били много повече от абсолютно недопустими и скандални.

Не просто обикновеният теч, ами истинското шуртене на материали от разследването, съпроводено с почти никаква официална информация, прекалено нагледно показват по това дело един отдавна известен шаблон на поведение на правоохранителните органи. При него наказателните производства нямат целта да достигнат до успешен процесуален край под формата на осъдителни присъди, а преследват краткосрочни конюнктурни цели за публично заклеяване на политически опоненти на упражняващите реалната власт в институциите. Така, от една страна, опонентите търпят негативи за обществения си образ или биват държани в зависимост чрез очакване на обвинение на база на изтеклите доказателства, а от друга – ставащото с тях служи като предупреждение за всички останали. Толкова обилно публично представяне на доказателства няма как да обслужва легитимни процесуални цели.

В този и подобните му случаи не става дума за автентичен „лийк“ от несъгласни с политиката или действията на съответната институция вътрешни хора, които на цената на личен риск предоставят вътрешна информация на външни субекти, за да се демонстрират публично недъзите в работата на самата институция, които тя укрива от обществото. Напротив, разпространяването се прави на институционално ниво, за да се уязвят публично хора, които би трябвало да бъдат разследвани, а не обществено дискредитирани през събирани уж за нуждите на разследването доказателства. И то събирани чрез способности, с които само репресивните органи на държавата разполагат.

По конкретния казус е налице косвено потвърждение на институционалността на „лийка“. След изтичането на протоколи от разпитите на анонимен свидетел, за който неофициално се твърди, че е именно Коцев, започват съмнения в обществото дали е той, защото в един от разпитите анонимният свидетел говори, че познавал Живко Коцев, главния секретар на МВР. Постава се въпросът как може да е той и да говори за себе си в трето лице. Тогава обаче излиза градският прокурор Кирилова и потвърждава в телевизионно интервю, че това е именно Коцев.

Така че, ако прокуратурата няма нищо общо с „лийка“, остава напълно неясно защо изрично би се ангажирала да разсее всякакви съмнения в истинността му, стигайки дори дотам да огласява публично самоличността на таен свидетел.

казус 65

СТОЯН МАВРОДИЕВ

главен изп. директор на държавната Българска банка за развитие (ББР),
2017 – 2020

какво

кога

Обвинен като извършител на длъжностно присвояване в особено големи размери във връзка с отпуснат от ББР през 2019 г. кредит от близо 150 млн. лв. на дружеството „Роудуей кънстракшън“ (като подбудител е обвинен бизнесменът Румен Гайтански – Вълка, чието дружество получава кредита).

След първоначални откази от образуване на разследване, започнато досъдебно производство от СГП октомври 2022 г. – прекратено от СГП поради липса на доказателства май 2023 г. (пр. преписка 13465/2022 г.) – прекратяването е потвърдено от САП – прекратяването е отменено от ВКП и делото се връща на СГП януари 2024 г. – обвинение от СГП август 2024 г. – към момента делото се намира на досъдебна фаза

защо

Стоян Мавродиев е бивш депутат от ГЕРБ, бивш председател на КФН и бивш главен изпълнителен директор на ББР. Уволнен е от ББР през 2020 г. след публично разпореждане от тогавашния премиер Бойко Борисов. Повод за свалянето на политическото доверие от него става кредит от 75 млн. лв., одобрен от ББР за дружество със скромни приходи, притежавано от известна колекторска фирма. През 2021 г. Кирил Петков като служебен министър на икономиката обявява, че 8 дружества са получили близо 1 млрд. лв. от ББР като едри кредити, а над 500 млн. лв. са дадени на дружества, свързани с Делян Пеевски. Най-едри кредити (в размер на повече от 140 млн. лв. всеки) са три – на „Роудуей кънстракшън“ АД, на „Слънчев ден“ АД и на „Благоевград – БТ“ АД. Всъщност Петков официализира информация от журналистически публикации от

години назад за проблемните кредити на държавната банка, по които няма институционална реакция от правоохранителните органи.^{123,124}

Назначеното през 2021 г. ново ръководство на ББР твърди, че още тогава сигнализира официално прокуратурата за необслужваните кредити на банката. В официално нейно съобщение от 2022 г. се заявява, че „въпреки огромните загуби, произтекли за ББР по някои от тези кредити поради допълнително начислените провизии на сума над 190 млн. лева, преписката е прекратена от прокуратурата през април 2022 г.“. Наказателно производство все пак е образувано от СГП през октомври 2022 г.

Сериозното процесуално развитие по казуса с „Роудуей кънстракшън“ обаче се случва едва на 14 август 2024 г., когато екипи на КПК и полицията влизат на претърсвания в имоти на Румен Гайтански и

123. Например още през 2017 г. АКФ сезира прокуратурата за това, че ББР раздава кредити в грубо нарушение на собствения си устав. Тогава банката отпуска 31,8 млн. евро на дружества на политика и бизнесмен Георги Гергов въпреки забраната за кредитиране на политически партии и свързани с тях лица. Към този момент Гергов е най-големият кредитополучател на държавната банка. През 2018 г. прокуратурата постановява по сигнала, че „отпуснатите от ББР кредити са законни, а БСП и Гергов не са свързани лица“. В края на 2017 г. БНБ пък уверява, че „отпуснатият кредит не застрашава сигурността на банката“. Сигналят на АКФ: <https://acf.bg/bg/kak-bbr-grubo-nagushava-ustava-si-i-pravi/>

124. През 2020 г. в статия за „Свободна Европа“ журналистът от екипа на АКФ Николай Стайков пише: „Най-големият клиент на държавната банка например се оказва строителна компания, регистрирана в момчилградското село Груево буквално месеци преди финансирането ѝ през 2019 година от ББР с близо 150 милиона лева заем. Целта на заема е купуване на друга строителна фирма, като и при двете има видими фирмени връзки с известен бизнесмен извън кръга на малкия и средния бизнес – Румен Гайтански. Последният е известен освен с концесията за чистотата в София и със съдружието си с Ахмед Доган, почетният председател на ДПС. И с прякора си – Вълка.“ – <https://www.svobodnaevropa.bg/a/30545507.html>

казус 65

заклучение

Производството не е приключило.

Стоян Мавродиев. Тези процесуални действия са част от поредица акции на правоохранителните органи от 2024 г. срещу знакови фигури, сочени за близки до Ахмед Доган, какъвто се явява и Гайтански. Акцииите започват непосредствено след като Доган и Делян Пеевски влизат в открит конфликт и оглавяват различни фракции в ДПС.¹²⁵

СГП, която доскоро не е съзирала доказателства за престъпление, вече оценява почти напълно загубения кредит за „Роудуей кънстракшън“ от близо 150 млн. лв. като длъжностно присвояване. Скоростно след акцията обвинения за присвояване получават Мавродиев и Гайтански, съответно като извършител и подбудител. От наказателноправна страна тази квалификация означава, че според СГП никога не е съществувало никакво намерение за връщане на кредита. Отпускането му се явява само формален акт, който просто трябва да изглежда редовен от външна страна, но всъщност маскира реалното действие – присвояването на средствата от разпоредилия се с тях Мавродиев в частния интерес на Гайтански.

Гайтански е задържан и престоява в ареста до октомври 2024 г., когато е освободен срещу парична гаранция. Мавродиев е обявен за издирване, включително и международно, защото местонахождението му остава неизвестно.

125. Вж. казуси 61, 62, 65 (Приложение 1), както и 29,30 (Приложение 2).

казус 66

ВЛАДИМИР МАЛИНОВ

изп. директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД, 2018 – 2024

какво

Обвинен от ЕП в неизвестно престъпление, свързано с проекта за разширяване на газохранилището „Чирен“

кога

Започнато разследване от ЕП неизвестно кога, но най-късно август 2024 г. – обвинение от ЕП март 2025 г.

защо

На 13 август 2024 г. ЕП влиза на претърсвания в офиси на „Булгартрансгаз“. Първоначално вървят спекулации каква дейност на дружеството се разследва от българския офис на ръководената от Лаура Кьовешки институция. На следващия ден тогавашният министър на енергетиката Владимир Малинов съобщава, че акцията е проведена заради проект за разширяване на газохранилището „Чирен“.

През 2022 г. „Булгартрансгаз“ сключва договор за изграждане на въпросното разширяване. Европейската изпълнителна агенция по климат, инфраструктура и околна среда (CINEA) предоставя на българското държавно предприятие безвъзмездно финансиране от 78 млн. евро. Европейското финансиране съответно обуславя компетентността на ЕП да разследва случая.

Проблемите около проекта са разказани подробно в разследването на АКФ „Чирен: поръчки с удобен наклон“, публикувано през ноември 2024 г.¹²⁶ Според договора за разширяването, към ноември България вече е трябвало да разполага със завършени 13 нови сондажа в Чиренското газохранилище. Вместо това „Булгартрансгаз“ прекратява проекта, като дори доброволно се отказва да

търси изпълнение по договора, неустойки, вреди и пропуснати ползи от провалянето му. Провалът на този стратегически енергиен проект означава загуба на 78-те милиона евро европейско финансиране и невъзможност да се осигурят постоянни и рентабилни енергийни доставки. В началото на октомври 2024 г. „Главболгарстрой“ АД, компанията, спечелила поръчката за строителството, обявява, че се отказва от изпълнението на сондажната част от проекта, за което по договор дължи сериозни неустойки. През ноември става ясно, че без никакво логично обяснение възложителят „Булгартрансгаз“ се съгласява с краха на проекта и дори се отказва да търси неустойките по договора в размер на до 26 милиона лева.

Какъв е точно предметът на разследване на ЕП остава неизвестно, тъй като в никакъв момент от институцията не информират обществеността какви действия извършват. Никаква информация не беше споделена и на изричното ни запитване при подготовката на настоящото изследване.

На 28 февруари 2025 г. „Капитал“ публикува интервю с българския европейски прокурор Теодора Георгиева,¹²⁷ в което тя говори за дела с намесени

126. Вж. всички подробности по казуса – <https://acf.bg/bg/razsledvane-na-akf-darzhavata-se-e-otka/>

127. „Европрокурорът Теодора Георгиева: Обществените поръчки са отработена схема за източване на средства“ – https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/pravo/2025/02/28/4748542_teodora_georgieva_obshtestvenite_poruchki_sa/

казус 66

влиятелни личности, по които се усещала институционална съпротива у нас. Коментира разследването за разширяването на газохранилището в Чирен, строежа на тунела „Железница“, както и нежеланието на полицията да помага за разследването на корупционни дела.

На 10 март от анонимен електронен адрес до медиите е разпространено писмо и видео с времетраене от около минута и половина от лице, представящо се за бившия следовател и герой от разследването на АКФ „Осемте джуджета“ Петьо Петров – Еврото, осветен през 2020 г. като лидер на криминална мрежа за паралелно правосъдие.¹²⁸ Писмото споменава сигнал, изпратен от представящото се за Петров лице до институциите, касаещ „незаконни деяния от български магистрати“ (в това число твърдения за корупция), сред които и българския европейски прокурор Теодора Георгиева. За видеоклипа лицето, представящо се за Петьо Петров, твърди, че е направен в ресторанта „Осемте джуджета“ и показва негов разговор с Теодора Георгиева. В разговора се коментира назначаването на Георгиева за европейски прокурор от България през 2020 г., за което Петьо Еврото се чува да казва на записа: *„Нищо, така или иначе броеме го за важен пост. Решили сме го. Ставаш и това е, пък каквото стане.“*

На 24 март е изпратено ново видео с по-дълга продължителност явно от същата среща, което разкрива повече детайли от разговора на същата тема.

До момента Георгиева не е отрекла истинността на публикациите.

На същата дата става ясно, че Владимир Малинов е бил призован в българския офис на ЕП, за да му бъде предявено обвинение, но не се явил, защото бил в болница.

На 26 март ЕП излиза с безпрецедентно прессъобщение, с което информира, че европейският главен прокурор е уведомил Европейския парламент, Съвета на ЕС и Европейската комисия, че колегията на Европейската прокуратура започва административно разследване на евентуални нарушения от страна на българския европейски прокурор в рамките на текущо разследване на ЕП. На следващия ден ЕП съобщава, че докато проверката тече, отстранява временно българския европейски прокурор Георгиева.

Самата Георгиева не говори публично, но дава няколко изявления за медии, от които се разбира, че си е направила отвод от разследването за „Чирен“, защото се чувствала застрашена от Делян Пеевски. Той бил сочен от отстранените подизпълнители по проекта като човек, упражнявал натиск върху тях.¹²⁹ Георгиева споделя пред медии получаването на заплахи и предупреждения, че ако повдигне обвинение на Малинов, ще бъдат пуснати записи и компромати.¹³⁰

От всичко това се разбира, че „текущото разследване“, по което ЕП проверява действията на Георгиева, явно е именно казусът „Чирен“. Дали причината е направеният от нея отвод заради заплахи с пускане на записи (които заплахи са се и реализирали), което би поставило под сериозен въпрос независимостта ѝ, след като процесуалното ѝ поведение се съобразява с подобна заплаха, или нещо друго, остава неизвестно.

Към момента няма повече информация нито за разследването на проекта „Чирен“, включително и дали сред разследваните е Делян Пеевски, нито за административната проверка на българския европейски прокурор.

128. Вж. „Цялата история на „Осемте джуджета“ – всичко, което не можахме да разкажем във филмите“ <https://acf.bg/bg/tsyalata-istoriya-na-osemite-dzhudzhetata-vs/> и „Разказът на Явор Златанов пред АКФ потвърди историята на „Осемте джуджета““ https://acf.bg/bg/razkazat-na-yavor-zlatanov-pred-akf-pot/?fbclid=IwAR2qfv9HD7dlfosT8jHe5hAFQyALQ1OX84nts0IODGXWUFPlkxAzmw1B_kj8

129. Името на Пеевски се появява и в разследването на АКФ месеци по-рано. В многобройни писма засегнатият предишен подизпълнител РМ Lucas предупреждава изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ Владимир Малинов за техническата сложност на проекта и за сериозните рискове от замяната с неопитен подизпълнител, включително за риск от експлозия и затваряне на въздушното пространство над България и Румъния. Кореспонденцията алармира и за тежък политически натиск върху проекта, включително с данни за участие на санкционирания за корупция от САЩ и Великобритания Делян Пеевски.

130. По принцип според Регламента за ЕП конкретните разследвания се ръководят от европейските делегирани прокурори във всяка държава-членка, а не от европейските прокурори, които имат надзорни функции, но и те могат да извършват разследвания по изключение.

заклучение

Производството не е приключило.

Както и когато да приключи обаче, случилите се и досега събития по, но най-вече около него, са много показателни за крайно притеснителното състояние на върховенството на правото в България, което рефлектира и върху ключова институция на ЕС, каквато се явява ЕП.

Макар и под формата на компромат с очевидната цел да уязви българския европейски прокурор, публикуваните и неотречени от засегнатото в тях лице записи показват изключително грозната реалност на назначенията по върховете на правосъдието в, а оказва се и дори извън, България, за които с голяма степен на вероятност може да се каже, че е съдействала престъпната организация на Петьо Еврото. Степента на вероятност е толкова голяма, защото коментираното във видеото наистина съвпада с реално случили се събития, като преподреждането на излъчените кандидатури за европейски прокурор от България вследствие на правителствено решение през 2020 г.¹³¹

След като една криминална структура има такова влияние при посочването на човека, който ще заеме такъв ключов пост, най-логичният въпрос е как впоследствие този човек се отблагодарява на съдействалите за назначаването му криминали и хората зад/над тях („Решили СМЕ го“ по думите на Еврото). И отговорът на този въпрос минава през цялостно одитиране на работата на българския офис на ЕП за времето на неговото съществуване.

Българските власти в нито един момент не успяха (или пожелаха) да проведат адекватно разследване на мрежата на Петьо Еврото заради степента на инфилтрирането ѝ в самите тях, но сега на дневен ред идва въпросът какво

могат да направят структурите на ЕС, след като, оказва се, въпросната мрежа е влияла и върху процеси на ниво институции на Съюза.

Безспорно необходимо е пълното изясняване при максимална прозрачност на:

1/ институционалните действия по и около избора на Георгиева;

2/ цялостната работа на българския офис на ЕП през годините – организация, разпределение на преписките и пр.;

3/ работата в частност по казусите от особено висок обществен интерес като „Чирен“ – колко са въобще разследваните случаи от такъв магнитуд за времето на съществуване на офиса, от кои прокурори и как са ръководени, какви действия са извършвани, как е процедирано при констатирани спънки от страна на българските власти и пр.

4/ твърденията за отправени заплахи във връзка с дейността на европейски прокурор, свързани с Делян Пеевски – фигура с голямо влияние в родния обществен, политически и икономически живот – каква конкретика има за тези заплахи, уведомени ли са местните власти в Люксембург, провежда ли се разследване.

През 2026 г. ЕП за втора поредна година не отговори на подаденото от АКФ искане за информация за развитието на делото.

131. През 2021 г. в Европейския парламент възниква скандал с избора на някои европейски прокурори. Парламентът изисква цялата документация, свързана с номинациите на кандидатите от Белгия, България и Португалия. В публикация на Юрактив по темата се казва, че „в случая с Белгия, България и Португалия обаче решенията на комисията за подбор бяха отменени с министерско решение и в крайна сметка бяха посочени кандидати, които не бяха първият избор“ – България е замесена в скандал с избора на европейски прокурори. <https://euractiv.bg/section/%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%8A%D0%B4%D0%B8%D0%B5-%D0%B8-%D0%B2%D1%8A%D1%82%D1%80%D0%B5%D1%88%D0%B5%D0%BD-%D1%80%D0%B5%D0%B4/news/%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%8F-%D0%B5%D0%B7%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D1%81%D0%B5%D0%BD%D0%B0-%D0%B2-%D1%81%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D0%BB-%D1%81-%D0%B8%D0%B7%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%B0/>

2025

Нови казуси от 2025 година

казус 67

ТЕОДОРА ГЕОРГИЕВА

европейски прокурор от България от 2020 г. досега;
временно отстранена от длъжност през март 2025 г. досега.

КАКВО

През 2025 г. е образувано досъдебно производство за това, че в периода от началото на 2020 г. до месец март 2025 г. на територията на страната и в чужбина при условията на продължавано престъпление било използвано служебно положение на длъжностно лице – съдия в Административен съд София-град и европейски прокурор в Европейската прокуратура, за да бъде набавена противозаконна облага – парични суми – престъпление по **чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1** от НК.

КОГА

На 11.03.2025 г. СГП е образувала предварителна проверка за престъпление **подкуп**¹³²;

- на 25.04.25 г. СГП е образувала досъдебно производство;
- към април 2026 г. делото се намира в досъдебната фаза.

ЗАЩО

Според прессъобщение на интернет страницата на прокуратурата¹³³ на 11.03.2025 г. СГП се е самосезирала и е възложила предварителна проверка на КПК по повод разпространен в интернет видео материал, за който се твърди, че съдържа разговор между бившия директор на Столичната следствена служба Петьо Петров (Петьо „Евро“) и действащ магистрат. Проверката била с цел да установи дали разговарящите в разпространения видео материал са същите, за които се твърди, че едното от тях дава 10 000 лв. месечно на другото.

Информация за развитието на проверката не е огласявана до март 2026 г., когато под формата на отговор на сигнал, подаден от българския европейски прокурор Т. Георгиева до МП, прокуратурата съобщи, че е образувала досъдебно производство и публикува документи.

Събитията през 2026 г., довели до оповестяване на информация за разследване, свързано с корупционно престъпление, извършено от Т. Георгиева, са следните:

На 6.03.2026 г. европрокурорът Т. Георгиева е поддал сигнал до министъра на правосъдието „за натиск, заплахи и уронване авторитета на Европейската прокуратура от висши представители на Прокуратурата на Република България и политически лидер, санкциониран за корупция от САЩ и Великобритания“. От съобщение на МП става известно, че според сигнала действия на Т. Георгиева като прокурор по делото „Чирен“ по отношение на Владимир Малинов, изпълнителен директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД (казус № 66 в Приложение 1), са провокирали публикуване на видеозапис от среща между нея и Петьо Петров „Евро“ – предполагаем лидер на криминална мрежа за престъпно влияние в правосъдието, наричана „Осемте джуджета“ (виж и казус № 66). Сигналът съдържа твърдения, че и. ф. главен прокурор Борислав Сарафов е извършил длъжностно престъпление, като при среща с официални делегати от ЕП е разпространил невярна информация, че българската прокуратура разполага с доказателства за получавани от Т. Георгиева подкупи.¹³⁴

132. <https://frognews.bg/novini/prokuratura-vazlaga-proverka-antkoruptsiionnata-komisii-misterioznii-klip-petjo-evroto.html>

133. <https://prb.bg/bg/news/aktualno/73052-pressaobshenie>

134. https://www.justice.government.bg/home/index/dc944d20-e3fb-4861-9fca-79f9e91f2adc?utm_

На 10.03.2026 г. на сайта на прокуратурата е публикувана „Институционална позиция във връзка с политически атаки срещу българската и европейската прокуратура“¹³⁵. От тази позиция за първи път се разбира, че на 25.04.2025 г. е образувано досъдебно производство за разследване на престъпление подкуп, извършено от Т. Георгиева. Към позицията на прокуратурата е приложен доклад от наблюдаващия прокурор, в който се съдържа информация за разследването, като са преразказани части от показанията на трима свидетели. Те съдържат информация за автентичност на видеозаписа от срещата на Т. Георгиева и Петьо Петров „Еврото“, за преки впечатления от подготовката на суми от по 10 000 лв. за подкупи за Т. Георгиева и за факта, че тя е била сред честите посетители на Петьо Петров „Еврото“, в ресторанта „Осемте джуджета“.

Позицията на прокуратурата съдържа обяснение защо на ЕП е дадена информация за разследването срещу Т. Георгиева. На 10.03.2025 г. ЕП е поискала информация за статуса на разследване относно предполагаема корупция, в която са замесени българският европрокурор и няколко национални прокурори. Според ЕП такова разследване би трябвало да е започнало през 2023 г. по сигнал от частно лице (Петьо Петров „Еврото“), което твърди, че е давало подкупи на Т. Георгиева. Сигналът е получен от ЕП на 24.10.2023 г. и е препратен за разследване от ПРБ. Конкретният повод за искане на информация бил медийното огласяване на видеозапис на разговор между Т. Георгиева и Петьо Петров „Еврото“. В отговор и. ф. главен прокурор дал информация, че се разследва **престъпление, извършено от лице, което е използвало служебно положение на длъжностно лице – съдия в АССГ и европейски прокурор в Европейската прокуратура, за да бъде набавена**

противозаконна облага – парични суми – престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

В деня на публикуване на позицията на прокуратурата министърът на правосъдието Андрей Янкулов е поставил публично няколко провокирани от нея въпроса. Защо, след като прокуратурата признава „обосновано предположение за корупционно престъпление“, извършено от Т. Георгиева, не ѝ е повдигнала обвинение (почти година след началото на досъдебното производство). Такова бездействие на прокуратурата, според министър Янкулов, остава изключително притеснително впечатление, че подобен тип наказателни производства се използват за други цели, като например за злепоставяне, сплашване и дискредитиране. Друг поставен от него въпрос е защо, ако в прокуратурата са счели, че доказателствата за подкуп не са убедителни (и не налагат повдигане на обвинение), са ги изпратили на ЕП. Андрей Янкулов призова прокуратурата да направи повече за разплитане на мрежите на паралелното правосъдие в България, една от които е „Осемте джуджета“.

Теодора Георгиева не изпълнява функциите си на европейски прокурор от България от м. март 2025 г., когато е временно отстранена от длъжност.¹³⁶

На 25.02.2026 г. от прессъобщение на ЕП стана ясно, че българският европрокурор Т. Георгиева е виновна в тежко нарушение и са предприети действия, които могат да доведат до освобождаването ѝ като европрокурор. До вземане на окончателно решение тя остава отстранена от длъжност.

През м. февруари 2025 г. майката на Т. Георгиева е загинала при пожар в къщата си в с. Беглиш. За причината за пожара се води разследване, за което няма данни да е приключило.

заклучение

Заклучение – производството не е приключило.

135. https://prb.bg/bg/news/77270-institutsionalna-pozitsiya-vav-vrazka-s-politicheski-ataki-sresh-tu-balgarskata-i-?utm_

136. https://clubz.bg/171642?utm_

казус 68

РОСЕН ХРИСТОВ

министър на енергетиката в служебното правителство на Гълъб Донев, 2022 – 2023 г.

КАКВО

Разследването се води за **безстопанственост**: за това, че през м. декември 2022 г. от длъжностно лице не са били положени достатъчно грижи за ръководенето, управлението и стопанисването на повереното му имущество при сключване на договор с турската компания „Боташ“ и от това са настъпили значителни щети за „Булгаргаз“ ЕАД, като престъплението е в особено големи размери и представлява особено тежък случай (**чл. 219, ал. 4 НК**).

КОГА

- На 16.08.2024 г. е образувано досъдебно производство под ръководството и надзора на СГП;
- След 09.07.2025 г. няма информация за развитието на случая.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Няма данни досъдебното производство да е приключило.

ЗАЩО

Росен Христов е бил министър на енергетиката в служебното правителство на Гълъб Донев, назначено от президента Румен Радев. Договорът между „Булгаргаз“ и турската компания „Боташ“, подписан през януари 2023 г., е спорен заради твърдени финансови загуби за България. Договорът е за достъп до терминалите за регазификация на втечен природен газ и за последващия му пренос за България за период от 1.01.2023 г. до 31.12.2035 г. – 13 години. По договора България се задължава да заплаща около 500 хиляди долара дневна такса за достъп и пренос през турската инфраструктура, като таксата се дължи независимо от това дали има или няма доставки на гориво.¹³⁷ Фактът, че през 2024 г. е образувано досъдебно производство, е съобщен за първи път на 9.07.2025 г. На сайта на прокуратурата е публикувано съобщение¹³⁸, че под ръководството и надзора на СГП КПК провежда разследване по досъдебно производство по случая „Боташ“. Производството е образувано въз основа на постъпили в СГП материали, събрани при проверка на ДАНС. Обект на разследване е договорът на българското дружество „Булгаргаз“ ЕАД с турската енергийна компания „Боташ“, обстоятелствата около неговото сключване и дали с договора са причинени щети на държавата. Към юли 2025 г. са изискани документи от Министерство на енергетиката, „Булгаргаз“ ЕАД и „Булгартрансгаз“ ЕАД. В условията на неотложност е извършено претърсване в дома на Росен Христов с цел откриване, фиксиране, изземване и запазване на предмети и вещи, които могат да имат значение за делото.

137. <https://www.bgnes.bg/rosen-hristov-ruumen-radev-dogovori-ekskluzivno-sporazumenieto-s-botash>

138. <https://prb.bg/sgp/bg/news/74522-pod-rakovodstvo-i-nadzor-na-sofiyska-gradska-prokuratura-se-provezhdat-deystviya>

казус 69

МИРОСЛАВ МИТЕВ

съдия в Окръжен Съд – Търговище

какво

През април 2026 г. СГС, по н.о.х.д. 4093/2024 г. признава за виновен и осъжда съдия М. Митев за това, че през 2023 г. е **поискал и взел подкуп** в размер на 5000 лева, за да въздейства на колегите си от състава в ОС-Търговище, с които трябвало да разгледа на втора инстанция дело, да постановят по-благоприятен за подсъдимия краен съдебен акт, вкл. да намалят размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“. С присъдата на съдия М. Митев е наложено наказание три години лишаване от свобода с петгодишен изпитателен срок (условна присъда), глоба от 6 000 евро и забрана да работи като магистрат за срок от три години. Присъдата не е окончателна и подлежи на обжалване и протест пред САС.

кога

Привлечен като обвиняем на 28.06.2023 г. Осъдителна присъда, постановена от СГС на 20.04.2026 г.

заклучение

Присъдата не е окончателна и подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд.

защо

Делото срещу съдия М. Митев е започнало на 28.06.2023 г., когато е бил задържан от ГДБОП по подозрение за получаване на подкуп. Привлечен е като обвиняем същия ден. През 2023 г. е отстранен от длъжност от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет до приключване на воденото срещу него наказателно производство.

казус 70

ДИМИТЪР АВРАМОВ

бивш депутат от ГЕРБ, впоследствие депутат от ДПС в 41-то, 44-то, 45-то, 46-то, 47-то, 48-то, 49-то, 50-то и 51-то НС. На парламентарните избори на 19.04.2026 г. е избран за депутат в 52-то НС от ДПС-Ново начало.

КАКВО

Д. Аврамов е **обвинен за търговия с влияние и подкуп**, за това, че като депутат от ГЕРБ е поискал 220 000 лв. и право на ползване върху земеделски земи от бизнесмена Светослав Илчовски, като приел 100 000 лв. подкуп, за да упражни влияние върху Областна дирекция „Земеделие“ Монтана и началника на РПУ Монтана. Обвинението е деянието да е извършено в съучастие. Като помагач е обвинен бившият общински съветник от Плевен Методи Петков (виж казус 38 от Приложение 2).

КОГА

На 17.07.2012 г. Д. Аврамов е арестуван и изключен от политическа партия ГЕРБ; по-късно се присъединява към ДПС (сега ДПС – Ново начало).

През 2016 г. СГС постановява оправдателна присъда, която е отменена от САС.

В периода от 2019 г. до 2022 г. делото се разглежда в Специализирания наказателен съд (Сп.Н.С.), а след закриването му от СГС.

През месец март 2024 г. СГС признава Д. Аврамов за виновен и го осъжда на една година лишаване от свобода с тригодишен изпитателен срок (условна присъда).

През октомври 2025 г. САС потвърждава осъдителната присъда спрямо Д. Аврамов.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Делото е във ВКС по жалба на Д. Аврамов, като към м. май 2026 г. няма публична информация за окончателно решение.

ЗАЩО

В началото на наказателното производство Д. Аврамов е задържан при акция на полицията с белязани пари (100 000 лева.). Две седмици по-късно той е освободен от ареста срещу гаранция в размер на 15 000 лева. Наказателното производство продължава над четиринадесет години и вероятността да изтече давността за наказателно преследване и делото да бъде прекратено е много голяма. Причините за забавянето на делото са множество и от различно естество – отменена като незаконосъобразна присъда, невъзможност на съдебен заседател да продължи участие в съдебния състав, което е наложило делото да започне отначало, многобройни спирания на наказателното производство, поради депутатския имунитет на Д. Аврамов. При всеки следващ нов избор за депутат Д. Аврамов е придобивал нов имунитет, което е налагало главният прокурор да прави многократно искане за снемане на имунитета, за да може наказателното производство да продължи.¹³⁹

139. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/01/28/4735637_deloto_zat_turgoviia_s_vliianie_sreshitu_dimitur_avramov/

казус 71

МАРИО РАНГЕЛОВ

народен представител в 49-то, 50-то и 51-то Народно събрание

какво

Обвинение за това, че в периода от края на март 2024 г. до април 2025 г. две лица, едното от които народен представител в три поредни Народни събрания, са **поискали и приели дар, за да упражнят влияние върху длъжностно лице при провеждането и възлагането на две обществени поръчки** в училища в гр. Червен бряг и в гр. Койнаре. Обществените поръчки са на обща стойност над 1 500 000 лв.

кога

На 04.04.2025 г. СГП образува досъдебно производство

заклучение

Няма публична информация за прекратяване на делото.

защо

Рангелов влезе в 51 -то Народно събрание като депутат от групата на Алианса за права и свободи на Ахмед Доган, но я напусна в началото на юли 2025г. и стана независим народен представител. През есента на 2024 г. срещу него е започнало разследване за престъпление срещу политическите права на гражданите – купуване на гласове. През април 2025 г. започва и разследване за подкуп и за упражняване на влияние върху длъжностно лице при провеждане и възлагане на обществени поръчки в училища. През 2024 г. и 2025 г. и. ф. главен прокурор Борислав Сарафов е внесъл три искания за сваляне на имунитета на М. Рангелов, и трите отхвърлени от 51-то Народно събрание. На 1 август 2025 г. се е отказал от депутатския си имунитет. Няма публична информация дали и какви обвинения са повдигнати на М. Рангелов.

Приложение 2

Резултати от наказателното преследване на корупция в местната власт

Златка Стефанова

казус 1

ДИНЧЕР ХАДЖИЕВ

областен управител на Област Добрич, септември 2005 – май 2008

Осъден с влязла в сила през февруари 2020 г. присъда на 2 години и 6 месеца условно лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 5 години и наказание „глоба“ в размер на 2 500 лв.

Първоинстанционната присъда е на ОС Добрич (НОХД 35/2015 г.), потвърдена от АС Варна (ВНОХД 110/2019 г.), оставена в сила от ВКС (КД 952/2019 г.).

Хаджиев е осъден за две отделни престъпления по служба:

1/ В гр. Добрич, при условията на продължавано престъпление като извършител, в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – областен управител на Област – Добрич, в съучастие с П. Г. като помагач, в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“:

- на 22.12.2006 г. нарушил служебните си задължения, предвидени в Закона за държавната собственост и Правилника за неговото приложение, като е подписал договор за продажба на апартамент, без да са налице условията на ЗДС и ППЗДС, с цел да набави облага на П. Г., изразяваща се в закупуване на имота от Г. на цена от 21 000 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за държавата в размер на 14 900 лв.,
- и двамата в съучастие:
 - на 03.07.2008 г. са нарушили служебните си задължения, предвидени в ЗДС и ППЗДС, като Хаджиев е подписал договор за продажба на имот, а процедурата е съгласувана от Г., без да са налице условията ЗДС и ППЗДС, с цел да набавят облага за „В.“ ЕООД, представлявано от В. Н., изразяваща се в закупуване на имота от дружеството на цена от 15 850,80 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за държавата в размер на 104 949,20 лв.;
 - на 10.02.2008 г. са нарушили служебните си задължения, предвидени в ЗДС и ППЗДС, като Хаджиев е подписал договор за продажба на имот, с който е продал на Г. К., И. И. и П.Ш. имот с площ от 1 263 кв.м. в землището на гр. Шабла, без в имота да е налице законно построена сграда, собственост на

купувачите, като процедурата е съгласувана с Г., с цел да набавят имотна облага за купувачите, изразяваща се в разликата между действителната пазарна цена – 34 300 лв. и платената от тях в размер на 4 146,72 лв. като **общата стойност на настъпилите значителни вреди за държавата възлиза общо в размер на 150 002,48 лв., от които 135 102,48 лв.** причинени в съучастие и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост.

2/ извършил действия от компетентността на Специализирана болница по рехабилитация „Тузлата“ в лицето на министъра на здравеопазването, а П.Г. съгласувал процедурата по изготвянето на съответните договори, с което е улеснил Хаджиев да превиши властта и правата си, предвидени в ЗДС и ППЗДС като:

- на 04.07.2007 г. Хаджиев е подписал договор за продажба на имот, без да е налице представено удостоверение от Общинска администрация гр. Балчик, че сградата е законно построена, с цел да набавят облага за П. П., изразяваща се в купуването на имота от последния на цена от 3 285,36 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за СБР „Т.“ ЕООД в размер на 44 914,64 лв.;
- на 11.12.2007 г. Хаджиев е подписал 5 договора за продажба на 5 имота, без да е налице представено удостоверение от Общинска администрация гр. Балчик, че съответната сграда е законно построена, с цел да набавят облага за „М.“ АД – Варна, представявано от Г. Г., изразяваща се в закупуването на имотите от дружеството на цена от 9 352,44 лв., 4 184,64 лв., 4 204,92 лв., 4 517,76 лв. и 4 111,44 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за СБР „Т.“ ЕООД в размер на – 232 047,56 лв., 95 615,36 лв., 96 095,08 лв., 103 182,24 лв. 93 888,56 лв., като **общата стойност на настъпилите значителни вредни последици за СБР „Т.“ ЕООД възлиза в размер на 665 743,44 лв.,** случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице.

казус 2

ВЕСЕЛИН ПЕНЕВ

областен управител на Област София, ноември 2013 – септември 2016

Оправдан от СНС (НОХД 2377/2019 г.) през февруари 2021 г.

Потвърдена от АСНС (ВНОХД 212/2021 г.) ноември 2021 г.

Оправдателната присъда е влязла в сила на 30.11.2021 г.

Специализираните съдилища са приели на две инстанции, че сделките не са били неизгодни и няма настъпила щета от безstopанственост – извод, с който, предвид липсата на протест, очевидно се е съгласила и прокуратурата.

Обвинението е за 1) безstopанственост и 2) сключване на неизгодни сделки:

1/ В периода от неустановена дата след 30.12.2015г. до 30.04.2016г., като длъжностно лице – областен управител на област София, при условията на продължавано престъпление, не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението, стопанисването и запазването на повереното му имущество – предоставените на областна администрация на област София бюджетни средства за 2016г. и имот – държавна собственост, в резултат на което са последвали разпиляване на имуществото – пари на областна администрация на област София в размер на 13 339.20 лева с ДДС и значителни щети за държавата в размер на 105 100,00 лева, или всичко на обща стойност 118 439,20 лева.

2/ На 08.07.2016г. при условията на продължавано престъпление, съзнателно сключил три неизгодни сделки, по силата на които е прекратена съсобственост между държавата и юридическо лице чрез трансляция на притежаваната от държавата част в полза на юридическото лице, а не чрез обособяване на реални дялове със статут на частна държавна собственост и при най-благоприятния за държавата ред, като продал на „***“ ЕООД три недвижими имоти – частна държавна собственост за сумата общо от 658 870 лева без ДДС при обща пазарна стойност на имотите към същата дата в размер на 10 989 000 лева без ДДС, от които са произлезли значителни вреди за държавата в общ размер на 10 330 130 лева, представляващи разликата между продажната цена и пазарната стойност на имотите.

казус 3

ИВАН ТОТЕВ

кмет на община Пловдив, 30 октомври 2011 – 11 ноември 2019,
обвиняеми по делото са още заместникът на Тотев Димитър Кацарски
и кметът на район „Западен“ Димитър Колев

През юли 2018 г. делото срещу Тотев е върнато от СНС на СП за отстраняване на съществени процесуални нарушения в обвинителния акт. Делото е прекратено от СП през март 2021 г., но за този факт прокуратурата не е уведомила обществеността. От СП не беше отговорено и на запитването за предоставяне на постановлението за прекратяване при подготовката на настоящото изследване.

Според обвинението изграждането на зоокъта в гр. Пловдив е станало в нарушение на Закона за обществените поръчки с цел да се набави облага за изпълнителя „З.“ ООД. Тотев се договорил пряко с дружеството, без да са били одобрени идеен инвестиционен проект и коли-

чествено-стойностна сметка за проекта и без издадено разрешение за строеж. Целта на кмета била да набави облага от близо 6 900 000 лева на дружеството, на колкото е оценена и щетата за община Пловдив. Кацарски и Колев действали като помагачи.

казус 4

СЕВДЕЛИНА КОВАЧЕВА

кмет на община Перник, 25 септември – 12 ноември 2019,
обвиняем по делото е и министърът на околната среда и водите Нено Димов¹⁴⁰

Обвинителен акт е внесен от СП в СНС през юли 2021 г. След закриването на СНС делото е прехвърлено в СГС и от четири години е висящо на първа инстанция без изгледи да приключи скоро, разпитват се свидетели.

Ковачева е обвинена заедно с бившия министър на околната среда и водите Нено Димов в умишлена безстопанственост във връзка с водната криза в Перник от 2019 г. Като изпълняваща длъжността кмет на Перник не

е положила изискуемата от закона грижа за своевременно въвеждане на режим на водоподаването в града, въпреки че е разполагала с информация, че водните ресурси в яз. Студена били силно занижени.

казус 5 и 6

ИЛИНКА НИКИФОРОВА
И ИВАН ИВАНОВ

кметове на община Перник, 1 ноември 2014 – 31 октомври 2015

През февруари 2018 г. СП информира за проведена акция в общината в гр. Перник, при която са задържани Иванов и Никифорова.

Оттогава няма публично известно движение по казуса, нито от СП беше отговорено на запитването ни за предоставяне на информация.

След закриването на СП казусът е прехвърлен в ОП Перник, откъдето за миналогодишното изследване ни изпратиха подробни данни за развитието на наказателното производство. С постановления от 31.05.2023 г. по пр. преписка 1676/2022 г. на ОП Перник двамата са привлечени като обвиняеми за умишлена безστοпанственост.

На 04.04.2025 г. ОП Перник внася в ОС Перник обвинителен акт срещу двамата обвиняеми за извършено от всеки от тях престъпление по чл. 219, ал.3 вр. с ал. 1 от НК. На 30.09.2025 г. ОС Перник прекратява съдебното производство и връща делото на ОП Перник, поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения.

На 12.01.2026 г. ОП Перник внася в ОС Перник нов обвинителен акт. На 11.03.2026 г. ОС Перник отново прекратява съдебното производство и връща делото на ОП Перник, поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, като констатира, че не са изпълнени предишните указания дадени от съда. Определението на ОС Перник е потвърдено от САС.

Иванов е привлечен като обвиняем за това, че:

За периода 31.10.2014 г. – 09.12.2014 г., като кмет на община Перник, умишлено не положил достатъчно грижи за управлението, ръководенето и запазването на повереното му имущество, като без да е налице „бедствие“ по смисъла на Закона за защита при бедствия, в длъжностното си качество взел решения и издал актове сякаш съществувало бедствено положение, с което нарушил и не изпълнил служебните си задължения, и от това произлезли значителни щети за общината в размер на 260 456.60 лв., изразяващи се в плащане по фактура от търговско дружество за изпълнени услуги по сметопочистване, сметосъбиране и сметоизвозване – престъпление по чл. 219 ал. 3 вр. ал. 1 от НК.

Никифорова е привлечена като обвиняема за това, че:

За периода 08.09.2014 г. – 30.10.2014 г., като в.и.д. кмет на община Перник, умишлено не положила достатъчно грижи за управлението, ръководенето и запазването на повереното ѝ имущество, като без да е налице „бедствие“ по смисъла на Закона за защита при бедствия, в длъжностното си качество взела решения и издала актове сякаш съществувало бедствено положение, с което нарушила и не изпълнила служебните си задължения и от това произлезли значителни щети за общината в размер на 1 258 260 лв., изразяващи се в плащания по три фактури от търговско дружество за изпълнени услуги по сметопочистване, сметосъбиране и сметоизвозване – престъпление по чл. 219 ал. 3 вр. ал. 1 от НК.

казус 7

МИНЧО КАЗАНДЖИЕВ

кмет на община Ловеч, октомври 2003 – октомври 2015

Оправдан от СНС (НОХД 1749/2018 г.) през юни 2020 г.
 Оправдателната присъда е отменена от АС София (ВНОХД 1446/2022 г.) през януари 2024 г. и делото е върнато за ново разглеждане на първата инстанция.
 Оправдан от ОС Ловеч през февруари 2026 г.¹⁴¹ по дело, свързано със закупуването и приемането от Общината на атракционно влакче (НОХД 285/2024 г.)

Обвинението е за безтопанственост:

На 05.11.2014г., в качеството на длъжностно лице – кмет на Община Ловеч, при условията на независимо съпричиняване с Т.В.С., не положил достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното му имущество, като приел един брой атракционно влакче – локомотив с два вагона, без да извърши проверка на качеството на доставената стока, не съставил и подписал констативен

протокол, не извършил проверка за съответствието с оферираниите параметри, вследствие на което последвали други значителни щети за Община Ловеч – сумата от 210 034,52 лв. Щетата е изчислена като разликата между реално заплатената от общината сума от 359 732,55 лв. и сумата от 149 698,03 лв., представляваща пазарна стойност на полученото атракционно влакче – локомотив с два вагона.

казус 8

ПАНАЙОТ РЕЙЗИ

кмет на община Созопол, октомври 2007 – март 2019

През декември 2020 г. делото срещу Рейзи е върнато от СНС на СП за отстраняване на съществени процесуални нарушения в обвинителния акт.
 Оттогава няма публично известно движение по казуса. От СП не беше отговорено на запитването ни за предоставяне на информация.
 След закриването на СП делото би трябвало да е прехвърлено в ОП Бургас, откъдето обаче ни беше отговорено, че такъв казус не се наблюдава от прокуратурата.
 От горното с висока степен на вероятност може да се заключи, че досъдебното производство е било прекратено още от СП.

Рейзи е обвинен заедно с други лица за присвояване на над 2 млн. лева в периода 2014-2017 г. чрез възлагане на различни дружества на строително-монтажни и строително-ремонтни дейности.

От прокуратурата се твърди, че въпросните дружества били собственост на социално слаби подставени лица.

141. Бивш кмет на Ловеч беше оправдан от Окръжния съд по дело за безтопанственост – Програма Хоризонт <https://bnrnews.bg/horizont/post/426226/bivsh-kmet-na-lovech-besh-e-opravedan-ot-okrazhniya-sad-po-delo-za-bezstopanstvenost>

казус 9

НИКОЛАЙ ДИМИТРОВ

кмет на община Несебър, октомври 2007 – до момента

Делото е образувано от СП през октомври 2019 г. (пр. № 185/2019 г., СО СП, пр. пр. 2112/2019 г. по описа на СП). След закриването на СП делото е изпратено на СГП. На 31.05.2023 г. СГП прекратява наказателното производство (пр. пр. 18021/2022 г.) на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК – недоказаност на обвинението. Постановлението е обжалвано пред СГС и с определение от 13.11.2024 г. по н.ч.д. № 3635/2024 г. на СГС основанието за прекратяване е изменено – от такова по чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК – обвинението не е доказано, в такова по чл. 243, ал. 1, т.1 НПК – деянието не съставлява престъпление. Определението на СГС влиза в сила на 3.12.2024 г.

По време на кампанията за кмет на община Несебър през октомври 2019 г. Димитров е задържан пет дни преди изборите по обвинение за ръководене на престъпна група за купуване на гласове. Въпреки това печели кметските избори докато е в ареста, а през януари 2020 г., след като е вече освободен с мярка за неотклонение „гаранция

в пари“, искането на прокуратурата за временното му отстраняване от поста не е уважено от съда.

Наказателното производство срещу него е прекратено пет години след привличането му като обвиняем, поради факта, че деянието в което е обвинен не е престъпление.

казус 10

ЕМИЛ КАБАЙВАНОВ

кмет на община Карлово, 2003-2007, 2011 – до момента

Осъден от СНС със споразумение през май 2020 г. на пробация за срок от 6 месеца (НОХД 1337/2020 г. на СНС)

Кабаиванов е осъден за **безстопанственост**:

В периода 24.04.2013г. – 30.04.2014г., при условията на продължавано престъпление, включващо 14 отделни деяния, в качеството на длъжностно лице – кмет на Община Карлово, не положил достатъчно грижи за управлението и стопанисването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети – 26 984,68 лева, собственост на община Карлово, получени от нея по сключен между Министерство на околната среда и водите и общината договор за безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма „Околна среда 2007-2013г.“,

съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие и от Кохезионния фонд на Европейската общност, за проект „Доизграждане и модернизация на ГПСОВ и канализационна мрежа в гр. Карлово“. Щетите са настъпили като Кабаиванов изплащал на различни дати в посочения период възнаграждения и осигурителни вноски по невъзникнали трудови правоотношения. За одобряване на споразумение е необходимо възстановяването на причинените с деянията имуществени вреди, за което в съдебния протокол е отбелязано, че е сторено от обвиняемия.

казус 11

МАРИН РАЧЕВ

кмет на община Септември, 2015 – март 2020, обвиняеми са още зам.-кмет, експерт по инвеститорски контрол и директорът на сектора за транспорт и околна среда

Делото е започнало пред СНС, като след закриването му е прехвърлено в СГС (НОХД 881/2021 г. на СГС – СНС закрит). На 5 март 2020 г. Общинската избирателна комисия в Септември окончателно прекрати предсрочно неговите правомощия като кмет след решение на ВАС, който потвърди установен спрямо него конфликт на интереси. Малко по-късно, през април 2020 г., ВКС потвърди и условната му присъда по друго дело – за укриване на данъци в големи размери. Любопитен факт е, че след неговото отстраняване, на частичните местни избори през есента на 2020 г. за кмет на община Септември бе избрана неговата съпруга – Васка Рачева.

С присъда от 30.01.2026 г. СНС – закрит оправдава всички подсъдими. СГП подава протест и пред САС е образувано в. н. о. х. д.364/2026 г. Съдебно заседание по делото е насрочено за 22.05.2026 г.

Обвинението е за **безstopанственост**:

От май 2017 до август 2018 г. Рачев не упражнил контрол върху служители на общината, на които е било възложено управлението на обществено имущество. Те подписали приемо-предавателни протоколи за строително-монтажни работи, без последните да са били реално изпълнени. Така били заплатени недължими суми по фактури, дейности и услуги на завишени цени. Щетите за общината са оценени на 255 039 лева.

Рачев има и условна присъда, потвърдена от ВКС и влязла в сила, за избягване установяването и плащането на данъчни задължения за времето преди да стане кмет, когато е бил едноличен търговец на горива.

Оправдателната присъда не е влязла в сила. Делото е висящо пред въззивната съдебна инстанция.

казус 12

ДАНАИЛ ВЪЛОВ

кмет на община Червен бряг, октомври 2007 г. – 2011 г.,
и 2015 г. – октомври 2019 г. и 2023 г. – 2027 г.

Признат за виновен по едното обвинение и освободен от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК с наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 лв., признат за невиновен и оправдан по другото от СНС (НОХД 3706/2019 г.) през януари 2020 г.

Присъдата е потвърдена от АСНС (ВНОХД 124/2020 г.) през април 2021 г.

Предвид липсата на информация за образувано касационно дело пред ВКС, може да се направи изводът, че не е подаден протест срещу присъдата в оправдателната част и е влязла в сила. В частта за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание не подлежи на обжалване.

В частта за престъплението по служба специализираните съдилища са приели, че в хода на производството не е установено от подсъдимия да е целена вреда и такава не е настъпила – извод, с който, предвид липсата на протест, очевидно се е съгласила и прокуратурата. В частта за документното престъпление съдилищата са приели, че деянието е доказано, но представлява маловажен случай, поради което и следва да се преквалифицира по по-леко наказуем състав, предполагащ освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

Обвинението е за **1) престъпление по служба** (признат за невиновен) и **2) документно престъпление** (признат за виновен и освободен от наказателна отговорност с налагане на адм. наказание):

1/ на 16.05.2017 г. като длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на община Червен бряг, с цел да причини вреда на *** гр. С., нарушил служебните си задължения, регламентирани в Закона за обществените поръчки, като без да са налице изискуеми от ЗОП обстоятелства прекратил процедура за възлагане на обществена поръчка и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за общината;

2/ на 22.12.2017 г. като длъжностно лице – кмет на община Червен бряг, в кръга на службата си, при условията на продължавано престъпление, съставил два официални документа, в които удостоверил неверни обстоятелства, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателства за тези обстоятелства, както следва – две обявления по ЗОП за приключване на договори за обществена поръчка, в които отразил неверни обстоятелства – че два договора за обществена поръчка са изпълнени и приключени; като случаят е маловажен.

казус 13

ГЕОРГИ ДИМОВ

кмет на община Божурище, октомври 2015 – до момента

Делото е образувано от СП през май 2019 г.

Оттогава няма публично известно движение по казуса, нито от СП беше отговорено на запитването ни за предоставяне на информация.

След закриването на СП казусът би трябвало да е прехвърлен в ОП София, откъдето обаче също не беше предоставена никаква информация за развитието му. И през 2026 г. ОП София не отговори на искане на АКФ за информация по ЗДОИ.

В края на май 2019 г. Димов е задържан и обвинен за длъжностно престъпление. Според обвинението били продадени 4 парцела апетитна земя на цена от 2,16 лв. за квадрат, а в една от фирмите, купили имотите, участие имал бащата на Димов. Търгът за земите бил обявен на сайта на общината само за няколко минути и така била ограничена възможността всеки, който иска да участва в него, да си закупи документи.

След около два месеца в ареста Димов е освободен, а искането на прокуратурата за временното му отстраняване от поста не е уважено от съда. Това е и последната публично известна информация за развитието на казуса.

казус 14

АЛЕКСИ КЕСЯКОВ

кмет на община Челопеч, октомври 2003 – до момента

През март 2017 г. е оповестено, че СГП е внесла обвинителен акт срещу Кесяков, но оттогава не е имало публично известно движение по казуса и никаква информация за съдебното му разглеждане.

От СГП беше отговорено на запитването ни при подготовката на изследването от 2022 г., че с присъда от юли 2020 г. по НОХД 195/2017 г. на ОС София Кесяков е признат за виновен и му е наложено условно наказание „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, чието изпълнение е отложено за изпитателен срок от три години.

АС София (ВНОХД 983/2021 г.) отменя присъдата и Кесяков е изцяло оправдан през март 2022 г.

Предвид липсата на информация за образувано касационно дело пред ВКС, може да се направи изводът, че не е подаден протест и оправдателната присъда е влязла в сила.

Обвинението е за престъпление по служба:

За това, че на 28.04.2014 г. като длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на община Челопеч, е нарушил служебните си задължения, като е разпоредил по телефона на главния счетоводител на общината да изготви и подпише платежно нареждане, с което общината е превела на консорциум сумата от 50 000 лева. В платежното нареждане е било вписано като основание за превода несъществуващо правно основание, като кметът е знаел, че такова плащане не се дължи. Към този момент консорциумът участвал в процедура за ремонти на сгради в с. Челопеч. Едно от изискванията за допускане до процедурата било за наличност на парични средства в банкова сметка и представяне на банкова референция за това.

АС София е оправдал подсъдимия, защото е приел, че деянието му осъществява специалния състав на престъпление по чл. 254а от НК – разпореждане с бюджетни средства или със средства с целево предназначение не по предназначението им, а не на общото престъпление по служба, за което е повдигнато обвинението. Престъплението по чл. 254а от НК има привилегирован състав, който изключва наказателната отговорност, ако до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд противозаконният разпоредителен акт бъде отменен и неправомерно разходваните средства бъдат възстановени изцяло. Възстановяването на средствата в случая е станало много преди това – всъщност още на следващия ден след неправомерното им разходване. От липсата на протест може да се направи заключение, че прокуратурата се е съгласила с този извод на въззивния съд.

казус 15

РАДОСТИН РАДЕВ

кмет на община Костенец, октомври 2015 – октомври 2019

Оправдан от СНС (НОХД 1341/2020 г.) през юли 2021 г.**Потвърдена от АСНС (ВНОХД 408/2021 г.) март 2022 г.****Предвид липсата на информация за образувано касационно дело пред ВКС, може да се направи изводът, че не е подаден протест и оправдателната присъда е влязла в сила.****Специализираните съдилища са приели на две инстанции, че деянията са несъставомерни – извод, с който, предвид липсата на протест, очевидно се е съгласила и прокуратурата.**Обвинението е за **длъжностно присвояване**:

За времето от 10.12.2018 г. до 31.12.2018 г., в гр. Костенец, в качеството си на длъжностно лице – кмет на общината, при условията на продължавано престъпление с три отделни деяния, присвоил чужди пари – общо сумата от 31 138, 69 лева, собственост на Община Костенец, връчени му в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, като се разпоредил с тях в своя полза.

Срещу Радев е публично оповестено още едно обвинение, по което няма информация. Обвинението е за **активен подкуп**:

От февруари до юни 2019 година, в съучастие с бизнесмен, е предложил подкуп от 30 000 лева на общински съветник, за да осигури приемането на решение по изпълнението на обществена поръчка. С решението общината е била задължена да изпълни проект на обща стойност над 1 100 000 лева.

казус 16

СТОЯН БЕШИРОВ

кмет на община Неделино, октомври 2011 – април 2015, обвиняеми са още зам.-кмет, служители в общинската администрация и местни бизнесмени.

Делото е започнало пред СНС през февруари 2021 г. След закриването на СНС делото е прехвърлено в ОС Смолян. Производството е спряно през март 2024 г. и продължава да е спряно през 2026 г. поради тежко здравословно състояние на Беширов. Според петорната съдебно-психиатрична и психологична експертиза се касае за продължително разстройство на съзнанието, като състоянието на Беширов е необратимо.

Обвинението е за **длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай**:

В началото на 2012 година Беширов разработил план за присвояване на суми от общинския бюджет с участието на служители на общината, които упражнявали контрол по строителството, и управителите на подбрани от тях фирми. Кметът издал множество заповеди, с които обявявал бедствено положение, като преувеличавал последиците от валежите в района на Неделино. В заповедите му били

описани многобройни бедствия – свлачища, преливане на дерета и реки, падане на стени, наводнения на жилищни сгради, затваряне на основни пътища и пр., които в действителност не се били случили. Тъй като бедственото положение давало възможност на кмета да възлага обществени поръчки без обявление, били изпращани покани само до уговорените фирми. С тях Беширов сключил 7 договора за около 3.5 милиона лева за различни обекти, чрез които една трета от сумата била присвоена.

казус 17

ЕВГЕНИ КРУСЕВ

зам.-кмет на Столична община, 2016 – декември 2018

Оправдателна присъда от СНС през април 2021 г.
Потвърдена от АСНС (ВНОХД 329/2021 г.) март 2022 г.
Потвърдена от ВКС (КД 358/2022 г.) май 2022 г.

И трите съдебни инстанции са възприели еднозначния извод, че повдигнатото обвинение на Крусев не осъществява състав на престъпление – от обективна страна не е установено да съществуват твърдените щета, респективно облага.

Обвинението е за престъпление по служба:

От 27.06.2018 г. до 05.12.2018 г. нарушил служебните си задължения по Закона за обществените поръчки, както и задълженията, възложени му със заповед на кмета, като предприел действия за съществено изменение на сключения договор с „Д.П.Г.“ АД за обществена поръчка и така набавил облага за дружеството, а Столична община била ощетена с 919 863.55 лв.

казус 18

РАЛЪО РАЛЕВ

кмет на район „Северен“, Пловдив, септември 2011 – май 2019

Делото е започнато от СП през май 2019 г.

След закриването на СП делото е прехвърлено в ОП Пловдив (пр. преписка 5505/2022 г.).

Разследването е финализирано и срещу Ралев е внесен обвинителен акт, по който е образувано НОХД 1651/2023 г. на ОС Пловдив.

С присъда на ОС Пловдив от февруари 2025 г., потвърдена от АС Пловдив през 2026 г., Ралев е признат за виновен и му е наложено условно наказание лишаване от свобода за срок от две години, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от четири години. С присъдата като помагачи са признати за виновни и бившата началничка на отдела за инвестиционни проекти в кметството, както и бизнесмен, като и на двамата наложено условно наказание.

Към момента присъдата не е влязла в сила.

През 2024 г. Ралев спечели дело пред ЕСПЧ в Страсбург, където му беше присъдено обезщетение от 5200 евро заради нарушаване на презумпцията за невинност чрез публични изказвания на прокуратурата след ареста.

В края на май 2019 г. Ралев е задържан и обвинен за искане на подкуп. Местен бизнесмен бил изнудван за 60 000 лева, за да му бъде издадено строително разрешение от район „Северен“, като администрацията задържала умишлено документите на бизнесмена.

След около три месеца в ареста Ралев е освободен с мярка за неотклонение „гаранция“. Това е и последната публично известна информация за развитието на казуса пред СП.

Според предоставената информация от ОП Пловдив, Ралев е привлечен в качеството на обвиняем през март 2023 г. за търговия с влияние за това, че:

В периода от края на месец декември 2018 г. до 30.05.2019 г. в гр. Пловдив, в съучастие като извършител с И.М.Д. – помагач и Д.И.В. – помагач, е поискал и на 30.05.2019 г. в гр. Пловдив е приел (чрез фактическото предаване на сумата от 60 000 лв. във владение на И.М.Д.) дар от З.А.А., който не му се следва – сумата от 60 000 лв., за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице – гл. архитект на район Северен на община Пловдив, във връзка с правомощията му относно вземане на решение за одобряване на идеен инвестиционен проект за жилищна сграда в гр. Пловдив – престъпление по чл. 304б, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

За същото престъпление Ралев е и предаден на съд.

казус 19

ГЕОРГИ МАРАДЖИЕВ

кмет на община Стамболийски, 2015 – ноември 2023

Делото е образувано от ОП Пловдив (пр. преписка 6591/2022 г.) през ноември 2022 г. за престъпление по служба.

С постановление от юни 2023 г. Мараджиев е привлечен в качеството на обвиняем. На 30.04.2026 г. от ОП Пловдив отговориха на искане за информация на АКФ, че „разследването по върнатото от КПК досъдебно производство (КПК-ДП-52/2024 г.) по описа на Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ в КПК не е приключено към момента“.

През ноември 2022 г. е оповестено, че МВР провежда специализирана полицейска операция в община Стамболийски по разследване на данни за финансови злоупотреби. Екипи на Икономическа полиция и прокуратурата претърсвали семейната фабриката на семейство Мараджиеви в гр. Стамболийски.

Според предоставената информация от ОП Пловдив, Мараджиев е привлечен в качеството на обвиняем през юни 2023 г. за престъпление по служба за това, че:

В периода 01.01.2018 г. – октомври 2022 г., като кмет на община Стамболийски, при условията на продължавано престъпление като подбудител и помагач, в съучастие

със зам.-кмет като извършител, нарушил и не изпълнил служебните си задължения във връзка с обществени поръчки с предмет „Изграждане на физкултурен салон към СОУ „Отец Паисий“ на стойност 439 578 лв. без ДДС и „Извършване на СМР на обекти на територията на общината по три обособени позиции“ на обща стойност 1 911 470 лв. без ДДС, с цел да набави за себе си и друго облага и от това могат да настъпят немаловажни вредни последици, като деянието е извършено от лице, което заема отговорно служебно положение – престъпление по чл. 282 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 3 и ал. 4 вр. ал. 1 от НК.

казус 20

БОРИС НИКОЛОВ

кмет на община Белоградчик, 2011 – ноември 2023

Делото е образувано от ОП Видин (пр. преписка 2532/2022 г.) през 2022 г. за безстопанственост.

Според предоставената ни от ОП Видин информация, наказателното производство е прекратено през септември 2024 г.

Постановлението за прекратяване на ОП Видин е потвърдено от АП София.

От прокуратурата е съобщено, че в периода 2019 г. – 2022 г. в Белоградчик, кметът не е положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението, стопанисването или запазването на повереното му имущество. Твърди се сключване на договори за възлагане на обществени поръчки на завишени цени, неоснователно фактуриране на услуги по

сметосъбиране и сметоизвозване в общината, за образуване на изпълнителни производства срещу общината и налагане на възбрани върху общинското имущество.

От прокуратурата считат, че, в резултат на действията на обвиняемия, е последвало разпиляване на имущество и други значителни щети за общината и нейния бюджет.

казус 21

ИВАН ПОРТНИХ

Обвинение А, кмет на община Варна, 2015 – 2023

Делото е започнато от ОП Варна през 2020 г.

През 2023 г. делото е внесено с ОА в ОС Варна, откъдето е върнато за отстраняване на процесуални нарушения.

През 2024 г. повторно е внесен ОА и е образувано НОХД 586/2024 г. на ОС Варна. Съдът връща делото за отстраняване на процесуални нарушения на ОП Варна, която го прекратява.

Прекратяването е отменено от ОС Варна през ноември 2024 г., като съдът указва продължаване на разследването.

През септември 2025 г. ОС Варна отново отмени постановление на прокуратурата, с което наказателното производство срещу Портних беше прекратено. Според съда постановлението е било неправилно, защото е немотивирано и е дадено указание за продължаване на разследването.

Към май 2026 г. делото най-вероятно е висящо на досъдебното производство.

Според медийни публикации Портних е привлечен в качеството на обвиняем през април 2022 г. за престъпление против околната среда – във връзка с проблемите с аварията на тръбопровода на дъното

на Варненското езеро и за безstopанственост, че като кмет не е положил достатъчно грижи за управлението на обекта, от което са последвали щети в особено големи размери.

казус 22

ЕШРЕФ ЕШРЕФОВ

кмет на община Омуртаг, 2015 – до момента

Разследването е образувано от ОП Търговище през 2023 г. Наказателното производство е прехвърлено в СГП и през февруари 2024 г. Ешрефов е привлечен в качеството на обвиняем като участник в организирана престъпна група. От СГП не беше отговорено на искането ни за предоставяне на информация по случая.

На 20 февруари 2024 г. Ешрефов е задържан след акция в общинската администрация под ръководството на СГП по обвинение, че в качеството си на длъжностно лице е участвал в организирана престъпна група, създадена от баща му от началото на 2019 г. с цел умишлено извършване на престъпления по служба.

Бащата на Ешрефов е задържан под стража, а самият Ешрефов след произнасяния на ОС Търговище и АС Варна е оставен под домашен арест поради влошено здравословно състояние, тъй като получава микроинсулт след задържането си от полицията в началото на акцията.

Към групата като обвиняем е привлечен и братът на Ешрефов Джафер, който разказва в телевизионното предаване „ЕвроДикоф“ как е бил изнудван от вече бившия общински председател на ДПС във Варна Рюян Ризов да плати сумата от 140 000 лв. срещу освобождаване на баща му и брат му, както и да предотврати собствения си арест. Той пуска и запис от един от разговорите си с Ризов. Ризов твърдял, че се обаждал от името на човек с инициали „Д.П.“.

Досега няма публично известна информация какво е установено от институциите по данните за този случай – дали се касае за потенциална търговия с влияние в съдебната система или опит за измама.

Според медийни публикации проблемите на Ешрефови с правосъдието започнали, след като Ешреф напуснал ДПС поради несъгласие с подредбата на депутатските листи за парламентарните избори през 2023 г. и спечелил третия си мандат срещу ДПС като кмет с регистрацията на НДПС и СДС.

Според лидерите на партиите НДПС Гюнер Тахир и Републикански блок Иван Гешев (бивш главен прокурор), от която Ешрефов е част за парламентарните избори през 2024 г., наказателното производство срещу семейството е политически мотивирано с цел отмъщение, именно заради разрива с ДПС.

казус 23

ГЕОРГИ КЕНОВ

кмет на община Сунгурларе, 2007 – 2015, 2019 – 2023

Разследването е започнато от ОП Бургас през юни 2023 г. Според получена информация от ОП Бургас, с постановление от октомври 2023 г. наказателното производство е прекратено заради липса на престъпление.

ОП Бургас информира със съобщение от 05.06.2023 г., че в сградата на Община Сунгурларе се провежда действие по разследването – претърсване и изземване с цел към досъдебно производство, образувано за престъпление по служба, да бъдат приобщени документи и други доказателства.

Според медийни публикации Кенов е разследван за нарушаване на служебните си задължения при сключване на договори от името на община Сунгурларе с цел набавяне на облага за конкретно лице – страна по договорите.

През октомври 2022 г. местната структура на ГЕРБ обявява, че сваля доверието си от Кенов, станал кмет в последния си мандат с подкрепата на ГЕРБ. Според изявлението Кенов станал „абсолютно неконтролируем“ и това довело до „уронване на името на ПП ГЕРБ в общината“.

Началото на разследването съвпада по време с напрежението между главния прокурор Гешев и ГЕРБ, след като от партията публично призовават той да освободи поста. Мандатът му е прекратен предсрочно от ПК на ВСС по-късно през юни 2023 г.

казус 24

ИВАН ПОРТНИХ

Обвинение Б, кмет на община Варна, 2013 – 2023

Разследването е образувано от АП Варна през май 2023 г. и се извършва под ръководството на ОП Варна.

Оттам не беше отговорено на запитването ни за предоставяне на информация за развитието на казуса.

През юни 2024 г. наказателното производство е прекратено от ОП Варна поради констатирана липса на престъпление.

През май 2023 г. депутатът Стела Николова публикува постановление на АП Варна, с което е уведомена, че по реда на служебния контрол е отменен като незаконосъобразен отказ на СП от 2021 г. да образува досъдебно производство за разследване на евентуалното бездействие на кмета Портних за връщане на акциите на Пловдивския панаир на държавата.

Община Варна е собственик на акции от Пловдивския панаир вследствие на правителствено решение от 2016 г. През 2017 г. Общинският съвет се произнася акциите да бъдат върнати на държавата. Това така и не се случва и по-късно дава възможност на бизнесмена Георги Гергов да започне процедура по окончателното овладяване на панаира. Проверката на прокуратурата, завършила с отказ от образуване на разследване от СП, е била с предмет именно изясняване на ролята на кмета Портних за неизпълнението на решението на Общинския съвет.

След отмяната на постановлението от АП Варна и образуване на досъдебно производство, същото би следвало да се ръководи от ОП Варна като родово и местно компетентната първоинстанционна прокуратура.

Началото и на това разследване съвпада по време с напрежението между главния прокурор Гешев и ГЕРБ, след като от партията публично призовават той да освободи поста. Мандатът му е прекратен предсрочно от ПК на ВСС по-късно през юни 2023 г.

Около АП Варна и бившия кмет от ГЕРБ Портних има и друг любопитен шрих. През юли 2023 г., вече след смяната на властта на върха в прокуратурата, срещу апелативния прокурор на Варна Владимир Чавдаров започва разследване по сигнал за корупция, подаден именно от Портних. В кабинета на Чавдаров и негови имоти са извършени претърсвания по неотложност. В крайна сметка обаче се образува досъдебно производство единствено за незаконно държане на боеприпаси.

По него Чавдаров е обвинен и предаден на съд. През април 2024 е оправдан на първа инстанция, а през ноември и на втора, като решението влиза в сила поради липса на протест.

казус 25

ВАЛЕНТИН ДИМИТРОВ

кмет на община Генерал Тошево, 2015 –до момента

Разследването е започнато от ЕП (преписка I.688/2023 г.) през август 2023 г. В. Димитров първоначално е задържан, по-късно освободен под парична гаранция (първоначално 10 000 лв., по-късно редуцирана). Случаят е известен като първият с арест на действащ кмет в България по искане на Европейската прокуратура (ЕПРО).

Независимо от повдигнатите обвинения и ареста, Валентин Димитров получи силна подкрепа от своята партия (БСП) и от част от местната общност в Генерал Тошево.

Към момента няма информация дали е приключило.

На запитването ни за предоставяне на информация за развитието на казуса от Европейската прокуратура отговориха единствено за предишно изследване, че разследването се води за престъпление по чл. 248а ал. 5 от НК – представяне на неверни сведения или затаяване на сведения в нарушение на задължение за предоставяне на такива, за да бъдат получени средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава.

От първоначално предоставената за медиите информация по случая кметът е разследван за злоупотреби със субсидии от ЕС по проект за увеличаване на енергийната ефективност на социални жилища, извършени в периода 2017-2019 г.

Разследването не е попречило на Димитров да бъде преизбран за кмет през 2023 г.

казус 26 и 27

ИВАН ПОРТНИХ

Обвинение В, кмет на община Варна, 2013 – 2023

И СТОЯН ПАСЕВ

областен управител на Варна, 2014 – 2021

Портних и Пасев са обвинени от ЕП през октомври 2024 г. ЕП внесе обвинителен акт в СГС (н.о.х.д. 7966/2025 г., 32 с-в). СГС прекрати съдебното производство и върна делото на ЕП. По протест на ЕП САС отмени определението на СГС¹⁴² и върна делото за разглеждане от съда в съдебната фаза. СГС насрочи няколко съдебни заседания за събиране на доказателства, последното от които на 16.10.2026 г.

През октомври 2024 г. ЕП в Люксембург информира с прессъобщение, че е обвинила бившите кмет и областен управител на Варна за участие в схема за фалшифициране на документи и предоставяне на невярна информация, за да получат неправомерно европейско финансиране.

Касае се за проект на стойност от 3,4 млн. евро за реконструкция на пристанище в покрайнините на Варна. Съвместно разследване на ЕП и ОЛАФ обаче е установило, че към момента на кандидатстване такова пристанище въобще не е съществувало.¹⁴³

казус 28

ДИМИТЪР БРЪЧКОВ

кмет на община Петрич, 2015 – до момента

Бръчков е обвинен от ЕП през март 2025 г. Оттам не отговори на запитването ни за движението по досъдебното производство. Към момента няма информация дали е приключило.

През март 2025 г. ЕП в Люксембург информира с прессъобщение, че е обвинила кмета на Петрич за измама, свързана с изграждането на музей, финансиран с европейски средства.

Разследването се отнася до проект за преобразуване на съществуваща сграда в музей като част от инициативата „Културен дипол в трансграничния район“, която цели да представи общото културно наследство на България и Гърция.

Проектът е съфинансиран с 646 857.59 евро от Европейския фонд за регионално развитие в рамките на Програмата за трансгранично сътрудничество между Гърция и България в периода 2014 – 2020 г.

Според събраните от ЕП доказателства кметът е укривал факта, че сградата е била разрушена от трето лице преди началото на реконструкцията и че музеят е построен в изцяло нова сграда. С укриването на тази информация кметът нарушил задълженията си съгласно споразумението за партньорство между българските и гръцките общини.

142. <https://defakto.bg/2026/03/07/sas-varna-na-sgs-deloto-sresthu-ivan-portnih-obvinen-za-izma-na-nad-34-mln-evro-pibapcko-ppictanisthe/>

143. И този казус е представен от АКФ още през 2021 г., вж. „АКФ сезира Дирекцията за защита на финансовите интереси на ЕС за изграждането на 14 млн. лева за разширяването на несъществуващо пристанище“ - <https://acf.bg/bg/akf-sezira-direktsiyata-za-zashrita-finan/>

казус 29

ХАСАН АЗИС

Обвинение А, кмет на община Кърджали, 2003 – 2023

Азис е обвинен от ОП Пазарджик през октомври 2024 г. за това, че в периода м. август 2022 г. – м. ноември 2022 г., в гр. Кърджали, като длъжностно лице е нарушил или не е изпълнил служебните си задължения с цел да набави другиму облага и от това са настъпили немаловажни вредни последици – престъпление по чл. 282, ал. 1 он НК.

Към момента делото не е приключило.

Азис е привлечен в качеството на обвиняем във връзка с нарушения при проведена през 2022 г. обществена поръчка като кмет на Кърджали за почистване на дере в кв. “Байкал”. Разследването се ръководи от ОП Пазарджик. Това е разрешено с постановление от 12.09.2024 г. на и. ф. главен прокурор Сарафов е на основание чл. 195, ал. 5 НПК – с оглед по-пълно разследване на престъплението.

Наказателното преследване срещу Азис може да се обвърже със знаково събитие в политическия живот на страната – разрива в партия ДПС между Ахмед Доган и Делян Пеевски, който става видим в началото на юли 2024 г. Във времето след това започва поредица от наказателни преследвания срещу политически лидери от фракцията на ДПС, подкрепяща Доган в конфликта му с Пеевски, както и срещу други свързани с Доган знакови личности.¹⁴⁴

Наказателното производство е прекратено с постановление на ОП Пазарджик от 27.03.2025 г. поради липса на извършено престъпление. Постановлението е обжалвано пред ОС Пазарджик, които е приел жалбата за недопустима. По причина, че съд не се е произнесъл по законността на постановлението за прекратяване, прокуратурата може да възобнови наказателното производство до две години след постановяването му, а главният прокурор и след този срок (чл. 243, ал. 10 и ал. 11 от НПК).

На 05.05.2026 г. в отговор на запитване по ЗДОИ ОП Пазарджик съобщи, че наказателното производство се намира в **досъдебна фаза**, предвид възникнала необходимост от събиране на допълнителни доказателства. Това означава, че делото е възобновено от прокуратурата и към месец май 2026 г. не е приключило.

144. Вж. казуси 61, 62, 65, както и 29,30 от местна власт.

казус 30

МЮМЮН ИСКЕНДЕР

кмет на община Минерални бани, 2011 – до момента

Искендер е обвинен от ОП Хасково през септември 2024 г. На 5.05.2026 г. от ОП Хасково отговори на запитване на АКФ по ЗДОИ, че в ОП Хасково няма досъдебно производство, по което Искендер да е обвиняем. В унифицираната информационна система на ПРБ се съдържа информация, че срещу Али Мюмюн Искендер в СГП се водят две досъдебни производства – пр. вх. № 17009/2024 г. и пр. вх. № 14734/2025 г. Към момента няма информация дали двете преписки са приключили.

Искендер е привлечен в качеството на обвиняем за участие в организирана престъпна група и задържан след акция на КПК на 20 септември 2024 г. заедно със сина си и служител на общината. Според прокуратурата предмет на разследването е подаване на документи с невярно съдържание до Държавен фонд „Земеделие“ и получаване на евросредства в периода 2013 г. – 2015 г. На Искендер

е постановена мярка за неотклонение „домашен арест“, която впоследствие е изменена в парична гаранция. Наказателното преследване и срещу Искендер за твърдяно деяние с голяма отдалеченост назад във времето може да се обвърже с разрива в партия ДПС между Ахмед Доган и Делян Пеевски.¹⁴⁵

казус 31

СВЕТЛИН СРЕТЕНИЕВ

кмет на община Бойчиновци, 2011 – до момента

Сретениев е обвинен от ОП Монтана (пр. преписка 112/2023 г.) през декември 2024 г. Оттам ни изпратиха информация за деянието, за което е привлечен като обвиняем. Към момента разследването продължава.

Сретениев е привлечен като обвиняем за това, че: За периода 01.01.2018 г. – 31.03.2023 г., като кмет на община Бойчиновци, умишлено не положил достатъчно грижи за възложената му работа по организацията за ръководене на общинското имущество и финанси, като назначил на трудови договори в общината 11 лица, които да получават трудови възнаграждения без реално да извършват трудова дейност и от това са последвали

значителни щети за общината в размер на 270 985 лв. – престъпление по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК. Към април 2026 г. разследването е завършило и делото е при прокурор, за решаване как да приключи досъдебното производство – да бъде спряно, прекратено или да бъде внесено с обвинение в съда.

2025

Нови казуси в местната
власт от 2024

казус 32

НИКОЛА БАРБУТОВ

заместник-кмет на София, ноември 2023 – юни 2025

КАКВО

Първоначално е обвинен в две престъпления за това, че:

- В периода от февруари до юни 2025 г., в гр. София **участвал в организирана престъпна група** – структурирано трайно сдружение на три или повече лица, с участници Петър Рафаилов и Соня Клисурска, с **цел да вършат съгласувано престъпления по чл. 282 от НК и чл. 304а от НК (престъпления по служба и подкупи)**, като групата е създадена с користна цел и в нея участва длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2, т. 2 от НК;
- На 17.06.2025 г., в качеството си на лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 32 от Закона за противодействие на корупцията – зам.-кмет на Столична община, **обещал облага** – парична сума равняваща се на 6% от стойността на обществени поръчки с възложител кметът на район „Люлин“ – Столична община на Георги Емилов Тодоров, в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на район „Люлин“ – Столична община, **за да извърши действия по служба** както следва: 1) да назначи за членове на комисиите по ЗОП конкретни приближени на Барбутов експерти при провеждане на процедури за избор на изпълнители по обществени поръчки и 2) да обяви конкретни посочени от Барбутов фирми за изпълнители на обществените поръчки – **престъпление по чл. 304а във вр. с чл. 304, ал. 1 от НК**;

Впоследствие, спрямо него са повдигнати още **две обвинения за престъпления по служба, които са изменени в едно продължавано престъпление за превишаване на власт**, чрез посочване на кмета на ж. к. „Люлин“ (Георги Тодоров) и на кмета на ж. к. „Младост“ (Ивайло Кукурин) на лица, които да изготвят необходимата документация по предстоящи обществени поръчки по начин, даващ предимство на две конкретни юридически лица („Марибор Строй“ ЕООД и ТО „Архитекти“ ЕООД) в предстоящи обществени поръчки), с цел да набави другиму облага – да улесни и предостави преимущество на същите юридически лица в предстоящи обществени поръчки и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици – да се разходват непрозрачно публични средства, да се създават условия за нарушаване на конкуренцията в страната, да разколебае авторитета и доверието на гражданите в Столична община, като престъплението е извършено в съучастие като извършител, подпомогнат от Петър Рафаилов (помагач) – престъпление по чл. 282, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, пр. 3, алт. 2, вр. чл. 26 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК).

кога

защо

- На 23.06.2025 г. е образувано досъдебно производство № 58/2025 г. по описа на КПК, пр. пр. 14 925/2025 г. на СГП, за престъпление по чл. 304а от НК, извършено на 17.06.2025 г.
- На 25.06.2025 г. обвинение за участие в ОПГ (по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2, т. 2 НК) и за подкуп (по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК);
- На 02.09.2025 г. са повдигнати обвинения – **за превишаване на власт по чл. 282**, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, пр. 3, алт. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.
- На 31.10.2025 г. и на 04.11.2025 г., обвиненията от 02.09.2025 г. са **обединени като едно продължавано престъпление по служба – по чл. 282**, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, пр. 3, алт. 2 вр. чл. 26 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.
- На 14.11.2025 г. е внесен обвинителен акт от СГП в СГС и е образувано н. о. х. д. № 7482/2025 г., по описа на СГС, 4 състав.
- На 25.03.2026 г. съдът е прекратил съдебното производство и е върнал делото на прокурора заради допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, накърняващи правото на защита, при описание на твърдяните престъпления, което прави обвинението напълно неясно. Актът на съда е протестиран пред САС, като към момента на изготвяне на настоящия доклад няма произнасяне на въззивната инстанция.

На 23.06.2025 г. кметовете на район „Младост“ и район „Люлин“ – Столична община са дали пресконференция, за да съобщят, че са обект на натиск за манипулации на обществени поръчки и са обявили, че напускат партия Продължаваме Промяната („ПП“). Двама общински съветници от ПП също са обявили, че напускат ПП, като остават в Столичния общински съвет като независими.¹⁴⁶ Още същия ден, при неотложност, с първото действие по разследването е образувано наказателно производство за това, че на 17.06.2025 г. лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, предложил подкуп на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – кмет на Столична община, район „Люлин“ – Георги Тодоров. В медиите е изтекъл аудиозапис, в който се твърди, че се чува гласът на Никола Барбутов, който обяснява корупционна схема. Записът не е направен по законен начин и не може да послужи като доказателство в наказателно производство, но е внушил на обществеността, че в ПП – партия, известна с антикорупционната си политика, се практикува корупция от политически функционери на най-високо ниво. Записът не е приложен като доказателство по делото.

На следващия ден – 24.06.2025 г., Кирил Петков е подал оставка като съпредседател на ПП и като депутат – като акт на поемане на отговорност за кадрови грешки във връзка с публичните обвинения за корупционен натиск. Горните обстоятелства са причина образуването на досъдебното производство и задържането под стража на Никола Барбутов да се коментират от политици, анализатори и журналисти като политически мотивирани – с цел дискредитиране на опозиционна ПП.

Политическа мотивираност на наказателно производство има, когато то е образувано не за да се разследва действително извършено престъпление, а за да се постигнат различни цели от това да бъде разкрито престъпление и да бъде наказан виновният. Така, ако обвинението е за деяние, чийто престъпен характер на пръв поглед е спорен, и срещу политик от опозиционна партия, като едновременно с това спрямо обвиняемия се реализира сериозна репресия, е възможно да се постигне негативен ефект за партията, включително отлив от електорална подкрепа.

146. https://www.capital.bg/politika_i_ekonomika/bulgaria/2025/07/04/4802824_trusut_v_promianata_-shte_ia_prepune_li_ili_shte_i/

Юридическият анализ на повдигнатите на Никола Барбутов обвинения води до извод, че престъпният характер на деянията е спорен.

Първото обвинение срещу Н. Барбутов е за участие в ОПГ. Свидетелски показания по делото установяват, че Н. Барбутов е предлагал на районни кметове експертна помощ в процедурата по възлагане на обществени поръчки. По закон кметът, респ. районните кметове назначават комисия за провежданите обществени поръчки и след произнасяне на комисията с доклад, оценяващ получените оферти, възлага работата на класирания на първо място. Членове на комисията могат да са външни лица. Правилата за работа на комисии са регламентирани в закона. Според ЗОП всички решения в процедурата по обществена поръчка се вземат от комисии. В периода между назначаване на комисията и решението на комисията за класиране на участниците, кметът и районните кметове нямат правомощия. Няма обвинение за оказван натиск върху членове на комисия за вземане на решение в полза на даден кандидат. Няма и приключили обществени поръчки. Затова на пръв поглед няма данни за извършване на престъпления по служба в рамките на ОПГ – да е оказано въздействие от Н. Барбутов върху кметове на районите „Люлин“ и „Младост“ на Столична община за нарушаване на служебни задължения във връзка с провеждане на обществени поръчки.

По първото обвинение – за участие в ОПГ се наблюдава коренно противоположна преценка на доказателствата от различни съдебни състави, произнесли се дали има обосновано предположение такова престъпление да е извършено. Във връзка с законността на паричната гаранция на Соня Клисурска (обвинената като участник в ОПГ с Никола Барбутов и Петър Рафаилов) състав на СГС (по н. ч. д. № 4477/2025 г.) е заключил, че доказателствата не водят до обосновано предположение за извършено престъпление. Съдът е приел, че към момента на произнасянето му по делото „повдигнатите проблеми от свидетелите засягат въпроси от сферата на доброто общинско управление или имат политически, професионално или социално-етически характер, поради което и тяхното обсъждане, оценяване и решаване се осъществява извън наказателния процес“. Според НК ОПГ има най-малко трима участници. От извода на съда за липса на обосновано предположение за участие за един от обвиняемите в ОПГ (Соня Клисурска) следва изводът, че е невъзможно и другите двама подсъдими – Н. Барбутов и П. Рафаилов, да имат участие в такова престъпление.

По второто обвинение – за подкуп, в изтеклите в публичното пространство аудиозаписи се чува, че се говори, че фирма, която ако спечели някога обществена поръчка, ще даде 3 % от стойността ѝ на екипа на кмета и 3 % на ПП. Няма конкретика – от коя фирма, от коя поръчка, колко ще е процентът в пари. Освен това няма и процедури по обществени поръчки, с които да бъдат свързани конкретно думите, изречени в запис. За да е налице престъплението подкуп, трябва да има извършени действия – простото твърдение, че някой друг би дал подкуп, не е престъпление. При най-критичен анализ изречените думи могат да бъдат разглеждани само като „подбуждане“ към престъпление, а то се наказва само когато в резултат на подбуждането е извършено престъпление. Фактите по обвинението за подкуп не могат да се квалифицират и като посредничество към подкуп (по чл. 305а от НК – наказуемо с лишаване от свобода до три години, в случая – по реда на чл. 78а от НК – с глоба), защото не може да се носи отговорност за посредничество, ако не е установен ангажимент за плащане. В обвинението срещу Н. Барбутов няма твърдение някой кандидат в процедура по обществена поръчка да е поел ангажимент да плати подкуп.

Третото обвинение е за това, че Н. Барбутов е превишил властта си, като посочил на кметовете на „Люлин“ и „Младост“ лица, които да изготвят необходимата документация по предстоящи обществени поръчки по начин, даващ предимство на две конкретни юридически лица. Няма твърдения фирмите, за които се сочи, че биха се облагодетелствали, да са знаели за това и да са искали някой да им помага, а и изобщо дали са имали намерение да кандидатстват по обществени поръчки на съответните общини.

Необосновано бавното събиране на доказателства от прокуратурата и КПК (закрита през януари 2026 г.) в досъдебното производство демонстрират политическия характер на наказателното производство и целта предварителното задържане на Н. Барбутов да е продължително. От месец юни до месец октомври 2025 г. не са разпитани като свидетели политици от ПП, чиито имена в публичното пространство се свързват със случая. На третия месец от повдигане на обвинението и задържането на Н. Барбутов (на 01.10.2025 г.) молби да бъдат разпитани като свидетели са подали Лена Бориславова и Кирил Петков, членове на ПП и депутати в 51-то Народно събрание, както и Иван Модев – бивш председател на предизборния щаб на ПП и бивш начал-

ник на кабинета на министър-председателя Николай Денков. Прокуратурата дава указания на КПК за разпита им, но КПК не само че не ги призовава за разпит, но и отказва да ги разпита, когато те се явяват лично пред сградата на КПК с готовност да бъдат разпитани (6.10.2025 г.).

Лена Бориславова, Кирил Петков и Иван Модев не са разпитани и от прокурора, който сам може да извършва действия по разследването и е бил длъжен да го стори, след като дадените указания на КПК не са изпълнени. В същото време пред съда прокурорът е изразил позиция, че задържането под стража на Н. Барбутов следва да продължи, защото има опасност той да повлияе върху свидетели, чиито разпити предстоят. Твърдението, че не са разпитани свидетели, на които Н. Барбутов би могъл да повлияе, са основен мотив на съдилищата да отказват освобождаването му. В НПК е предвидено, че спрямо обвиняемите може да се вземе мярка за неотклонение, като видовете мерки са подписка, гаранция, домашен арест и задържане под стража. Вземането на мярка за неотклонение не е задължително.

При наличие на обосновано предположение за извършено престъпление и искане за задържане под стража съдът следва да прецени опасностите от укриване или извършване на престъпление. Обичайно в случаите на обвинения за извършени ненасилствени престъпления от обвиняем, който не е осъждан и срещу когото няма друго наказателно производство, опасностите от извършване на престъпление или от укриване се определят като занижени и не обосновават вземането на най-тежката мярка за неотклонение, респ. не налагат продължително задържане под стража, като се има предвид и че тази мярка се взема само в изключителни случаи.

По отношение на Н. Барбутов е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ на 26.06.2025 г. (н. ч. д. № 4252/2025 г. по описа на СГС), потвърдена с определение на САС (в. н. ч. д. № 8098/2025 г., 11 с-в). Искания на защитата за изменение на мярката за неотклонение са разглеждани през септември и октомври 2025 година. На 16.10.2025 г. СГС изменя мярката в домашен арест, но на 23.10.2025 г. САС отменя определението му и Н. Барбутов остава в ареста. От 26.11.2025 г. мярката му за неотклонение е „домашен

арест“, а от 13.02.2026 г. – парична гаранция в размер на 5000 евро.

Основният мотив за ареста е твърдяно „влияние“, което той имал и това можело да попречи на разследването.

В съдебните състави, разглеждащи въпроса дали Н. Барбутов да бъде освободен, са участвали съдии от закритите специализирани съдилища. Защитата е правила отводи на онези от тях, които са изразявали становища против закриването на специализираното правосъдие в дебатите в Народното събрание, поради възможна пристрастност поради факта, че ПП е инициатор на закриването на специализираното правосъдие и решаващите гласове за закриването му са на тази политическа партия.

Никола Барбутов е обвинен за ОПГ, в което участва и Соня Клисурска, която е адвокат. Тя твърди (в жалба до съда), че спрямо нея е оказан натиск чрез заплахата, че ще ѝ бъдат повдигнати обвинения, ако откаже да лъжесвидетелства. След отказа ѝ тя е привлечена като обвиняема, като впоследствие съдът, при контрол върху мярката ѝ за неотклонение е приел, че действията, за които е обвинена, не са престъпни. Не е известно да е започнало разследване на твърденията за оказан ѝ натиск – за подбуждане към лъжесвидетелстване и принуда.

заклучение

Производството не е приключило.

казус 33

РОСИЦА ПАНДОВА – ЙОВКОВА

зам. кмет на район Люлин – Столична община, юли 2024 – април 2025

Обвинена е в едно и също дело с Никола Барбутов

какво

кога

Обвинена в това, че:

- на неустановена дата през месец февруари 2025 г., в гр. София, в качеството на длъжностно лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от Закона за противодействие на корупцията – зам.-кмет на район Люлин – Столична община предложила дар – парична сума в размер на 2500 лева, на Георги Тодоров, в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на район Люлин – Столична община, загдето е извършил действия по служба: на 25.11.2024 г. сключил договор между Столична община – район Люлин, и дружество „ТО-Архитекти“ ЕООД с предмет проектиране на училище в район „Люлин“ в размер на 49 500 лева – престъпление по чл. 304а във вр. с чл. 304 от НК. По отношение на нея е взета мярка за неотклонение „парична гаранция в размер на 5000 лева“, изменена от СГС в „подписка“ (определение по н. ч. д. № 4477/2025 г., СГС, 29 с-в.)

Привлечена като обвиняема на 25.06.2025 г.

На 14.11.2025 г. е внесен обвинителен акт от СГП в СГС и е образувано н. о. х. д. 7482/2025 г., по описа на СГС, 4 състав.

На 25.03.2025 г. съдът е прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора поради заради допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, накърняващи правото на защита, при описание на твърдяните престъпления, което прави обвинението напълно неясно. Актът на съда е протестиран пред САС, като към момента на изготвяне на настоящия доклад няма произнасяне на въззивната инстанция.

заклучение

защо

Производството не е приключило.

Росица Пандова има самостоятелно обвинение за подкуп, разследвано в досъдебното производство, в което са привлечени като обвиняеми и Никола Барбутов, Соня Клисурска и Петър Рафаилов. Повдигнатите срещу нея обвинения нямат общо с обвиненията спрямо другите трима. За различните престъпления, в които са обвинени, има един общ свидетел – кметът на Столичния район „Люлин“ – Георги Тодоров. Росица Пандова, също като Никола Барбутов, е свързана с ПП, като е била депутат от коалицията ПП ДБ в 49-о Народно събрание. Веднага след повдигане на обвинение срещу нея в медиите са тиражирани нейни снимки с единия от лидерите на ПП Кирил Петков.

казуси 34, 35 и 36

БЛАГОМИР КОЦЕВ

кмет на Варна от 2023 г. досега

ЙОРДАН КАТЕЛИЕВ

общински съветник в Общинския съвет Варна от 2023 г. досега

НИКОЛАЙ СТЕФАНОВ

общински съветник в Общинския съвет Варна от 2023 г. досега

какво

Окончателни обвинения, които са внесени в съда

Бл. Коцев, Й. Кателиев и Н. Стефанов са обвинени в това, че в периода юли 2024 г. – май 2025 г. на територията на гр. Варна и гр. София в качеството си на длъжностни лица – кмет на Община Варна и общински съветници при Общинския съвет – Варна, са се сговорили помежду си и с Ивайло Маринов (съсобственик на „Корект груп кетъринг“ ООД) и с лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията – народен представител в 51-то Народно събрание, да вършат в страната престъпления по чл. 304б и чл. 143 от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и с които се цели набавяне на имотна облага – престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК. Бл. Коцев, Й. Кателиев и Н. Стефанов са обвинени и в това, че в периода от неустановена дата през м. август 2024 г. до неустановена дата м. май 2025 г. в гр. Варна при условията на продължавано престъпление в съучастие като съизвършители заедно с Антоанета Петрова – в различни конфигурации на съучастие, поискали облага в общ размер на 366 866.70 лв., за да упражнят влияние при вземането на решение от длъжностни лица в кръга на службата им от Пламенка Димитрова, Траян Георгиев и Ивелин Иванов – престъпление по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Благомир Коцев е обвинен и в още две престъпления за опит за принуда:

- в това, че на неустановена дата през периода ноември 2023 г. – март 2024 г. в гр. Варна в качеството му на кмет на Община Варна направил опит да принуди Биляна Атанасова да извърши нещо противно на волята ѝ, а именно: да изготви заявка за капиталов трансфер за прехвърляне на целеви средства, в размер на 3 023 761 (три милиона двадесет и три хиляди седемстотин шестдесет и един) лв., предназначени за разплащане

по проект на Община Варна „Интегриран градски транспорт на Варна“ по схема за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ „Подкрепа за интегриран градски транспорт в петте големи града“, от сметка на Община Варна към търговско дружество „Градски транспорт“ ЕАД – гр. Варна, като злоупотребил с властта си, като заявил, че ако не изпълни устните му разпореждания Атанасова няма да запази работното си място. Престъплението е останало недовършено по независещи от дееца причини – Атанасова не изготвила исканата заявка и била освободена от работа на 14.05.2024 г. – престъпление по чл. 143, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК;

- в това, че в съучастие като съизвършител с Н. Стефанов на 15.09.2024 г. в гр. Варна направили опит да принудят Пламенка Димитрова (изпълнителен директор на „Залива 47- СП“ АД) да извърши нещо противно на волята ѝ, а именно: да прехвърли половината от договорите, по които представляващото от нея дружество е изпълнител, с възложител Община Варна, на търговско дружество „Корект груп кетъринг“ ООД, със съсобственик обв. Ивайло Маринов, като употребили за това заплашване – заявили, че в противен случай ще я занулят и отнемат бизнеса ѝ. Престъплението е останало недовършено по независещи от дейците причини – Пламенка Димитрова не извършила действията и подала сигнал в КПК – престъпление по чл. 143, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

Благомир Коцев е обвинен в четири престъпления – участие в ОПГ, два опита за принуда и подкуп;

Йордан Кателиев е обвинен в две престъпления – участие в ОПГ и подкуп;

Николай Стефанов е обвинен в три престъпления – участие в ОПГ, опит за принуда и подкуп.

защо

кога

На 19.11.2024 г. е образувано досъдебно производство от СГП (досъд. пр. № КПК-ДП-220/2024 г. по описа на КПК, пр. пр. № 22243/2024 г. СГП)

- обвинение от 09.07.2025 г.
- делото е внесено в съда с обвинителен акт от 13.11.2025 г. и е образувано н. о. х. д. 7463/2025 г. по описа на СГС, а след като ВКС изпраща делото по подсъдност в гр. Варна е образувано н. о. х. д. 1716/2025 г. по описа на ОС – Варна;
- на 24.03.2026 г. делото е спряно поради имунитета на Й. Кателиев и Н. Стефанов в качеството им на кандидати за народни представители за 52-то Народно събрание. Изборите са насрочени за 19.04.2026 г.

Наказателното производство срещу Бл. Коцев, Й. Кателиев и Н. Стефанов от ПП има признаци на дело с политически характер, което преследва членове на опозиционна политическа партия.

В медиите е тиражирана информация, че няколко месеца преди задържането му върху Бл. Коцев е упражняван натиск да напусне ПП и да премине към политическа партия „ДПС – Ново Начало“ на Делян Пеевски¹⁴⁷.

Политическата репресия и злоупотребата с наказателно производство за политически цели е в нарушение на чл. 18 от ЕКПЧ, който забранява чрез наказателно производство да се прикрива политическа репресия – водене на дело, чиято основна цел е да се отстрани политически противник. В случая има признаци по чл. 18 ЕКПЧ – обвинението и задържането под стража на обвиняемите да са с цел различна от разкриване на престъпление.

На 27.11.2025 г. съдът е освободил от ареста Бл. Коцев срещу парична гаранция в размер на 200 000 лева. В практиката не са известни подобни по размер на гаранции и то при обвинения за престъпления, наказуеми с лишаване от свобода до 6 години.

Граждански организации и активисти са организирани кампании за набиране на парични средства за гаранция. Сумата е събрана от дарения за няколко часа и е внесена по сметка на съда.

Индикация за политическия характер на делото е провежданата от прокуратурата проверка на организирането на набиране на средства за плащане на парична гаранция на Благомир Коцев (пр. пр. № 24693/2025 г. на СГП, вх. № 328600-12828/18.02.2026 г. на ГДНП). Организирането на дарителски кампании не е престъпление и проверката на такава дейност от прокуратурата води до извод, че не се разследва престъпление, а се цели „смразяващ ефект“ и възпиране на съпричастността на хората, възприемащи Бл. Коцев като жертва на политическа репресия.

Обвинението срещу кмета на гр. Варна и двамата общински съветници, че са участвали в престъпен сговор заедно с неизвестен депутат от 51-то Народно събрание, е юридически абсурд. Не е възможно депутат от конкретен парламент да е неизвестен – депутатите са 240 на брой и са имената им са известни. Тази конструкция на обвинението е създадена, за да се обоснове функционалната компетентност на СГП и СГС, които единствено разглеждат обвинения срещу лица с имунитет. Показателно е, че първоначално обвинението е за участие в ОПГ само срещу Бл. Коцев, общинските съветници и Ивайло Маринов, като „неизвестният

депутат“ е включен след внасянето на искане за задържането им под стража в СГС и публичните възражения, че този съд не е компетентен да се произнася по обвинения за деяния, извършени във Варна.

Правната конструкция на обвинението – „съучастие с неизвестен депутат“ – води до заобикаляне на закона по отношение на подсъдността – в коя прокуратура следва да се води производството, респ. кой съд следва да разглежда законността на задържането под стража на обвиняемите. Вместо във Варна разследването се е провело в София, респ. законността на задържането под стража също е разглеждана в София. След закриването на специализираните съдилища съдиите от тези съдилища бяха преназначени основно в СГС и САС. В съдебните състави, разглеждали въпроса дали Бл. Коцев, Й. Кателиев и Н. Стефанов да бъдат освободени, са участвали съдии от закритите специализирани съдилища. Защитата е правила отводи на онези от тях, които са изразявали становища против закриването на специализираното правосъдие в дебатите в Народното събрание поради възможна пристрастност във вреда на ПП, която е инициатор на закриването на специализираното правосъдие и решаващите гласове за закриването му са на тази политическа партия.

До внасянето на обвинителен акт срещу Бл. Коцев, Й. Кателиев и Н. Стефанов в съда не е поискано снемане на имунитет на народен представител, респ. не е повдигано обвинение на народен представител¹⁴⁸. Материалите за разследване на „народен представител от 51-то Народно събрание“ са отделени от прокуратурата в друго досъдебно производство, по което не е известно да има развитие. Прокурорът е внесъл обвинителния акт в СГС. Съдията-докладчик е изпратил делото на ВКС за определяне на компетентен съд, който да разгледа делото. Според СГС липсва специална компетентност за този съд, защото присъствието на „неизвестен“ народен представител в обвинението не създава такава. Обвинението за престъпно сдружаване (изменено в този вид 11 месеца след образуването на делото) е за престъпление, извършено в гр. Варна, но довършено в гр. София. Включването на гр. София като част от местоизвършване на престъплението е опит от страна на прокуратурата да се създаде ново формално основание, различно от това с „неизвестния депутат“, което да обоснове подсъдност на СГС. СГС обаче приема, че следва да се сезира ВКС за промяна на подсъдността на основание чл. 43, т. 1 НПК, а именно – делото да се разгледа от Окръжния съд – Варна, тъй като подсъдимите и свидетелите са от гр. Варна.

ВКС приема, че е налице основание делото да бъде из-

пратено на Окръжния съд – Варна, като в определението изрично е посочено, че когато се твърди участие в престъпление на лице с имунитет, но не е известно кое е това лице, респ. такова лице не е привлечено към наказателна отговорност, е невъзможно да се прецени наличието на особено качество (депутат), което да обуслови специалната компетентност по смисъла на чл. 35, ал. 4 НПК (Опр. № 499/19.11.2025 г. на ВКС, III н. о.).

Фактът, че прокуратурата не е привлякла към наказателна отговорност народен представител от 51-то Народно събрание, след разрешение от Народното събрание за снемане на депутатския имунитет, прави очевидно, че включването му в обвинението за ОПГ не е за да реализира наказателна отговорност, а за да се постигне непозволена от закона друга цел – да се изберат различни от законоустановените прокуратура и съд.

В досъдебното производство тази тактика е била успешна и решенията за вземане и продължаване на мерките за неотклонение на обвиняемите са на състави на СГС и САС, в някои от които участват съдии от закритите специализирани съдилища.

Политическата мотивираност на делото е видна и от начина на формулиране на обвиненията. Подкупът е престъпление, при което се цели да се извърши или да се пропусне извършването на нещо по служба. Обвинението в случая е за подкуп при вече приключила обществена поръчка, т.е. пост фактум. Освен това се създава впечатление, че основна свидетелка по делото използва прокуратурата в опит да ревизира резултатите от обществена поръчка, която е загубила. Свидетелката Пламенка Димитрова, чрез собственото ѝ дружество („Залива 47-СП“ АД), е била изпълнител по обществени поръчки с възложител Община Варна по време на управлението на кметове, подкрепяни от ГЕРБ (Иван Портних и Кирил Йорданов), в продължение на 16 години. Обществените поръчки са били на стойност около 5 000 000 (пет милиона) лв. След загубата на ГЕРБ на кметските избори през 2023 г. фирмата на свидетелката е класирана на второ място в търг за доставка на храни на стойност 1 500 000 (един милион и петстотин хиляди) лв. Жалбата срещу процедурата пред Комисията за защита на конкуренцията е отхвърлена и едва след този момент е сезирана КПК с твърдения за искан подкуп.

Другото обвинение срещу Бл. Коцев е за опит към принуда на свидетелката Биляна Атанасова, служител в Община Варна, респ. подчинена на кмета в качеството ѝ на управляваща проект „Интегриран градски транспорт на Варна“. Принудата според прокуратурата се изразява в натиск върху свидетелката да изготви заявка за прех-

148. КПК отказва да разпита Асен Василев, председател на ПП, сочен от свидетелката Пламенка Димитрова и определени медии като „неизвестният депутат“, включително и когато лично се явява за разпит пред разследващите.

върляне на средства от сметка на проекта по сметка на общинското предприятие „Градски транспорт“. Като началник на свидетелката кметът е имал правомощие да издава разпореждания към подчинените си служители и тези разпореждания не могат да се определят като принуда, а като нормални работни отношения между началник и служител¹⁴⁹.

След като са привлечени като обвиняеми, на 11.07.2025 г., Бл. Коцев, Й. Кателиев и Н. Стефанов са задържани под стража от СГС. На 18.07.2025 г. законността на задържането е потвърдено от САС. Искания на защитата за освобождаване на обвиняемите са разглеждани от съдилищата неколккратно – на 12.09.2025 г., 23.09.2025 г., 13.10.2025 г., 21.10.2025 г., 27.11.2025 г.

Благомир Коцев остава в ареста повече от четири месеца – от 11.07.2025 г. до 28.11.2025 г., когато е освободен след внасяне на парична гаранция в размер на 200 000 лева.

Мерките за неотклонение на Й. Кателиев и Н. Стефанов са изменени от съда от „задържане под стража“ в „домашен арест“ на 09.10.2025 г., а на 17.12.2025 г. – от „домашен арест“ в „парична гаранция“ съответно 200 000 лв. и 150 000 лв.

Разглеждането от съдилищата на делата за задържането под стража на обвиняемите е съпроводено с протести в София, Варна и други градове в България и чужбина¹⁵⁰. Протестите са мотивирани от ярките белези на политическо гонение спрямо кмета на Варна и на общинските съветници от опозиционна политическа партия, както и от продължителното задържане под стража, което е нетипично за ненасилствени престъпления. Недоволство е изразявано срещу основния мотив на съдилищата за оставянето на Бл. Коцев в ареста – че е кмет и затова има опасност от извършване на престъпления по служба, подкуп, както и възможност за извършване на служебни действия, идентични с инкриминираните. При разглеждане на поредната молба за освобождаване на Бл. Коцев, на 21.10.2025 г., в особено мнение един от членовете на съдебния състав е посочил, че поведението на прокуратурата по бездействие за установяване на неизвестния народен представител, заради когото подсъдността на делото е в София, а не във Варна, е „злоупотреба с право от държавното обвинение“. В особено мнение е посочено и че доказателствата на обвинението са със съмнителна достоверност, защото в основата им са показания на икономически засегнато от дейността на Община Варна

при управлението на Бл. Коцев лице – свидетелката Пламенка Димитрова.

Задържането на Благомир Коцев е продължило и след внасяне на обвинителния акт в съда, когато е невъзможно събиране на нови доказателства от прокуратурата¹⁵¹.

Продължителното задържане под стража на кмета Бл. Коцев е широко обсъждано като опит за подмяна на волята на гражданите на Варна. По време на задържането в ареста Бл. Коцев е използвал отпуск, а впоследствие е създадена организация работата му като кмет да се осъществява от ареста. В общинската изборителна комисия са внесени две молби за освобождаването му от кметския пост – на основание „неоснователно“ отсъствие от работа, докато е в ареста. Общинската изборителна комисия (ОИК) е започнала процедура и е изисквала от общината справки за заповедите за заместване, издадени от Бл. Коцев, и за използвания от него отпуск, но не се стига до отстраняването му като кмет на Варна.^{152,153}

Заместник-кметът на Варна Деян Иванов, след като е свидетелствал срещу Бл. Коцев, е подал молба до прокуратурата с твърдение, че показанията му са неверни, като дадени под заплаха от страна на представители на КПК и е поискал да бъде разпитан отново. На 22.07.2025 г. прокурорът е дал задължителни указания на КПК да разпита отново Д. Иванов като свидетел. Въпреки че указанията му не са изпълнени, прокурорът не е упражнил правомощието си сам да разпита свидетеля. При разглеждане на законността на задържането на Бл. Коцев (в с. з. на 12.09.2025 г.) СГС е приел, че фактът, че КПК и прокурорът не са разпитали отново Деян Иванов, означава, че могат да се ползват показанията на Деян Иванов, които свидетелят официално е заявил, че са недостоверни.^{154,155} Деян Иванов е разпитан повече от два месеца след подаване на молбата – на 02.10.2025 г. В показанията си е заявил, че при първия разпит е излъгал вследствие на отправени към него заплахи за живота и срещу семейството му, за това, че ще стане обвиняем и ще бъде в ареста за девет месеца. Натискът бил оказан от инспектори и лично от председателя на КПК – Антон Славчев. Целта била да даде показания, уличаващи Бл. Коцев и А. Василев в престъпления, като излъже, че от кандидати за обществени поръчки са искани пари, за да се финансира партията Продължаваме Промяната¹⁵⁶.

149. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/11/10/4850478_operaciia_ostrianiavane_scenariiat_sreshitu_blagomir/

150. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/07/17/4808709_demokratiata_na_popravitelev/

151. <https://www.svobodnadenovropa.bg/a/kotsev-parichna-garantsiya/33607164.html>

152. <https://dariknews.bg/novini/bylgariia/blagomir-kotsev-otnovo-poema-funkciite-si-na-kmet-na-varna-ot-sledstvenia-arrest-video-2436650>

153. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/07/04/4802824_trusut_v_promianata_shte_ia_prepune_li_ili_shte_i/

154. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/08/01/4813516_lujesvideteli_po_kalup/

155. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/09/11/4827766_prokuraturata_zaspa_po_delata_sreshitu_barbutov_i_kotcev/

156. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/10/06/4837201_prokuraturata_otkazva_da_razsledva_kpk_za_prestuplenie/

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Антикорупционните институции прилагат двоен стандарт по отношение на данните за корупционни престъпления. Някои не се разследват изобщо – например данните от разследването на Антикорупционен фонд за крупни суми, с които империята на Христо Ковачки е ошетила държавата.¹⁵⁷

Наблюдава се двоен стандарт и по делото срещу Благомир Коцев:

- Не се разследва твърдение на зам.-кмета на Варна Деян Иванов, че разследващи от КПК и лично председателят на Комисията са му оказали принуда, поради което е дал неверни свидетелски показания. А по твърдение на потенциално заинтересовано лице, че кмет на Варна е упражнил неуспешен опит за принуда, се повдига обвинение и обвиняемите за задържани под стража месеци наред.
- Не се разследват и данните за набедяване. В разпита като свидетел и в интервю по БТВ Пламенка Димитрова споменава като замесен в случая с подкупи Асен Василев (председател на политическа партия Продължаваме Промяната и народен представител в няколко Народни събрания, включително и в 51-то). Близки до прокуратурата медии разпространяват информация, че именно Асен Василев е неизвестният народен представител в обвинението за ОПГ на тримата обвиняеми от Варна¹⁵⁸. Асен Василев е подал сигнал за извършено срещу него престъпление набедяване (престъпление по чл. 286 от НК срещу Пламенка Димитрова за нейни твърдения в свидетелските й показания по делото срещу Бл. Коцев за съпричастност на Асен Василев към поискан от Пламенка Димитрова подкуп). Районната прокуратура в гр. Варна на 20.08.2025 г. е отказала да образува наказателно производство с мотива, че няма данни Пламенка Димитрова да е уличила някой депутат в извършване на конкретно престъпление¹⁵⁹.

Производството не е приключило.

На 24.03.2026 г. съдът е спрял наказателното производство заради имунитета на Й. Кателиев и Н. Стефанов като кандидати за народни представители за 52-рото Народно събрание. Изборите са насрочени за 19.04.2026 г.

Наказателното производство е спряно от съда в нарушение на закона. Съгласно чл. 160, ал. 4 от Изборния кодекс спрямо обвиняемите, които са обвинени преди датата на регистрацията им като кандидати, не важи забраната за разследване. Й. Кателиев и Н. Стефанов нямат кандидат-депутатски имунитет, защото обвиненията срещу тях са повдигнати преди да се кандидатира за народни представители.

157. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/07/04/4802824_trusut_v_promianata_-shte_ia_prepune_li_ili_shte_i/

158. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/11/19/4854127_vupreki_prokurorskite_trikove_deloto_kocev_shte_se/

159. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2025/09/18/4830413_neizvestniat_deputat_asen_vasilev_i_vsihkite_mu/

казус 37

ХАСАН АЗИС

Обвинение Б, кмет на Община Кърджали, 2003 – 2023

КАКВО

КОГА

Окончателни обвинения, които са внесени в съда
Хасан Азис е обвинен:

- в **безотпапственост** за това, че като кмет на Кърджали в съучастие с Валентин Иванов – главен счетоводител, и Петьо Василев – главен експерт в сектор „Обществени поръчки“, в периода от 20.12.2017 г. до 15.01.2019 г. е извършил продължавано престъпление с пет отделни деяния, като не положил достатъчно грижи за управлението и запазването на имуществото на Община Кърджали във връзка с изпълнението на доставка за дърва за огрев и от това са последвали значителни вреди за Община Кърджали в общ размер на 12 459,60 лв. – престъпление по чл. 219, ал. 1, предл. второ и предл. четвърто вр. чл. 26, ал. 1 от НК, и
- в **длъжностно присвояване** в големи размери за това, че в периода от 26.01.2018 г. до 15.01.2019 г. като кмет на Кърджали, в съучастие с Валентин Иванов, главен счетоводител, е извършил продължавано престъпление с осем отделни деяния – присвоил пари в общ размер на 78 704,40 лв. собственост на Община Кърджали, поверени му да ги управлява, като подписвал платежни нареждания за плащания по фактури по два договора за доставка на дърва – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.
- Досъдебното производство е образувано в края на 2024 г. или началото на 2025 г., предвид номерата на делото по описа на Окръжна прокуратура Кърджали (ОП Кърджали) и на КПК – д. пр. № КПК-ДП-6/2025 г. по описа на КПК; пр. пр. №1969/2024 г. – ПД 20/2025 г. по описа на ОП Кърджали. Времевиет период на производството, който е значително отдалечен от деянията, съвпада със знаково събитие в политическия живот в страната: разривът между Ахмед Доган и Делян Пеевски в борбата за овладяване на партия ДПС, станал видим през юли 2024 г. Във времето след това започва поредица от наказателни преследвания срещу политически лица от фракцията в ДПС, подкрепяща Ахмед Доган в конфликта му с Пеевски.¹⁶⁰
- обвинение – не е известна датата на повдигане на обвинение на досъдебното производство;
- обвинителен акт е внесен в съда на 1.10.2025 г. и е образувано н. о. х. д. № 334/2025 г. по описа на Окръжния съд – Кърджали (ОС – Кърджали);
- разпоредителното заседание по делото в ОС – Кърджали е насрочено за 21.04.2026 г.
- към април 2026 г. се намира в съдебна фаза.

Общо нанесената щета на Община Кърджали от двете престъпления е 91 163 лева.

защо

По данни от пресцентъра на прокуратурата през 2017 г. и 2018 г. между Община Кърджали и фирма, регистрирана в града, били сключени два договора за санитарна сеч на дървета в паркове, градини и други местности, които са общинска собственост. Впоследствие дървеният материал трябвало да бъде отсечен, натоварен, транспортиран, разтоварен, нарязан и доставен в общински детски градини и кметства, за да се използва за отопление през зимата. За услугата общината се е договорила с фирмата да плаща на определена цена на кубичен метър за доставките. Според обвинението щетите за Община Кърджали са настъпили, защото са били платени недоставени дърва за отопление на цени, по-високи от договорените, както и без да е извършен финансов контрол.

заклучение

Производството е на съдебна фаза и не е приключило.

казус 38

МЕТОДИ ПЕТКОВ

общински съветник в Общинския съвет в гр. Плевен от ДПС,
2007 – 2017 – в едно дело с бившия народен представител
Димитър Аврамов¹⁶¹

КАКВО

Петков е обвинен в това, че през 2012 г. като помагач съзнателно е улеснил Димитър Аврамов в извършването на престъпленията търговия с влияние и подкуп. Става въпрос за искане на сумата от 100 000 лв. и златни кюлчета от плевенския земеделски производител Светослав Илчовски, срещу обещание да се упражни влияние върху длъжностни лица от Областна дирекция „Земеделие“ – Плевен.

КОГА

Деянията, за които е повдигнато обвинението, са извършени през 2012 г.

През март 2024 г. СГС като първа инстанция призна Петков за виновен и го осъди на 6 месеца ефективно лишаване от свобода и глоба от 2000 лв. През октомври 2025 г. Софийският апелативен съд изцяло потвърди осъдителната присъда на първата инстанция.

Към м. май 2026 г. делото е висящо пред Върховния касационен съд (ВКС) по жалба на Методи Петков.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Делото е висящо на последна инстанция.

ЗАЩО

казус 39

РАДИ МИНЧЕВ

кмет на Община Перущица 2011-2019

какво

Ради Минчев е обвинен в **престъпления**, извършени в периода 2012 г. -2016 г. – **две престъпления по чл. 202 от НК** – длъжностно присвояване на обща сума от около 100 000 лева; **документно престъпление по чл. 316, вр. чл. 308 от НК** – съзнателно ползване на неистински документи; **престъпление по чл. 248а, ал. 3 от НК** – представяне на неверни сведения, за да получи средства от Европейския съюз по програма за развитие на селските райони и за **престъпление по чл. 220 от НК** – сключване на неизгодна сделка.

кога

- досъдебното производство е образувано през 2016 г.;
- обвинение – 2016 г.;
- последен обвинителен акт е внесен в ОС Пловдив на 27.03.2024 г. и е образувано н. о. х. д. № 744/2024 г. по описа на ОС – Пловдив;
- към месец май 2026 г. делото се намира в съдебна фаза.

заклучение

Производството е на съдебна фаза и не е приключило.

защо

През 2016 г. на Р. Минчев са повдигнати обвинения, задържан е под стража, като по-късно е освободен срещу гаранция.

Разследването е започнало под надзора на ОП – Пловдив. След създаване на специализираното правосъдие, делото е изпратено по подсъдност на Специализираната прокуратура (СП), която в годините внася поне два обвинителни акта в Специализирания наказателен съд (СНС). Разглеждане на делото в СНС не започва заради съществени процесуални нарушения, които са мотивирали съда да връща обвинителните актове на прокуратурата. След измененията в НПК, с които се закри специализираното правосъдие, делото е изпратено на ОП – Пловдив, която е внесла обвинителен акт в съда през 2024 г. Към 2026 г. делото се разглежда пред първата съдебна инстанция, като следващото съдебно заседание е насрочено за 05.06.2026 г.

За авторите:

Златка Стефанова

Златка Стефанова е адвокат в Софийската адвокатска колегия от 1998 г., с практика в областта на наказателното право и процес. От 2010 г. е съдружник в Адвокатско дружество „Доковска, Атанасов и съдружници“. Автор е на книгата „В помощ на задържания от полицията и на обвиняемия в досъдебното производство“, както и на правни статии и консултации. Работила е с фондация „Български адвокати за правата на човека“, „Институт Отворено общество – София“ и Българския хелзинкски комитет. Временен преподавател е в Националния институт по правосъдието, консултант и обучител по проект за свободата на изразяване и SLAPP дела, била е обучител в центъра за обучение на адвокати „Кръстю Цончев“ към Висшия адвокатски съвет. Два мандата е член на Софийския адвокатски съвет, участвала е в негови комисии и работни групи към Министерството на правосъдието и НИП, както и в изготвянето на програми за професионални обучения.

Даниела Пенева

Даниела Пенева е магистър по право от Софийски университет „Св. Климент Охридски“, част от екипа на Антикорупционен фонд от 2017 г. Има процесуален опит в областта на гражданското, търговското и административното право. Част от дейността ѝ е свързана с управление на проекти. Работи в полза на постигане на прозрачност и отчетност на институциите и местните власти. Професионалният ѝ интерес е насочен към работа в помощ на развитието на гражданското общество, в частност изследване и анализ на корупционни практики.

Фондация Антикорупционен фонд

Фондация „Антикорупционен фонд“ е независима, експертна неправителствена организация, която разследва случаи на корупция, неправомерно разходване на публични средства и конфликт на интереси сред лица, заемащи висши държавни постове. Провеждаме разследванията си като се придържаме към високи закони, професионални и етични стандарти. Целим да подпомагаме държавните институции в това да разследват и наказват корупционни нарушения и престъпления. С дейността си се стремим да се преборим със системни фактори, обуславящи високите нива на корупция в България, както и да информираме обществеността за съществуващите механизми за борба с корупцията.